

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 19 april 2021
(OR. en)

5198/21
ADD 1

Interinstitutionellt ärende:
2020/0381 (NLE)

UK 6

RÄTTSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: Avtal om handel och samarbete mellan Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen, å ena sidan, och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, å andra sidan

DEL TRE

BROTTSBEKÄMPNING OCH STRAFFRÄTTSLIGT SAMARBETE

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

ARTIKEL 522

Mål

1. Målet för denna del är att sörja för samarbete inom brottsbekämpning och samarbete inom rättsliga frågor mellan medlemsstaterna och unionens institutioner, organ och byråer, å ena sidan, och Förenade kungariket, å andra sidan, när det gäller att förebygga, förhindra, utreda, avslöja och lagföra brott samt förebygga och bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism.
2. Denna del är endast tillämplig på brottsbekämpning och straffrättsligt samarbete som uteslutande äger rum mellan Förenade kungariket, å ena sidan, och unionen och medlemsstaterna, å andra sidan. Den är inte tillämplig på situationer som uppstår mellan medlemsstaterna, eller mellan medlemsstater och unionens institutioner, organ och byråer, och inte heller på verksamhet som utförs av myndigheter med ansvar för att skydda den nationella säkerheten när de agerar på detta område.

ARTIKEL 523

Definitioner

I denna del gäller följande definitioner:

- a) *tredjeland*: ett annat land än en medlemsstat eller Förenade kungariket.
- b) *särskilda kategorier av personuppgifter*: personuppgifter som avslöjar ras eller etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös eller filosofisk övertygelse eller medlemskap i fackförening och behandling av genetiska uppgifter, biometriska uppgifter för att unikt identifiera en fysisk person, uppgifter om hälsa eller uppgifter om en fysisk persons sexualliv eller sexuella läggning.
- c) *genetiska uppgifter*: personuppgifter som rör genetiska kännetecken för en enskild person som är nedärvda eller har förvärvats, vilka ger unik information om den enskilda personens fysiologi eller hälsa och som framför allt härrör från en analys av ett biologiskt prov från personen i fråga.
- d) *biometriska uppgifter*: personuppgifter som erhållits genom en särskild teknisk behandling som rör en fysisk persons fysiska, fysiologiska eller beteendemässiga kännetecken och som möjliggör eller bekräftar en unik identifiering av denna fysiska person, såsom ansiktsbilder eller fingeravtrycksuppgifter.

- e) *behandling*: en åtgärd eller kombination av åtgärder beträffande personuppgifter eller uppsättningar av personuppgifter, oberoende av om de utförs automatiserat eller ej, såsom insamling, registrering, organisering, strukturering, lagring, bearbetning eller ändring, framtagning, läsning, användning, utlämning genom överföring, spridning eller tillhandahållande på annat sätt, justering eller sammanförande, begränsning, radering eller förstöring.
- f) *personuppgiftsincident*: en säkerhetsincident som leder till oavsiktlig eller olaglig förstöring, förlust, ändring eller till obehörigt röjande av eller obehörig åtkomst till de personuppgifter som överförts, lagrats eller på annat sätt behandlats.
- g) *register*: en strukturerad samling personuppgifter som är tillgänglig enligt särskilda kriterier, oavsett om samlingen är centraliserad, decentraliserad eller spridd på grundval av funktionella eller geografiska förhållanden.
- h) *den specialiserade kommittén för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor*: den kommitté med detta namn som inrättas genom artikel 8.

ARTIKEL 524

Skydd för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter

1. Det samarbete som föreskrivs i denna del grundar sig på parternas och medlemsstaternas långvariga respekt för demokratin, rättsstatens principer och skyddet för enskildas grundläggande rättigheter och friheter, inbegripet såsom fastställs i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna, samt på vikten av att ge verkan åt rättigheterna och friheterna i den konventionen på inhemsk nivå.
2. Ingenting i denna del ska påverka skyldigheten att respektera de grundläggande rättigheter och rättsprinciper som särskilt återspeglas i Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna och, när det gäller unionen och dess medlemsstater, Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

ARTIKEL 525

Skydd av personuppgifter

1. Det samarbete som föreskrivs i denna del grundar sig på parternas långvariga engagemang för att säkerställa en hög skyddsnivå för personuppgifter.

2. För att återspegla denna höga skyddsnivå ska parterna säkerställa att personuppgifter som behandlas enligt denna del omfattas av effektiva skyddsåtgärder i parternas respektive dataskyddsordningar, inbegripet följande:

- a) Personuppgifter behandlas på ett lagligt och korrekt sätt, i enlighet med principerna om uppgiftsminimering, ändamålsbegränsning, riktighet och lagringsminimering.
- b) Behandling av särskilda kategorier av personuppgifter är endast tillåten i den mån det är nödvändigt och med förbehåll för lämpliga skyddsåtgärder som är anpassade till de specifika riskerna med behandlingen.
- c) En säkerhetsnivå som är anpassad till risken med behandlingen säkerställs genom relevanta tekniska och organisatoriska åtgärder, i synnerhet vad gäller behandling av särskilda kategorier av personuppgifter.
- d) Registrerade beviljas verkställbara rättigheter till tillgång, rättelse och radering, med förbehåll för eventuella begränsningar som föreskrivs i lag och som utgör nödvändiga och proportionella åtgärder i ett demokratiskt samhälle för att skydda viktiga mål av allmänt intresse.
- e) I händelse av en uppgiftsincident som medför en risk för fysiska personers rättigheter och friheter underrättas den behöriga tillsynsmyndigheten om incidenten utan onödigt dröjsmål, och om incidenten sannolikt leder till en hög risk för fysiska personers rättigheter och friheter underrättas även de registrerade, med förbehåll för eventuella begränsningar som föreskrivs i lag och som utgör nödvändiga och proportionella åtgärder i ett demokratiskt samhälle för att skydda viktiga mål av allmänt intresse.

- f) Vidare överföring till ett tredjeland tillåts endast på villkor och med skyddsåtgärder som är lämpliga för överföringen och som säkerställer att skyddsnivån inte undergrävs.
- g) Tillsynen av efterlevnad av dataskyddsåtgärder och verkställigheten av dataskyddsåtgärder säkerställs av oberoende myndigheter.
- h) Registrerade beviljas verkställbara rättigheter till effektiv administrativ och rättslig prövning om dataskyddsåtgärder har åsidosatts.

3. Förenade kungariket, å ena sidan, och unionen, även för någon av sina medlemsstaters räkning, å andra sidan, ska underrätta den specialiserade kommittén för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor om vilka tillsynsmyndigheter som är ansvariga för att övervaka genomförandet av och säkerställa efterlevnaden av de dataskyddsregler som är tillämpliga på samarbete enligt denna del. Tillsynsmyndigheterna ska samarbeta för att säkerställa efterlevnad av denna del.

4. Bestämmelserna om skydd av personuppgifter i denna del är tillämpliga på sådan behandling av personuppgifter som helt eller delvis företas på automatisk väg samt på annan behandling än på automatisk väg av personuppgifter som ingår i eller är avsedda att ingå i ett register.

5. Denna artikel ska inte påverka tillämpningen av särskilda bestämmelser i denna del om behandling av personuppgifter.

ARTIKEL 526

Samarbetets omfattning när en medlemsstat inte längre deltar i motsvarande åtgärder enligt unionsrätten

1. Denna artikel ska tillämpas om en medlemsstat upphör att delta i, eller åtnjuta rättigheter enligt, unionsrättsliga bestämmelser om brottsbekämpning och straffrättsligt samarbete vilka motsvarar relevanta bestämmelser i denna del.
2. Förenade kungariket får skriftligen till unionen anmäla sin avsikt att upphöra att tillämpa de relevanta bestämmelserna i denna del med avseende på den medlemsstaten.
3. En anmälan enligt punkt 2 får verkan från och med den dag som anges däri, vilken inte får infalla tidigare än den dag då medlemsstaten upphör att delta i eller åtnjuta rättigheter enligt de bestämmelser i unionsrätten som avses i punkt 1.
4. Om Förenade kungariket i enlighet med denna artikel anmäler sin avsikt att upphöra att tillämpa de relevanta bestämmelserna i denna del, ska den specialiserade kommittén för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor sammanträda för att besluta vilka åtgärder som behövs för att säkerställa att allt samarbete som inletts enligt denna del och som påverkas av upphörandet slutförs på lämpligt sätt. I alla händelser ska parterna, med avseende på alla personuppgifter som erhållits genom samarbete enligt de relevanta bestämmelserna i denna del innan de upphör att gälla, säkerställa att den skyddsnivå enligt vilken personuppgifterna överfördes bibehålls efter det att tillämpningen upphört.

5. Unionen ska skriftligen, på diplomatisk väg, till Förenade kungariket anmäla vilket datum medlemsstaten ska återuppta sitt deltagande i eller åtnjutandet av rättigheter enligt de berörda bestämmelserna i unionsrätten. Tillämpningen av de relevanta bestämmelserna i denna del ska återupptas den dagen eller, om senare, den första dagen i månaden efter dagen för anmälan.

6. För att underlätta tillämpningen av denna artikel ska unionen meddela Förenade kungariket när en medlemsstat upphör att delta i, eller åtnjuta rättigheter enligt, unionsrättsliga bestämmelser om brottsbekämpning och straffrättsligt samarbete vilka motsvarar de relevanta bestämmelserna i denna del.

AVDELNING II

UTBYTE AV DNA-UPPGIFTER, FINGERAVTRYCKSUPPGIFTER OCH UPPGIFTER UR FORDONSREGISTER

ARTIKEL 527

Mål

Målet för denna avdelning är att upprätta ett ömsesidigt samarbete mellan de behöriga brottsbekämpande myndigheterna i Förenade kungariket, å ena sidan, och medlemsstaterna, å andra sidan, om automatisk överföring av DNA-profiler, fingeravtrycksuppgifter och vissa inhemska uppgifter ur fordonsregister.

ARTIKEL 528

Definitioner

I denna avdelning gäller följande definitioner:

- a) *behörig brottsbekämpande myndighet*: en inhemsk polis- eller tullmyndighet eller annan myndighet som enligt inhemsk lagstiftning har befogenhet att avslöja, förebygga och utreda brott eller brottslig verksamhet samt utöva myndighetsutövning och vidta tvångsåtgärder i samband med sådan verksamhet; byråer, organ eller andra enheter som särskilt hanterar nationella säkerhetsfrågor anses inte vara behöriga brottsbekämpande myndigheter vid tillämpningen av denna avdelning.
- b) *sökning och jämförelse* enligt artiklarna 530, 531, 534 och 539: de förfaranden genom vilka det fastställs om det finns någon överensstämmelse mellan DNA-uppgifter eller fingeravtrycksuppgifter som har lämnats av en stat och DNA-uppgifter eller fingeravtrycksuppgifter som finns lagrade i en, flera eller alla andra staters databaser.
- c) *automatisk sökning* enligt artikel 537: förfarande för tillgång online för att söka i en, flera eller alla andra staters databaser.
- d) *icke-kodifierande del av DNA*: kromosomområden som inte innehåller någon genetisk information, dvs. inga hänvisningar till en organisms funktionella egenskaper.

- e) *DNA-profil*: en bokstav eller en nummerkod som representerar en rad identifikationsuppgifter i den icke-kodifierande delen av ett analyserat mänskligt DNA-prov, dvs. den särskilda molekylära strukturen vid de olika DNA-lokusen.
- f) *DNA-referensuppgifter*: en DNA-profil och en sifferbeteckning; DNA-referensuppgifter ska endast innehålla DNA-profiler från den icke-kodifierande delen av DNA och en sifferbeteckning; DNA-referensuppgifter får inte innehålla uppgifter som möjliggör en omedelbar identifiering av den registrerade; DNA-referensuppgifter som inte är kopplade till en viss fysisk person (oidentifierade DNA-profiler) ska kunna identifieras som sådana.
- g) *DNA-personprofil*: DNA-profilen för en identifierad person.
- h) *oidentifierad DNA-profil*: den DNA-profil som erhålls från spår som samlats in under brottsutredningen och tillhör en person som ännu inte identifierats.
- i) *notering*: en stats markering i en DNA-profil i den inhemska databasen om att man redan konstaterat en överensstämmelse för en sådan DNA-profil vid en annan stats sökning eller jämförelse.
- j) *fingeravtrycksuppgifter*: fingeravtrycksbilder, bilder av fingeravtrycksspår, handavtryck, handavtrycksspår samt modeller för sådana bilder (kodade detaljer), när de lagras och hanteras i en automatisk databas.

- k) *referensuppgifter för fingeravtryck*: fingeravtrycksuppgifter och en sifferbeteckning; referensuppgifter för fingeravtryck får inte innehålla uppgifter som möjliggör en omedelbar identifiering av den registrerade; referensuppgifter för fingeravtryck som inte är kopplade till en viss fysisk person (oidentifierade fingeravtrycksuppgifter) ska kunna identifieras som sådana.
- l) *uppgifter ur fordonsregister*: den uppsättning uppgifter som anges i kapitel 3 i bilaga 39.
- m) *enskilda fall* enligt artikel 530.1 andra meningen, artikel 534.1 andra meningen och artikel 537.1: en enda utrednings- eller lagföringsfil; om en sådan fil innehåller mer än en DNA-profil, en fingeravtrycksuppgift eller en uppgift ur fordonsregister får dessa översändas tillsammans som en begäran.
- n) *laboratorieverksamhet*: alla åtgärder som vidtas i ett laboratorium i samband med lokalisering och inhämtande av spår på föremål samt framtagning, analys och tolkning av kriminaltekniska bevis avseende DNA-profiler och fingeravtrycksuppgifter i syfte att tillhandahålla expertutlåtanden eller utbyta kriminaltekniska bevis.
- o) *resultat av laboratorieverksamhet*: alla analysresultat och tolkningar med direkt koppling till dessa.
- p) *tillhandahållare av kriminaltekniska tjänster*: varje organisation, offentlig eller privat, som utför laboratorieverksamhet på begäran av behöriga brottsbekämpande eller rättsliga myndigheter.
- q) *inhemskt ackrediteringsorgan*: det enda organ i en stat som utför ackreditering på statens uppdrag.

ARTIKEL 529

Inrättande av inhemska DNA-analysfiler

1. Staterna ska inrätta och upprätthålla inhemska DNA-analysfiler för brottsutredningar.
2. För genomförandet av denna avdelning ska staterna säkerställa att DNA-referensuppgifter är åtkomliga från deras inhemska DNA-analysfiler som avses i punkt 1.
3. Staterna ska deklarerat de inhemska DNA-analysfiler på vilka artiklarna 529–532 och artiklarna 535, 536 och 539 är tillämpliga samt villkoren för automatisk sökning enligt artikel 530.1.

ARTIKEL 530

Automatisk sökning av DNA-profiler

1. I samband med brottsutredningar ska stater ge de andra staternas nationella kontaktställen enligt artikel 535 åtkomst till DNA-referensuppgifterna i deras DNA-analysfiler med rätt att göra automatiska sökningar i dem genom jämförelse av DNA-profiler. Sökningar får endast göras i enskilda fall och i överensstämmelse med den ansökande statens inhemska lagstiftning.

2. Om det i samband med en automatisk sökning konstateras att en översänd DNA-profil motsvarar DNA-profiler i den anmodade statens fil i vilken sökning sker, ska den anmodade staten automatiskt översända de DNA-referensuppgifter för vilka överensstämmelse har konstaterats till det nationella kontaktstället i den ansökande staten. Om ingen överensstämmelse konstateras ska detta meddelas automatiskt.

ARTIKEL 531

Automatisk jämförelse av DNA-profiler

1. För brottsutredningar ska staterna via sina inhemska kontaktställen jämföra DNA-profilerna i sina oidentifierade DNA-profiler med alla DNA-profiler från andra referensuppgifter i inhemska DNA-analysfiler i enlighet med ömsesidigt godkända praktiska arrangemang mellan de berörda staterna. DNA-profiler ska översändas och jämföras automatiskt. Oidentifierade DNA-profiler ska översändas för jämförelse endast i sådana fall där den ansökande statens inhemska lagstiftning tillåter det.

2. Om en stat till följd av en jämförelse enligt punkt 1 konstaterar att en DNA-profil som översänts av en annan stat motsvarar en profil som ingår i någon av dess egna DNA-analysfiler ska den utan dröjsmål tillställa den andra statens nationella kontaktställe de DNA-referensuppgifter för vilka överensstämmelse har konstaterats.

ARTIKEL 532

Insamling av molekylärgenetiskt material och översändande av DNA-profiler

Om det under pågående brottsutredning eller straffrättsliga förfaranden inte finns någon tillgänglig DNA-profil för en viss fysisk person som vistas på en anmodad stats territorium, ska den anmodade staten ge rättsligt bistånd genom att samla in och undersöka molekylärgenetiskt material från denna fysiska person och översända den erhållna DNA-profilen till den ansökande staten, om

- a) den ansökande staten meddelar för vilket ändamål detta behövs,
- b) den ansökande staten i enlighet med sin inhemska lagstiftning framställer en begäran eller ett förordnande om utredning från den behöriga myndigheten, av vilken det framgår att kraven för att samla in och undersöka molekylärgenetiskt material om den berörda fysiska personen hade vistats i den ansökande staten, och
- c) kraven för insamling och undersökning av molekylärgenetiskt material samt för översändande av den erhållna DNA-profilen är uppfyllda enligt den anmodade statens inhemska lagstiftning.

ARTIKEL 533

Referensuppgifter för fingeravtryck

I syfte att genomföra denna avdelning ska staterna säkerställa att referensuppgifter för fingeravtryck är åtkomliga från filen för de inhemska system för automatisk identifiering av fingeravtryck som inrättats i syfte att förebygga och utreda brott.

ARTIKEL 534

Automatisk sökning av fingeravtrycksuppgifter

1. För förebyggande och utredning av brott ska staterna ge de övriga staternas nationella kontaktställen enligt artikel 535 tillträde till referensuppgifterna i de system för automatisk identifiering av fingeravtryck som inrättats för detta syfte och ge dem rätt att göra automatiska sökningar i dem genom jämförelse av fingeravtrycksuppgifter. Sökningar får endast göras i enskilda fall och i överensstämmelse med den ansökande statens inhemska lagstiftning.
2. Bekräftelse av fingeravtrycksuppgifters överensstämmelse med referensuppgifter hos den anmodade staten ska utföras av det nationella kontaktstället i den ansökande staten genom att de referensuppgifter som krävs för att säkerställa en entydig överensstämmelse översänds automatiskt.

ARTIKEL 535

Nationella kontaktställen

1. Staterna ska utse nationella kontaktställen för förmedling av de uppgifter som avses i artiklarna 530, 531 och 534.
2. När det gäller medlemsstaterna ska de nationella kontaktställen som utsetts för ett motsvarande utbyte av uppgifter inom unionen betraktas som nationella kontaktställen vid tillämpningen av denna avdelning.
3. De inhemska kontaktställenas befogenheter ska regleras av tillämplig inhemsk lagstiftning.

ARTIKEL 536

Översändande av ytterligare personuppgifter och annan information

Om en överensstämmelse mellan DNA-profiler eller fingeravtrycksuppgifter konstateras vid ett förfarande enligt artiklarna 530, 531 och 534 ska översändande av tillgängliga ytterligare personuppgifter och annan information med anknytning till referensuppgifterna regleras av inhemsk lagstiftning, inklusive reglerna om rättsligt bistånd i den anmodade staten, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 539.1.

ARTIKEL 537

Automatisk sökning av uppgifter ur fordonsregister

1. För förebyggande och utredning av brott samt för undersökning av andra överträdelser som i den ansökande staten lyder under domstolarnas eller allmän åklagares behörighet, liksom för upprätthållande av allmän säkerhet, ska staterna ge andra staters inhemska kontaktställen enligt punkt 2 åtkomst till följande inhemska uppgifter ur fordonsregister, med rätt att göra automatiska sökningar i enskilda fall:
 - a) Uppgifter om ägare eller innehavare.
 - b) Uppgifter om fordonet.
2. Sökningar inom ramen för punkt 1 får endast genomföras genom användning av ett fordots fullständiga chassinummer eller fullständiga registreringsnummer och i överensstämmelse med den ansökande statens inhemska lagstiftning.
3. Varje stat ska för det översändande av uppgifter som avses i punkt 1 utse ett nationellt kontaktställe som tar emot begäranden från andra stater. De inhemska kontaktställenas befogenheter ska regleras av tillämplig inhemsk lagstiftning.

ARTIKEL 538

Ackreditering av tillhandahållare av kriminaltekniska tjänster som utför laboratorieverksamhet

1. Staterna ska säkerställa att tillhandahållare av kriminaltekniska tjänster som utför laboratorieverksamhet är ackrediterade av ett inhemskt ackrediteringsorgan enligt kraven i EN ISO/IEC 17025.
2. Varje stat ska säkerställa att resultaten från ackrediterade tillhandahållare av kriminaltekniska tjänster som utför laboratorieverksamhet i andra stater erkänns av de myndigheter som är behöriga att förebygga, förhindra, avslöja och utreda brott såsom lika tillförlitliga som resultaten från inhemska tillhandahållare av kriminaltekniska tjänster som utför laboratorieverksamhet och som ackrediterats för EN ISO/IEC 17025.
3. Förenade kungarikets behöriga brottsbekämpande myndigheter får inte göra sökningar och automatisk jämförelse i enlighet med artiklarna 530, 531 och 534 förrän Förenade kungariket har genomfört och tillämpat de åtgärder som avses i punkt 1 i den här artikeln.
4. Punkterna 1 och 2 påverkar inte inhemska regler om den rättsliga bedömningen av bevisning.
5. Förenade kungariket ska till den specialiserade kommittén för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor överlämna texten till de viktigaste bestämmelser som antagits för att genomföra och tillämpa bestämmelserna i denna artikel.

ARTIKEL 539

Genomförandeåtgärder

1. Vid tillämpningen av denna avdelning ska staterna göra alla kategorier av uppgifter tillgängliga för sökning och jämförelse för behöriga brottsbekämpande myndigheter i andra stater på samma villkor som de som skulle gälla för inhemska behöriga brottsbekämpande myndigheters sökning och jämförelse. Stater ska översända tillgängliga ytterligare personuppgifter och annan information om de referensuppgifter som avses i artikel 536 till de behöriga brottsbekämpande myndigheterna i andra stater för de ändamål som omfattas av denna avdelning på samma villkor som de som skulle gälla för översändande av sådana till inhemska myndigheter.
2. För genomförandet av de förfaranden som avses i artiklarna 530, 531, 534 och 537 fastställs tekniska specifikationer och förfaranderegler i bilaga 39.
3. De förklaringar som medlemsstaterna har avgett i enlighet med rådets beslut 2008/615/RIF¹ och 2008/616/RIF² ska också tillämpas i förbindelserna med Förenade kungariket.

¹ Rådets beslut 2008/615/RIF av den 23 juni 2008 om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet (EUT L 210, 6.8.2008, s. 1).

² Rådets beslut 2008/616/RIF av den 23 juni 2008 om genomförande av beslut 2008/615/RIF om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet (EUT L 210, 6.8.2008, s. 12).

ARTIKEL 540

Förhandsutvärdering

1. För att kontrollera om Förenade kungariket har uppfyllt de villkor som anges i artikel 539 och bilaga 39 ska ett utvärderingsbesök och en testkörning, i den mån detta krävs enligt bilaga 39, genomföras med avseende på och i enlighet med de villkor och arrangemang som är godtagbara för Förenade kungariket. Under alla omständigheter ska en testkörning genomföras i samband med sökning av uppgifter enligt artikel 537.
2. Unionen ska, på grundval av en global utvärderingsrapport om utvärderingsbesöket och, i förekommande fall, testkörningen såsom anges i punkt 1, fastställa det eller de datum från och med vilka medlemsstaterna får översända personuppgifter till Förenade kungariket enligt denna avdelning.
3. I avvaktan på resultatet av den utvärdering som avses i punkt 1 får medlemsstaterna, från och med detta avtals ikraftträdande, till Förenade kungariket översända de personuppgifter som avses i artiklarna 530, 531, 534 och 536 till och med det eller de datum som fastställs av unionen i enlighet med punkt 2 i den här artikeln, dock senast nio månader efter detta avtals ikraftträdande. Den specialiserade kommittén för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor får förlänga denna period en gång med högst nio månader.

ARTIKEL 541

Tillfälligt upphävande och icke-tillämpning

1. Om unionen anser det nödvändigt att ändra denna avdelning eftersom unionslagstiftning som rör den fråga som regleras av denna avdelning har ändrats väsentligt eller håller på att ändras väsentligt, får den underrätta Förenade kungariket om detta i syfte att komma överens om en formell ändring av detta avtal med avseende på denna avdelning. Efter en sådan underrättelse ska parterna inleda samråd.
2. Om parterna inte har ingått något avtal om ändring av denna avdelning inom nio månader från den underrättelsen, får unionen besluta att tillfälligt upphäva tillämpningen av denna avdelning eller av vissa bestämmelser i denna avdelning under en period på upp till nio månader. Före utgången av denna period får parterna komma överens om en förlängning av det tillfälliga upphävandet med en ytterligare period på upp till nio månader. Om parterna vid utgången av perioden för tillfälligt upphävande inte har ingått något avtal om ändring av denna avdelning ska de tillfälligt upphäva bestämmelserna upphöra att gälla den första dagen i månaden efter utgången av perioden för tillfälligt upphävande, såvida inte unionen informerar Förenade kungariket om att den inte längre önskar ändra denna avdelning. I så fall ska de tillfälligt upphäva bestämmelserna i denna avdelning återinföras.

3. Om någon av bestämmelserna i denna avdelning tillfälligt upphävs enligt denna artikel ska den specialiserade kommittén för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor sammanträda för att besluta vilka åtgärder som behövs för att säkerställa att allt samarbete som inletts enligt denna avdelning och påverkas av det tillfälliga upphävandet slutförs på lämpligt sätt. I alla händelser ska parterna, med avseende på alla personuppgifter som erhållits genom samarbete enligt denna avdelning innan de bestämmelser som berörs av upphävandet tillfälligt upphör att gälla, säkerställa att den skyddsnivå enligt vilken personuppgifterna överfördes bibehålls efter det att det tillfälliga upphävandet fått verkan.

AVDELNING III

ÖVERFÖRING OCH BEHANDLING AV PASSAGERARUPPGIFTER

ARTIKEL 542

Tillämpningsområde

1. Denna avdelning innehåller regler enligt vilka passageraruppgifter (*PNR-uppgifter*) får överföras till och behandlas och användas av Förenade kungarikets behöriga myndighet för flygningar mellan unionen och Förenade kungariket och fastställer särskilda skyddsåtgärder i detta avseende.
2. Denna avdelning ska tillämpas på lufttrafikföretag som bedriver passagerartrafik mellan unionen och Förenade kungariket.

3. Denna avdelning ska också tillämpas på lufttrafikföretag som är registrerade eller lagrar uppgifter i unionen och som bedriver passagerartrafik till eller från Förenade kungariket.

4. I denna avdelning föreskrivs också polissamarbete och straffrättsligt samarbete mellan Förenade kungariket och unionen när det gäller PNR-uppgifter.

ARTIKEL 543

Definitioner

I denna avdelning gäller följande definitioner:

- a) *lufttrafikföretag*: ett lufttransportföretag med en giltig operativ licens eller motsvarande som ger det tillstånd att bedriva lufttransport av passagerare mellan Förenade kungariket och unionen.
- b) *passageraruppgiftssamling (PNR)*: en sammanställning av för resan nödvändiga uppgifter om varje enskild passagerare som gör det möjligt för det lufttrafikföretag som sköter bokningen och andra deltagande lufttrafikföretag att behandla och kontrollera reservationen för varje resa som bokas av en person eller för en persons räkning, oavsett om uppgifterna finns i reservationssystemet, det avgångskontrollsystem som används för att checka in passagerare på flygningar eller likvärdiga system med motsvarande uppgift; i denna avdelning avser PNR-uppgifter specifikt de element som anges i bilaga 40.

- c) *Förenade kungarikets behöriga myndighet*: den myndighet i Förenade kungariket som ansvarar för att ta emot och behandla PNR-uppgifter enligt detta avtal; om Förenade kungariket har mer än en behörig myndighet ska Förenade kungariket tillhandahålla en enda kontaktpunkt för PNR-uppgifter som gör det möjligt för lufttrafikföretag att överföra PNR-uppgifter till en enda punkt för överföring av uppgifter och ska utse en enda kontaktpunkt för att ta emot och göra begäranden enligt artikel 546.
- d) *enheter för passagerarinformation*: de enheter som inrättats eller utsetts av medlemsstaterna och som ansvarar för att ta emot och behandla PNR-uppgifter.
- e) *terrorism*: alla brott som förtecknas i bilaga 45.
- f) *grov brottslighet*: varje brott som enligt Förenade kungarikets inhemska lagstiftning kan leda till fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd i minst tre år.

ARTIKEL 544

Syften med användningen av PNR-uppgifter

1. Förenade kungariket ska säkerställa att PNR-uppgifter som mottagits enligt denna avdelning behandlas endast i syfte att förebygga, förhindra, upptäcka, utreda eller lagföra terrorism eller grov brottslighet och i syfte att övervaka behandlingen av PNR-uppgifter i enlighet med villkoren i detta avtal.

2. I undantagsfall får Förenade kungarikets behöriga myndighet behandla PNR-uppgifter om det är nödvändigt för att skydda en fysisk persons vitala intressen, till exempel om

- a) det föreligger en risk för dödsfall eller allvarlig skada, eller
- b) det föreligger en väsentlig risk för folkhälsan, särskilt i enlighet med hur en sådan definieras i internationellt erkända standarder.

3. Förenade kungarikets behöriga myndighet får också behandla PNR-uppgifter efter en bedömning i det enskilda fallet om utlämnande av relevanta PNR-uppgifter begärs av en domstol eller förvaltningsdomstol i Förenade kungariket i ett förfarande som har direkt samband med ett syfte som anges i punkt 1.

ARTIKEL 545

Säkerställande av att PNR-uppgifter tillhandahålls

1. Unionen ska säkerställa att lufttrafikföretag inte är förhindrade att överföra PNR-uppgifter till Förenade kungarikets behöriga myndighet enligt denna avdelning.

2. Unionen ska säkerställa att lufttrafikföretag får överföra PNR-uppgifter till Förenade kungarikets behöriga myndighet genom auktoriserade ombud som agerar på ett lufttrafikföretags vägnar och under dess ansvar, enligt denna avdelning.

3. Förenade kungariket får inte kräva att lufttrafikföretag ska tillhandahålla PNR-uppgifter som lufttrafikföretag inte redan samlar in eller innehar för bokningsändamål.
4. Förenade kungariket ska vid mottagandet av uppgifter som ett lufttrafikföretag överfört till det enligt denna avdelning radera varje uppgiftselement som inte förtecknas i bilaga 40.

ARTIKEL 546

Polissamarbete och rättsligt samarbete

1. Förenade kungarikets behöriga myndighet ska med Europol eller Eurojust, inom ramen för deras respektive mandat, eller med medlemsstaternas enheter för passagerarinformation dela all relevant och lämplig analytisk information som innehåller PNR-uppgifter så snart som möjligt i särskilda fall där detta är nödvändigt för att förebygga, förhindra, upptäcka, utreda eller lagföra terrorism eller grov brottslighet.
2. På begäran av Europol eller Eurojust, inom ramen för deras respektive mandat, eller av en medlemsstats enhet för passagerarinformation, ska Förenade kungarikets behöriga myndighet dela PNR-uppgifter, resultaten av behandlingen av dessa uppgifter eller analytisk information som innehåller PNR-uppgifter, i särskilda fall där detta är nödvändigt för att förebygga, förhindra, upptäcka, utreda eller lagföra terrorism eller grov brottslighet.
3. Medlemsstaternas enheter för passagerarinformation ska med Förenade kungarikets behöriga myndighet dela all relevant och lämplig analytisk information som innehåller PNR-uppgifter så snart som möjligt i särskilda fall där detta är nödvändigt för att förebygga, förhindra, upptäcka, utreda eller lagföra terrorism eller grov brottslighet.

4. På begäran av Förenade kungarikets behöriga myndighet ska medlemsstaternas enheter för passagerarinformation dela PNR-uppgifter, resultaten av behandlingen av dessa uppgifter eller analytisk information som innehåller PNR-uppgifter, i särskilda fall där detta är nödvändigt för att förebygga, förhindra, upptäcka, utreda eller lagföra terrorism eller grov brottslighet.

5. Parterna ska säkerställa att den information som avses i punkterna 1–4 delas i enlighet med avtal och arrangemang om brottsbekämpning eller informationsutbyte mellan Förenade kungariket och Europol, Eurojust eller den relevanta medlemsstaten. I synnerhet ska informationsutbytet med Europol enligt denna artikel ske via den säkra kommunikationslinjen för informationsutbyte via Europol.

6. Förenade kungarikets behöriga myndighet och medlemsstaternas enheter för passagerarinformation ska säkerställa att endast den minimimängd PNR-uppgifter som är nödvändig delas i enlighet med punkterna 1–4.

ARTIKEL 547

Icke-diskriminering

Förenade kungariket ska säkerställa att de skyddsåtgärder som är tillämpliga på behandlingen av PNR-uppgifter tillämpas på alla fysiska personer på lika villkor och utan olaglig diskriminering.

ARTIKEL 548

Användning av särskilda kategorier av personuppgifter

All behandling av särskilda kategorier av personuppgifter ska vara förbjuden enligt denna avdelning. I den mån PNR-uppgifter som överförs till Förenade kungarikets behöriga myndighet innehåller särskilda kategorier av personuppgifter, ska Förenade kungarikets behöriga myndighet radera dessa uppgifter.

ARTIKEL 549

Datasäkerhet och integritet

1. Förenade kungariket ska genomföra de regleringsmässiga, förfarandemässiga eller tekniska åtgärder som krävs för att skydda PNR-uppgifter mot oavsiktlig, olaglig eller obehörig åtkomst, behandling eller förlust.
2. Förenade kungariket ska säkerställa efterlevnadskontroll och skydd, säkerhet, konfidentialitet och integritet när det gäller uppgifterna. I detta avseende ska Förenade kungariket
 - a) använda krypterings-, tillstånds- och dokumentationsförfaranden i samband med PNR-uppgifterna,
 - b) begränsa åtkomsten till PNR-uppgifter till bemyndigade tjänstemän,
 - c) bevara PNR-uppgifterna i en säker fysisk miljö som är skyddad med åtkomstkontroller, och

- d) införa en mekanism som säkerställer att förfrågningar om PNR-uppgifter sker i överensstämmelse med artikel 544.
3. Om någon obehörigen bereder sig tillgång till en fysisk persons PNR-uppgifter eller sådana uppgifter obehörigen lämnas ut ska Förenade kungariket vidta åtgärder för att underrätta den fysiska personen, i syfte att minska risken för skada, och för att avhjälpa situationen.
4. Förenade kungarikets behöriga myndighet ska snarast underrätta den specialiserade kommittén för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor om alla betydande incidenter med oavsiktlig, olaglig eller obehörig åtkomst, behandling eller förlust av PNR-uppgifter.
5. Förenade kungariket ska säkerställa att alla intrång i datasäkerheten, särskilt om de leder till oavsiktlig eller olaglig förstöring eller oavsiktlig förlust, ändring, obehörigt röjande eller obehörig åtkomst eller någon form av olaglig behandling, leder till verkningsfulla och avskräckande korrigering åtgärder som kan omfatta sanktioner.

ARTIKEL 550

Öppenhet och information till passagerarna

1. Förenade kungarikets behöriga myndighet ska göra följande tillgängligt på sin webbplats:
- a) En förteckning över den lagstiftning där rätten att samla in PNR-uppgifter föreskrivs.

- b) Syftena med insamling av PNR-uppgifter.
- c) Den metod som används för att skydda PNR-uppgifter.
- d) Uppgifter om hur och i vilken omfattning PNR-uppgifter får lämnas ut.
- e) Information om rätten till åtkomst, rättelse, notering och möjlighet att begära prövning.
- f) Kontaktuppgifter som kan användas vid förfrågningar.

2. Parterna ska samarbeta med berörda tredje parter, såsom luftfarts- och lufttransportbranschen, för att främja öppenhet vid bokningstillfället när det gäller syftet med insamling, behandling och användning av PNR-uppgifter och om hur åtkomst rättelse och prövning kan begäras.

Lufttrafikföretag ska ge passagerarna tydlig och meningsfull information om överföringen av PNR-uppgifter enligt denna avdelning, inbegripet uppgifter om den mottagande myndigheten, syftet med överföringen och rätten att av den mottagande myndigheten begära åtkomst till och rättelse av de överförda personuppgifterna om passageraren.

3. Om PNR-uppgifter som lagrats i enlighet med artikel 552 har använts i enlighet med de villkor som anges i artikel 553 eller har lämnats ut i enlighet med artikel 555 eller 556, ska Förenade kungariket underrätta de berörda passagerarna skriftligen, personligen och inom en rimlig tid efter det att en sådan underrättelse inte längre kan äventyra de berörda statliga myndigheternas utredningar i den utsträckning som passagerarnas relevanta kontaktuppgifter är tillgängliga eller kan tas fram genom rimliga ansträngningar. Underrättelsen ska innehålla information om hur den berörda fysiska personen kan begära administrativ eller rättslig prövning.

ARTIKEL 551

Automatisk behandling av PNR-uppgifter

1. Förenade kungarikets behöriga myndighet ska säkerställa att all automatisk behandling av PNR-uppgifter grundas på icke-diskriminerande, specifika och tillförlitliga på förhand fastställda modeller och kriterier som gör det möjligt för den att
 - a) nå resultat som är inriktade på fysiska personer som kan vara föremål för rimliga misstankar om inblandning i eller deltagande i terrorism eller grov brottslighet, eller
 - b) under exceptionella omständigheter, skydda fysiska personers vitala intressen i enlighet med artikel 544.2.

2. Förenade kungarikets behöriga myndighet ska säkerställa att de databaser som PNR-uppgifterna jämförs med är tillförlitliga, uppdaterade och begränsade till de databaser som den använder med avseende på de syften som anges i artikel 544.
3. Förenade kungariket får inte fatta något beslut med betydande negativa verkningar för en fysisk person enbart på grundval av automatisk behandling av PNR-uppgifter.

ARTIKEL 552

Lagring av PNR-uppgifter

1. Förenade kungariket får inte lagra PNR-uppgifter i mer än fem år från den dag då det tog emot uppgifterna.
2. Senast sex månader efter den överföring av PNR-uppgifterna som avses i punkt 1 ska alla PNR-uppgifter avidentifieras genom maskering av följande uppgifter, som kan användas för att omedelbart identifiera de passagerare som PNR-uppgifterna avser eller någon annan fysisk person:
 - a) Namn, inklusive namn på andra passagerare i PNR samt antal passagerare i PNR som reser tillsammans.

- b) Adress, telefonnummer och elektroniska kontaktuppgifter till passageraren, de personer som bokat passagerarens flygning, personer genom vilka en flygpassagerare kan kontaktas och personer som ska underrättas i en nödsituation.
 - c) All tillgänglig betalnings- och faktureringsinformation, i den mån den innehåller någon information som skulle kunna användas för att identifiera en fysisk person.
 - d) Uppgifter om bonusprogram.
 - e) Annan kompletterande information (OSI), information om särskild service (*special service information*, SSI) och information om begäran om särskild service (*special service request information*, SSR), i den mån denna innehåller information som skulle kunna användas för att identifiera en fysisk person.
 - f) All förhandsinformation om passagerare (*API-uppgifter*) som samlats in.
3. Förenade kungarikets behöriga myndighet får avanonymisera PNR-uppgifter om det är nödvändigt för att genomföra brottsutredningar för de syften som anges i artikel 544. Sådana avanonymiserade PNR-uppgifter ska endast vara tillgängliga för ett begränsat antal särskilt bemyndigade tjänstemän.
4. Trots punkt 1 ska Förenade kungariket radera PNR-uppgifterna om passagerare efter deras avresa från landet, såvida inte en riskbedömning visar på ett behov av att lagra sådana PNR-uppgifter. För att konstatera detta behov ska Förenade kungariket identifiera objektiva bevis som gör det möjligt att anse att vissa passagerare utgör en risk med avseende på bekämpningen av terrorism och grov brottslighet.

5. Om information om exakt avresedatum saknas bör avresedatumet, vid tillämpning av punkt 4, anses vara den sista dagen av den maximala lagliga vistelsen i Förenade kungariket för den berörda passageraren.
6. Användningen av de uppgifter som lagras enligt denna artikel omfattas av villkoren i artikel 553.
7. Ett oberoende administrativt organ i Förenade kungariket ska årligen bedöma den strategi som tillämpas av Förenade kungarikets behöriga myndighet vad gäller behovet av att lagra PNR-uppgifter enligt punkt 4.
8. Trots punkterna 1, 2 och 4 får Förenade kungariket lagra PNR-uppgifter som krävs för särskilda åtgärder, översyner, utredningar, verkställighetsåtgärder, rättsliga förfaranden, lagföring eller verkställighet av påföljder till dess att de har avslutats.
9. Förenade kungariket ska radera PNR-uppgifterna vid utgången av lagringsperioden för PNR-uppgifterna.
10. Punkt 11 är tillämplig på grund av de särskilda omständigheter som hindrar Förenade kungariket från att göra de tekniska anpassningar som krävs för att omvandla de system för behandling av PNR-uppgifter som Förenade kungariket använde medan unionsrätten var tillämplig på det till system som skulle göra det möjligt att radera PNR-uppgifter i enlighet med punkt 4.

11. Förenade kungariket får tillfälligt avvika från punkt 4 under en övergångsperiod, vars längd föreskrivs i punkt 13, i avvaktan på att Förenade kungariket så snart som möjligt ska genomföra tekniska anpassningar. Under denna övergångsperiod ska Förenade kungarikets behöriga myndighet förhindra användning av PNR-uppgifter som ska raderas i enlighet med punkt 4 genom att tillämpa följande ytterligare skyddsåtgärder på PNR-uppgifterna:

- a) PNR-uppgifterna ska endast vara tillgängliga för ett begränsat antal bemyndigade tjänstemän och endast när det är nödvändigt för att avgöra om PNR-uppgifterna bör raderas i enlighet med punkt 4.
- b) En begäran om att få använda PNR-uppgifter ska avslås i fall då uppgifterna ska raderas i enlighet med punkt 4, och ingen ytterligare åtkomst ska beviljas till dessa uppgifter om den dokumentation som avses i led d visar att en tidigare begäran om användning har avslagits.
- c) Radering av PNR-uppgifter ska säkerställas så snart som möjligt genom att använda alla rimliga ansträngningar, med beaktande av de särskilda omständigheter som avses i punkt 10.
- d) Följande ska dokumenteras i enlighet med artikel 554, och sådan dokumentation ska göras tillgänglig för det oberoende administrativa organ som avses i punkt 7 i den här artikeln:
 - i) Varje begäran om att få använda PNR-uppgifterna.

- ii) Datum och tidpunkt för åtkomst till PNR-uppgifterna i syfte att bedöma om det var nödvändigt att radera PNR-uppgifterna.
- iii) Att begäran om att få använda PNR-uppgifterna avslogs på grund av att PNR-uppgifterna borde ha raderats enligt punkt 4, inklusive datum och tidpunkt för avslaget.
- iv) Datum och tidpunkt för raderingen av PNR-uppgifterna i enlighet med led c i denna punkt.

12. Förenade kungariket ska, nio månader efter detta avtals ikraftträdande och återigen ett år senare om övergångsperioden förlängs med ytterligare ett år, förse den specialiserade kommittén för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor med

- a) en rapport från det oberoende administrativa organ som avses i punkt 7 i denna artikel, som ska innehålla yttrandet från den tillsynsmyndighet i Förenade kungariket som avses i artikel 525.3 om huruvida skyddsåtgärderna i punkt 11 i den här artikeln har tillämpats effektivt, och
- b) Förenade kungarikets bedömning av huruvida de särskilda omständigheter som avses i punkt 10 i denna artikel kvarstår, tillsammans med en beskrivning av de ansträngningar som gjorts för att omvandla Förenade kungarikets system för behandling av PNR-uppgifter till system som skulle göra det möjligt att radera PNR-uppgifter i enlighet med punkt 4 i denna artikel.

13. Den specialiserade kommittén för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor ska sammanträda inom ett år efter detta avtals ikraftträdande för att behandla den rapport och bedömning som avses i punkt 12. Om de särskilda omständigheter som avses i punkt 10 kvarstår ska partnerskapsrådet förlänga den övergångsperiod som avses i punkt 11 med ett år. Partnerskapsrådet ska förlänga övergångsperioden med ytterligare ett sista år, på samma villkor och enligt samma förfarande som för den första förlängningen, om dessutom betydande framsteg har gjorts, även om det ännu inte har varit möjligt att omvandla Förenade kungarikets system för behandling av PNR-uppgifter till system som skulle göra det möjligt att radera PNR-uppgifter i enlighet med punkt 4.
14. Om Förenade kungariket anser att en vägran från partnerskapsrådets sida att bevilja någon av dessa förlängningar inte var motiverad får Förenade kungariket tillfälligt upphäva denna avdelning med en månads varsel.
15. På den tredje årsdagen av den dag då detta avtal träder i kraft ska punkterna 10–14 upphöra att gälla.

ARTIKEL 553

Villkor för användningen av PNR-uppgifter

1. Förenade kungarikets behöriga myndighet får använda PNR-uppgifter som lagrats i enlighet med artikel 552 för andra syften än säkerhets- och gränskontroller, inbegripet utlämnande enligt artiklarna 555 och 556, endast om nya omständigheter som grundas på objektiva skäl tyder på att en eller flera passagerares PNR-uppgifter på ett ändamålsenligt sätt kan bidra till uppnåendet av de syften som anges i artikel 544.
2. Användning av PNR-uppgifter av Förenade kungarikets behöriga myndighet i enlighet med punkt 1 ska vara föremål för förhandskontroll av en domstol eller ett oberoende administrativt organ i Förenade kungariket på grundval av en motiverad begäran från Förenade kungarikets behöriga myndighet som lämnats inom ramen för det inhemska regelverket för förfaranden för att förebygga, förhindra, upptäcka eller lagföra brott, utom
 - a) i vederbörligen motiverade brådskande fall, eller
 - b) i syfte att kontrollera att de på förhand fastställda modeller och kriterier som ligger till grund för den automatiserade behandlingen av PNR-uppgifter är tillförlitliga och aktuella, eller att fastställa nya modeller och kriterier för sådan behandling.

ARTIKEL 554

Loggning och dokumentation av behandling av PNR-uppgifter

Förenade kungarikets behöriga myndighet ska logga och dokumentera all behandling av PNR-uppgifter. Den ska endast använda sådan loggning eller dokumentation för att

- a) utföra självövervakning och för att kontrollera att behandlingen av uppgifter är laglig,
- b) säkerställa korrekt dataintegritet,
- c) säkerställa en säker databehandling, och
- d) säkerställa tillsyn.

ARTIKEL 555

Utlämnande inom Förenade kungariket

1. Förenade kungarikets behöriga myndighet får inte lämna ut PNR-uppgifter till andra offentliga myndigheter i Förenade kungariket såvida inte följande villkor är uppfyllda:

- a) PNR-uppgifterna lämnas till offentliga myndigheter vilkas uppgifter har direkt samband med de syften som anges i artikel 544.

- b) PNR-uppgifterna lämnas bara ut efter en bedömning i det enskilda fallet.
 - c) Det är i den särskilda situationen nödvändigt att lämna ut PNR-uppgifterna för de syften som anges i artikel 544.
 - d) Endast ett minimum av nödvändiga PNR-uppgifter lämnas ut.
 - e) Den mottagande statliga myndigheten tillhandahåller ett skydd som motsvarar skyddsåtgärderna i denna avdelning.
 - f) Den offentliga myndighet som tar emot PNR-uppgifterna lämnar dem inte vidare till andra enheter, såvida inte Förenade kungarikets behöriga myndighet har gett tillåtelse till detta i enlighet med villkoren i denna punkt.
2. Vid överföring av analytisk information som innehåller PNR-uppgifter som erhållits enligt denna avdelning ska de skyddsåtgärder som fastställs i denna artikel tillämpas.

ARTIKEL556

Utlämnande utanför Förenade kungariket

1. Förenade kungariket ska säkerställa att Förenade kungarikets behöriga myndighet inte lämnar ut PNR-uppgifter till offentliga myndigheter i tredjeländer såvida inte samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) PNR-uppgifterna lämnas till offentliga myndigheter vilkas uppgifter har direkt samband med de syften som anges i artikel 544.
- b) PNR-uppgifterna lämnas bara ut efter en bedömning i det enskilda fallet.
- c) PNR-uppgifterna lämnas endast ut om det är nödvändigt för de syften som anges i artikel 544.
- d) Endast ett minimum av nödvändiga PNR-uppgifter lämnas ut.
- e) Det tredjeland till vilket uppgifterna lämnas ut har antingen ingått ett avtal med unionen som föreskriver ett skydd av personuppgifter som är jämförbart med detta avtal eller är föremål för ett beslut av Europeiska kommissionen i enlighet med unionsrätten där det konstateras att tredjelandet säkerställer en adekvat dataskyddsnivå i den mening som avses i unionsrätten.

2. Genom undantag från punkt 1 e får Förenade kungarikets behöriga myndighet överföra PNR-uppgifter till ett tredjeland om

- a) chefen för myndigheten, eller en högre tjänsteman som särskilt bemyndigats av chefen, anser att utlämnandet är nödvändigt för att förebygga och utreda ett allvarligt och överhängande hot mot den allmänna säkerheten eller för att skydda en fysisk persons vitala intressen, och
- b) tredjelandet lämnar en skriftlig försäkran, enligt ett arrangemang eller ett avtal eller på annat sätt, om att informationen ska skyddas i enlighet med de skyddsåtgärder som enligt Förenade kungarikets lagstiftning är tillämpliga på behandling av PNR-uppgifter som mottagits från unionen, inbegripet dem som anges i denna avdelning.

3. En överföring i enlighet med punkt 2 i denna artikel ska dokumenteras. Sådan dokumentation ska på begäran göras tillgänglig för den tillsynsmyndighet som avses i artikel 525.3, inbegripet datum och tidpunkt för överföringen, information om den mottagande myndigheten, skälen till överföringen och de PNR-uppgifter som överförts.

4. Om Förenade kungarikets behöriga myndighet i enlighet med punkt 1 eller 2 lämnar ut PNR-uppgifter som samlats in enligt denna avdelning och som har sitt ursprung i en medlemsstat, ska Förenade kungarikets behöriga myndighet så snart som möjligt underrätta myndigheterna i den medlemsstaten om utlämnandet. Förenade kungariket ska göra denna underrättelse i enlighet med avtal eller överenskommelser om brottsbekämpning eller informationsutbyte mellan Förenade kungariket och den medlemsstaten.

5. Vid överföring av analytisk information som innehåller PNR-uppgifter som erhållits enligt denna avdelning ska skyddsåtgärderna rörande PNR-uppgifter i denna artikel tillämpas.

ARTIKEL 557

Överföringsmetod

Lufttrafikföretag ska överföra PNR-uppgifter till Förenade kungarikets behöriga myndighet uteslutande på grundval av ”sändmetoden”, en metod varigenom lufttrafikföretagen överför PNR-uppgifter till Förenade kungarikets behöriga myndighets databas i enlighet med följande förfaranden, vilka ska följas av lufttrafikföretagen, som genom dessa förfaranden

- a) överför PNR-uppgifter på elektronisk väg i enlighet med Förenade kungarikets behöriga myndighets tekniska krav eller, om det uppstår tekniska fel, på annat lämpligt sätt som säkerställer en lämplig uppgiftssäkerhetsnivå.
- b) överför PNR-uppgifter i ett ömsesidigt godtaget meddelandeformat, och
- c) överför PNR-uppgifter på ett säkert sätt genom att använda de gemensamma protokoll som krävs av Förenade kungarikets behöriga myndighet.

ARTIKEL 558

Överföringstakt

1. Förenade kungarikets behöriga myndighet ska kräva att lufttrafikföretag överför PNR-uppgifter
 - a) inledningsvis tidigast 96 timmar före den tidtabellsenliga avgångstiden för flygningen, och
 - b) högst fem gånger, enligt vad som anges av Förenade kungarikets behöriga myndighet.
2. Förenade kungarikets behöriga myndighet ska tillåta lufttrafikföretag att begränsa den överföring som avses i punkt 1 b till uppdateringar av de PNR-uppgifter som överförts enligt led a i den punkten.
3. Förenade kungarikets behöriga myndighet ska informera lufttrafikföretag om de angivna tidpunkterna för överföringarna.
4. I särskilda fall där det finns tecken på att ytterligare åtkomst till PNR-uppgifter är nödvändig för att hantera ett specifikt hot med anknytning till de syften som anges i artikel 544 får Förenade kungarikets behöriga myndighet kräva att ett lufttrafikföretag lämnar PNR-uppgifter före, mellan eller efter de schemalagda överföringarna. Förenade kungarikets behöriga myndighet ska handla omdömesgillt och proportionerligt när den utnyttjar denna möjlighet och använda den överföringsmetod som beskrivs i artikel 557.

ARTIKEL 559

Samarbete

Förenade kungarikets behöriga myndighet och medlemsstaternas enheter för passagerarinformation ska samarbeta för att uppnå enhetlighet i sina system för behandling av PNR-uppgifter på ett sätt som ytterligare ökar säkerheten för enskilda i Förenade kungariket, unionen och andra länder.

ARTIKEL 560

Icke-avvikelse

Denna avdelning ska inte tolkas som en avvikelse från de skyldigheter som kan finnas mellan Förenade kungariket och medlemsstater eller tredjeländer när det gäller att göra eller svara på en begäran enligt ett instrument om ömsesidigt bistånd.

ARTIKEL 561

Samråd och översyn

1. Parterna ska underrätta varandra om åtgärder som ska antas och som kan komma att påverka tillämpningen av denna avdelning.

2. Vid gemensamma översyner av denna avdelning enligt artikel 691.1 ska parterna fästa särskild uppmärksamhet på nödvändigheten och proportionaliteten av att behandla och lagra PNR-uppgifter för vart och ett av de syften som anges i artikel 544. De gemensamma översynerna ska också omfatta en granskning av hur Förenade kungarikets behöriga myndighet har säkerställt att de på förhand fastställda modeller, kriterier och databaser som avses i artikel 551 är tillförlitliga, relevanta och aktuella, med beaktande av statistiska uppgifter.

ARTIKEL 562

Tillfälligt upphävande av samarbete enligt denna avdelning

1. Om någon av parterna anser att det inte längre är lämpligt att fortsätta att tillämpa denna avdelning, får den underrätta den andra parten om sin avsikt att tillfälligt upphäva tillämpningen av denna avdelning. Efter en sådan underrättelse ska parterna inleda samråd.
2. Om parterna inte har nått en lösning inom sex månader från den underrättelsen får endera parten besluta att tillfälligt upphäva tillämpningen av denna avdelning under en period på upp till sex månader. Före utgången av denna period får parterna komma överens om en förlängning av det tillfälliga upphävandet med en ytterligare period på upp till sex månader. Om parterna vid utgången av perioden för tillfälligt upphävande inte har nått en lösning med avseende på denna avdelning ska avdelningens bestämmelser upphöra att gälla den första dagen i månaden efter utgången av perioden för tillfälligt upphävande, såvida inte den underrättande parten meddelar den andra parten att den önskar dra tillbaka underrättelsen. I så fall ska bestämmelserna i denna avdelning återinföras.

3. Om denna avdelning tillfälligt upphävs enligt denna artikel, ska den specialiserade kommittén för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor sammanträda för att besluta vilka åtgärder som behövs för att säkerställa att allt samarbete som inletts enligt denna avdelning och påverkas av det tillfälliga upphävandet slutförs på lämpligt sätt. I alla händelser ska parterna, med avseende på alla personuppgifter som erhållits genom samarbete enligt denna avdelning innan de bestämmelser som berörs av upphävandet tillfälligt upphör att gälla, säkerställa att den skyddsnivå enligt vilken personuppgifterna överfördes bibehålls efter det att det tillfälliga upphävandet fått verkan.

AVDELNING IV

SAMARBETE OM OPERATIV INFORMATION

ARTIKEL 563

Samarbete om operativ information

1. Målet med denna avdelning är att parterna ska kunna säkerställa att Förenade kungarikets och medlemsstaternas behöriga myndigheter kan, på de villkor som anges i deras inhemska lagstiftning och inom ramen för deras befogenheter, och i den mån detta inte föreskrivs i andra avdelningar i denna del, bistå varandra genom att tillhandahålla relevant information i syfte att

a) förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott,

- b) verkställa straffrättsliga påföljder,
- c) skydda mot och förebygga hot mot den allmänna säkerheten, och
- d) förebygga och bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism.

2. I denna avdelning avses med en *behörig myndighet* en inhemsk polis- eller tullmyndighet eller annan myndighet som enligt inhemsk lagstiftning är behörig att bedriva verksamhet för de ändamål som anges i punkt 1.

3. Information, inbegripet information om efterlysta och försvunna personer och föremål, får begäras av en behörig myndighet i Förenade kungariket eller en medlemsstat eller lämnas utan föregående begäran till en behörig myndighet i Förenade kungariket eller i en medlemsstat. Information får lämnas som svar på en begäran eller utan föregående begäran, på de villkor i inhemsk lagstiftning som gäller för den tillhandahållande behöriga myndigheten och inom ramen för dess befogenheter.

4. Information får begäras och lämnas i den mån villkoren i den inhemska lagstiftning som gäller för den begärande eller tillhandahållande behöriga myndigheten inte föreskriver att begäran eller tillhandahållandet av information måste göras eller kanaliseras via rättsliga myndigheter.

5. I brådskande fall ska den tillhandahållande behöriga myndigheten besvara en begäran eller tillhandahålla information utan föregående begäran så snart som möjligt.

6. En behörig myndighet i den ansökande staten får, i enlighet med relevant inhemsk lagstiftning, vid tidpunkten för begäran eller vid en senare tidpunkt begära samtycke från den tillhandahållande staten till att uppgifterna ska användas för bevisändamål i förfaranden inför en rättslig myndighet. Den tillhandahållande staten får, med förbehåll för de villkor som anges i avdelning VIII och de villkor i den inhemska lagstiftningen som är tillämpliga på den, samtycka till att uppgifterna används för bevisändamål inför en rättslig myndighet i den ansökande staten. På samma sätt får den tillhandahållande staten, när information lämnas utan föregående begäran, samtycka till att uppgifterna används för bevisändamål i förfaranden vid en rättslig myndighet i den mottagande staten. Om samtycke inte ges enligt denna punkt får den mottagna informationen inte användas för bevisändamål i förfaranden inför en rättslig myndighet.

7. Den tillhandahållande behöriga myndigheten får i enlighet med relevant inhemsk lagstiftning uppställa villkor för användningen av den tillhandahållna informationen.

8. En behörig myndighet får enligt denna avdelning tillhandahålla alla typer av information som den innehar, med förbehåll för de villkor i den inhemska lagstiftningen som är tillämplig på den och inom ramen för dess befogenheter. Detta får inbegripa information från andra källor endast om vidareöverföring av denna information är tillåten inom den ram enligt vilken informationen erhöles av den tillhandahållande behöriga myndigheten.

9. Information får tillhandahållas enligt denna avdelning via varje lämplig kommunikationskanal, inbegripet den säkra kommunikationslinjen för tillhandahållande av information via Europol.

10. Denna artikel ska inte påverka tillämpningen eller ingåendet av bilaterala avtal mellan Förenade kungariket och medlemsstaterna, förutsatt att medlemsstaterna agerar i enlighet med unionsrätten. Den ska inte heller påverka några andra befogenheter som enligt tillämplig inhemsk eller folkrätten står till förfogande för de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket eller i medlemsstaterna för att tillhandahålla bistånd genom utbyte av information för de ändamål som anges i punkt 1.

AVDELNING V

SAMARBETE MED EUROPOL

ARTIKEL 564

Mål

Målet för denna avdelning är att upprätta samarbetsförbindelser mellan Europol och Förenade kungarikets behöriga myndigheter för att stödja och stärka medlemsstaternas och Förenade kungarikets insatser samt deras ömsesidiga samarbete för att förebygga och bekämpa grov brottslighet, terrorism och former av brottslighet som påverkar ett gemensamt intresse som omfattas av unionens politik, i enlighet med artikel 566.

ARTIKEL 565

Definitioner

I denna avdelning gäller följande definitioner:

- a) *Europol*: Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794¹ (*Europolförordningen*).
- b) *behörig myndighet*: för unionens del Europol och för Förenade kungarikets del en inhemsk brottsbekämpande myndighet som enligt inhemsk lagstiftning ansvarar för att förebygga och bekämpa brott.

ARTIKEL 566

Former av brottslighet

1. Det samarbete som inrättas enligt denna avdelning avser de former av brottslighet som omfattas av Europol's behörighet, enligt förteckningen i bilaga 41, inbegripet brott som hör samman med sådan brottslighet.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och om ersättande och upphävande av rådets beslut 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF (EUT L 135, 24.5.2016, s. 53).

2. Brott som hör samman med sådan brottslighet är brott som begås för att anskaffa medel till att begå de former av brottslighet som avses i punkt 1, brott som begås för att underlätta eller utföra sådana gärningar och brott som begås för att säkerställa att sådana gärningar inte leder till lagföring och straff.

3. Om förteckningen över de former av brottslighet som enligt unionsrätten omfattas av Europols behörighet ändras, får den specialiserade kommittén för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor på förslag av unionen ändra bilaga 41 i enlighet med detta från och med den dag då ändringen av Europols behörighet träder i kraft.

ARTIKEL 567

Samarbetets omfattning

Samarbetet får, utöver utbytet av personuppgifter på de villkor som fastställs i denna avdelning och i enlighet med Europols uppgifter enligt Europolförordningen, särskilt omfatta

- a) utbyte av information, t.ex. specialistkunskaper,
- b) allmänna lägesrapporter,
- c) resultat av strategisk analys,

- d) information om brottsutredningar,
- e) information om brottsförebyggande metoder,
- f) deltagande i utbildningsverksamhet, och
- g) rådgivning och stöd i enskilda brottsutredningar samt operativt samarbete.

ARTIKEL 568

Nationell kontaktpunkt och sambandsmän

1. Förenade kungariket ska utse en nationell kontaktpunkt som ska fungera som central kontaktpunkt mellan Europol och Förenade kungarikets behöriga myndigheter.
2. Informationsutbytet mellan Europol och Förenade kungarikets behöriga myndigheter ska äga rum mellan Europol och den nationella kontaktpunkt som avses i punkt 1. Detta utesluter dock inte direkta informationsutbyten mellan Europol och Förenade kungarikets behöriga myndigheter, om både Europol och de relevanta behöriga myndigheterna anser det lämpligt.

3. Den nationella kontaktpunkten ska också vara central kontaktpunkt för granskning, rättelse och radering av personuppgifter.
4. För att underlätta samarbetet enligt denna avdelning ska Förenade kungariket utstationera en eller flera sambandsmän till Europol. Europol får utstationera en eller flera sambandsmän till Förenade kungariket.
5. Förenade kungariket ska säkerställa att dess sambandsmän har snabb och, när så är tekniskt möjligt, direkt åtkomst till Förenade kungarikets relevanta inhemska databaser som är nödvändiga för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter.
6. Antalet sambandsmän, deras närmare uppgifter, deras rättigheter och skyldigheter samt kostnaderna för dessa ska regleras genom samarbetsavtal mellan Europol och Förenade kungarikets behöriga myndigheter i enlighet med artikel 577.
7. Sambandsmän från Förenade kungariket och företrädare för Förenade kungarikets behöriga myndigheter får bjudas in till operativa möten. Medlemsstaternas sambandsmän och tredjeländers sambandsmän, företrädare för behöriga myndigheter från medlemsstaterna och tredjeländer, Europols personal och andra intressenter får också delta i möten som anordnas av Förenade kungarikets sambandsmän eller behöriga myndigheter.

ARTIKEL 569

Informationsutbyte

1. Informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna ska ske i enlighet med målet för och bestämmelserna i denna avdelning. Personuppgifter ska endast behandlas i de särskilda syften som avses i punkt 2.
2. De behöriga myndigheterna ska senast vid tidpunkten för överföringen av personuppgifter tydligt ange i vilket eller vilka särskilda syften personuppgifterna överförs. För överföringar till Europol ska syftet eller syftena med en sådan överföring av personuppgifter specificeras i linje med de särskilda syften med behandling som anges i Europolförordningen. Om den överförande behöriga myndigheten inte har gjort detta ska den mottagande behöriga myndigheten, i samförstånd med den överförande myndigheten, behandla personuppgifterna för att fastställa deras relevans samt i vilket eller vilka syften den ska vidarebehandlas. De behöriga myndigheterna får behandla personuppgifter i ett annat syfte än det för vilket de tillhandahållits endast om den överförande behöriga myndigheten har gett tillstånd till detta.
3. De behöriga myndigheter som tar emot personuppgifterna ska lämna en försäkran om att dessa uppgifter kommer att behandlas endast i det syfte för vilket de överfördes. Personuppgifterna ska raderas så snart de inte längre är nödvändiga för det syfte för vilket de överfördes.

4. Europol och Förenade kungarikets behöriga myndigheter ska utan onödigt dröjsmål och under alla omständigheter senast sex månader efter mottagandet av personuppgifterna, fastställa om och i vilken utsträckning personuppgifterna är nödvändiga för det syfte för vilket de överfördes och informera den överförande myndigheten om detta.

ARTIKEL 570

Begränsningar av åtkomst till och vidare användning av överförda personuppgifter

1. Den överförande behöriga myndigheten får vid tidpunkten för överföringen av personuppgifter ange eventuella begränsningar av åtkomsten till eller användningen av dessa, i allmänna eller specifika termer, även när det gäller vidareöverföring, radering eller förstöring efter en viss tid eller ytterligare behandling av dem. Om behovet av sådana begränsningar visar sig efter det att personuppgifterna har överförts ska den överförande behöriga myndigheten informera den mottagande behöriga myndigheten om detta.
2. Den mottagande behöriga myndigheten ska iaktta alla begränsningar av åtkomst till eller vidare användning av personuppgifter som den överförande behöriga myndigheten angett i enlighet med punkt 1.

3. Varje part ska säkerställa att information som överförs enligt denna avdelning har samlats in, lagrats och överförs i enlighet med deras respektive rättsliga ram. Varje part ska i möjligaste mån säkerställa att sådan information inte har erhållits i strid med de mänskliga rättigheterna. Sådan information får inte heller överföras om den, i den omfattning som rimligen kan förutses, skulle kunna användas för att begära, meddela eller verkställa dödsstraff eller någon form av grym eller omänsklig behandling.

ARTIKEL 571

Olika kategorier av registrerade

1. Överföring av personuppgifter om brottsoffer, vittnen eller andra personer som kan lämna information beträffande brott, eller om personer under 18 år, ska vara förbjuden, såvida inte sådan överföring i ett enskilt fall är strikt nödvändig och proportionell för att förebygga eller bekämpa brottslighet.
2. Förenade kungariket och Europol ska var för sig säkerställa att behandling av personuppgifter enligt punkt 1 omfattas av ytterligare skyddsåtgärder, inbegripet begränsningar av åtkomst, ytterligare säkerhetsåtgärder och begränsningar av vidareöverföring.

ARTIKEL 572

Underlättande av flödet av personuppgifter mellan Förenade kungariket och Europol

För att uppnå ömsesidiga operativa fördelar ska parterna sträva efter att samarbeta i framtiden i syfte att säkerställa att uppgiftsutbyte mellan Europol och Förenade kungarikets behöriga myndigheter kan äga rum så snabbt som möjligt och överväga att införa nya processer och teknisk utveckling som kan bidra till detta mål, samtidigt som hänsyn tas till att Förenade kungariket inte är en medlemsstat.

ARTIKEL 573

Bedömning av källans tillförlitlighet och informationens korrekthet

1. De behöriga myndigheterna ska i möjligaste mån, senast vid tidpunkten för överföringen av informationen, ange informationskällans tillförlitlighet på grundval av följande kriterier:
 - a) Det råder inget tvivel om källans äkthet, tillförlitlighet och kompetens eller uppgifterna tillhandahålls av en källa som tidigare alltid har visat sig vara tillförlitlig.
 - b) Informationen tillhandahålls av en källa som oftast har visat sig vara tillförlitlig.

- c) Informationen tillhandahålls av en källa som oftast har visat sig vara otillförlitlig.
- d) Källans tillförlitlighet kan inte bedömas.

2. De behöriga myndigheterna ska i möjligaste mån, senast vid tidpunkten för överföringen av informationen, ange informationens korrekthet på grundval av följande kriterier:

- a) Information vars korrekthet inte betvivlas.
- b) Information som källan känner till personligen men som den tjänsteman som vidarebefordrar informationen inte känner till personligen.
- c) Information som källan inte känner till personligen men som bekräftas av annan, redan registrerad information.
- d) Uppgifter som källan inte känner till personligen och som inte kan bekräftas.

3. Om den mottagande behöriga myndigheten, på grundval av information som den redan förfogar över, drar slutsatsen att den bedömning av informationen eller av dess källa vilken tillhandahållits av den överförande behöriga myndigheten i enlighet med punkterna 1 och 2 behöver korrigeras, ska den underrätta denna behöriga myndighet och försöka komma överens om en ändring av bedömningen. Den mottagande behöriga myndigheten får inte ändra bedömningen av den mottagna informationen eller dess källa utan en sådan överenskommelse.

4. Om en behörig myndighet tar emot information utan en bedömning, ska den i möjligaste mån och om möjligt i samförstånd med den överförande behöriga myndigheten försöka bedöma informationskällans tillförlitlighet eller informationens korrekthet utifrån information som den redan förfogar över.
5. Om ingen tillförlitlig bedömning kan göras ska informationen utvärderas i enlighet med punkterna 1 d och 2 d.

ARTIKEL 574

Säkerheten för informationsutbytet

1. De tekniska och organisatoriska åtgärder som införts för att trygga säkerheten för informationsutbytet enligt denna avdelning ska fastställas i de administrativa överenskommelser mellan Europol och Förenade kungarikets behöriga myndigheter som avses i artikel 577.
2. Parterna är överens om att inrätta, genomföra och upprätthålla en säker kommunikationslinje för informationsutbyte mellan Europol och Förenade kungarikets behöriga myndigheter.
3. De administrativa överenskommelser mellan Europol och Förenade kungarikets behöriga myndigheter som avses i artikel 576 ska reglera den säkra kommunikationslinjens användarvillkor.

ARTIKEL 575

Ansvar för obehörig eller felaktig behandling av personuppgifter

1. De behöriga myndigheterna ska i enlighet med respektive rättsliga ramar vara ansvariga för skada som har åsamkats en enskild person till följd av rättsliga fel eller sakfel i information som utbytt. Varken Europol eller Förenade kungarikets behöriga myndigheter får åberopa att den andra behöriga myndigheten hade överfört inkorrekt information för att undgå ansvar enligt deras respektive rättsliga ram gentemot en skadelidande part.
2. Om skadestånd utdöms mot antingen Europol eller Förenade kungarikets behöriga myndigheter för att ha använt information som felaktigt lämnats av den andra, eller lämnats till följd av att den andra parten underlåtit att uppfylla sina skyldigheter, ska det belopp som Europol eller Förenade kungarikets behöriga myndigheter betalat ut som ersättning enligt punkt 1 återbetalas av den andra, såvida inte informationen användes i strid med denna avdelning.
3. Eurojust och Förenade kungarikets behöriga myndigheter får inte kräva att den andra betalar straffskadestånd eller icke-kompensatoriskt skadestånd enligt punkterna 1 och 2.

ARTIKEL 576

Utbyte av säkerhetsskyddsklassificerade och känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter

Om utbyte och skydd av säkerhetsskyddsklassificerade och känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter är nödvändigt enligt denna avdelning, ska detta regleras i sådana samarbetsavtal och administrativa överenskommelser som avses i artikel 577 mellan Europol och Förenade kungarikets behöriga myndigheter.

ARTIKEL 577

Samarbetsavtal och administrativa överenskommelser

1. Närmare bestämmelser om samarbetet mellan parterna, när så är lämpligt för att komplettera och genomföra bestämmelserna i denna avdelning, ska vara föremål för samarbetsavtal i enlighet med artikel 23.4 i Europolförordningen och administrativa överenskommelser i enlighet med artikel 25.1 i Europolförordningen vilka ingåtts mellan Europol och Förenade kungarikets behöriga myndigheter.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av någon bestämmelse i denna avdelning och med beaktande av Förenade kungarikets status som icke-medlemsstat, får Europol och Förenade kungarikets behöriga myndigheter i ett samarbetsavtal eller en administrativ överenskommelse, allt efter omständigheterna, inkludera bestämmelser som kompletterar eller genomför denna avdelning och som möjliggör

- a) samråd mellan Europol och en eller flera företrädare för Förenade kungarikets nationella kontaktpunkt om policyfrågor och frågor av gemensamt intresse i syfte att förverkliga deras mål, samordna deras respektive verksamhet och främja samarbete mellan Europol och Förenade kungarikets behöriga myndigheter,
- b) deltagande av en eller flera företrädare för Förenade kungariket som observatör i särskilda möten med cheferna för Europols nationella enheter i enlighet med arbetsordningen för sådana möten,
- c) associering av en eller flera företrädare för Förenade kungariket till projekt för operativ analys, i enlighet med de regler som fastställs av Europols relevanta styrelseorgan,
- d) specificering av sambandsmännens uppgifter, deras rättigheter och skyldigheter samt kostnaderna för dessa, eller
- e) samarbete mellan Förenade kungarikets behöriga myndigheter och Europol i händelse av integritetsintrång eller säkerhetsöverträdelser.

3. Innehållet i samarbetsavtalen och de administrativa överenskommelserna kan sammanställas i ett enda dokument.

ARTIKEL 578

Anmälan om genomförande

1. Förenade kungariket och Europol ska var för sig offentliggöra ett dokument som i begriplig form anger bestämmelserna om behandling av personuppgifter som överförs enligt denna avdelning, inbegripet med vilka medel de registrerade kan utöva sina rättigheter, och var för sig säkerställa att den andra parten tillhandahåller en kopia av dokumentet.
2. Om sådana inte redan finns ska Förenade kungariket och Europol anta regler som specificerar hur efterlevnaden av bestämmelserna om behandling av personuppgifter kommer att kontrolleras i praktiken. Förenade kungariket och Europol ska var för sig sända en kopia av dessa bestämmelser till varandra och till respektive tillsynsmyndigheter.

ARTIKEL 579

Europols befogenheter

Ingenting i denna avdelning ska tolkas som att det skapar en skyldighet för Europol att samarbeta med Förenade kungarikets behöriga myndigheter utanför Europols behörighet enligt tillämplig unionslagstiftning.

AVDELNING VI

SAMARBETE MED EUROJUST

ARTIKEL 580

Mål

Målet för denna avdelning är att upprätta samarbete mellan Eurojust och Förenade kungarikets behöriga myndigheter i kampen mot grov brottslighet i den mening som avses i artikel 582.

ARTIKEL 581

Definitioner

I denna avdelning gäller följande definitioner:

- a) *Eurojust*: Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1727¹ (*Eurojustförordningen*).

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1727 av den 14 november 2018 om Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust), och om ersättning och upphävande av rådets beslut 2002/187/RIF (EUT L 295, 21.11.2018, s. 138).

- b) *behörig myndighet*: för unionens del Eurojust, företrädd av kollegiet eller en nationell medlem, och för Förenade kungariket en inhemsk myndighet som enligt inhemsk lagstiftning ansvarar för att utreda och lagföra brott.
- c) *kollegiet*: Eurojusts kollegium i enlighet med Eurojustförordningen.
- d) *nationell medlem*: den nationella medlem som utstationerats till Eurojust av varje medlemsstat i unionen, i enlighet med Eurojustförordningen.
- e) *assistent*: en person som får bistå en nationell medlem och den biträdande nationella medlemmen, eller sambandsåklagaren, i enlighet med Eurojustförordningen respektive artikel 585.3.
- f) *sambandsåklagare*: en allmän åklagare som utstationerats av Förenade kungariket till Eurojust och som omfattas av Förenade kungarikets inhemska lagstiftning vad gäller den allmänna åklagarens ställning.
- g) *sambandsperson*: en person som utstationeras av Eurojust till Förenade kungariket i enlighet med artikel 586.
- h) *inhemsk kontaktperson i terrorismfrågor*: den kontaktpunkt som utsetts av Förenade kungarikets myndigheter i enlighet med artikel 584 och som ansvarar för hanteringen av korrespondens som rör terrorismfrågor.

ARTIKEL 582

Former av brottslighet

1. Det samarbete som inrättas enligt denna avdelning avser de former av grov brottslighet som omfattas av Eurojusts behörighet, enligt förteckningen i bilaga 42, inbegripet brott som hör samman med sådan brottslighet.
2. Brott som hör samman med sådan brottslighet är brott som begås för att anskaffa medel till att begå de former av grov brottslighet som avses i punkt 1, brott som begås för att underlätta eller begå sådan grov brottslighet och brott som begås för att säkerställa att sådan grov brottslighet inte leder till lagföring och straff.
3. Om förteckningen över de former av grov brottslighet som omfattas av Eurojusts behörighet enligt unionsrätten ändras, får den specialiserade kommittén för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor på förslag av unionen ändra bilaga 42 i enlighet med detta från och med den dag då ändringen av Eurojusts behörighet får verkan.

ARTIKEL 583

Samarbetets omfattning

Parterna ska säkerställa att Eurojust och Förenade kungarikets behöriga myndigheter samarbetar inom de verksamhetsområden som anges i artiklarna 2 och 54 i Eurojustförordningen och i denna avdelning.

ARTIKEL 584

Kontaktpunkt för Eurojust

1. Förenade kungariket ska inrätta eller utse minst en kontaktpunkt för Eurojust inom Förenade kungarikets behöriga myndigheter.
2. Förenade kungariket ska utse en av sina kontaktpunkter till Förenade kungarikets inhemska kontaktperson i terrorismfrågor.

ARTIKEL 585

Sambandsåklagare

1. För att underlätta samarbetet enligt denna avdelning ska Förenade kungariket utstationera en sambandsåklagare till Eurojust.
2. Mandatet och varaktigheten för utstationeringen ska fastställas av Förenade kungariket.
3. Sambandsåklagaren får biträdas av upp till fem assistenter, beroende på samarbetets omfattning. Vid behov får assistenter ersätta sambandsåklagaren eller agera på sambandsåklagarens vägnar.
4. Förenade kungariket ska informera Eurojust om arten och omfattningen av de rättsliga befogenheter som sambandsåklagaren och sambandsåklagarens assistenter har inom Förenade kungarikets territorium för att utföra sina uppgifter i enlighet med denna avdelning. Förenade kungariket ska fastställa sin sambandsåklagares och sambandsåklagarens assistenters behörighet att agera i förhållande till utländska rättsliga myndigheter.
5. Sambandsåklagaren och sambandsåklagarens assistenter ska ha åtkomst till uppgifterna i de inhemska kriminalregistren eller i något annat register i Förenade kungariket i enlighet med inhemsk rätt när det gäller en åklagare eller en person med motsvarande behörighet.

6. Sambandsåklagaren och sambandsåklagarens assistenter ska ha befogenhet att direkt kontakta Förenade kungarikets behöriga myndigheter.
7. Antalet assistenter som avses i punkt 3 i denna artikel, sambandsåklagarens och sambandsåklagarens assistenters närmare uppgifter, rättigheter och skyldigheter samt kostnaderna för dessa ska regleras genom ett samarbetsavtal mellan Eurojust och Förenade kungarikets behöriga myndigheter i enlighet med artikel 594.
8. Sambandsåklagarens och sambandsåklagarens assistenters arbetsdokument ska hållas okränkbara av Eurojust.

ARTIKEL 586

Sambandsperson

1. För att underlätta det rättsliga samarbetet med Förenade kungariket i fall där Eurojust tillhandahåller bistånd, får Eurojust utstationera en sambandsperson i Förenade kungariket i enlighet med artikel 53 i Eurojustförordningen.
2. Närmare uppgifter om den sambandsperson som avses i punkt 1 i denna artikel, dennes rättigheter och skyldigheter samt kostnaderna för sambandspersonen ska regleras genom en administrativ överenskommelse mellan Eurojust och Förenade kungarikets behöriga myndigheter i enlighet med artikel 594.

ARTIKEL 587

Operativa och strategiska möten

1. Sambandsåklagaren, sambandsåklagarens assistenter och företrädare för andra behöriga myndigheter i Förenade kungariket, inbegripet kontaktpunkten för Eurojust, får delta i möten om strategiska frågor, på inbjudan av Eurojusts ordförande, och i möten om operativa frågor med de berörda nationella medlemmarnas godkännande.
2. Nationella medlemmar, biträdande nationella medlemmar och assistenter, Eurojusts administrativa direktör och Eurojusts personal får också delta i möten som anordnas av sambandsåklagaren, sambandsåklagarens assistenter eller andra behöriga myndigheter i Förenade kungariket, inbegripet kontaktpunkten för Eurojust.

ARTIKEL 588

Utbyte av andra uppgifter än personuppgifter

Eurojust och Förenade kungarikets behöriga myndigheter får utbyta andra uppgifter än personuppgifter i den mån dessa uppgifter är relevanta för samarbetet enligt denna avdelning, med förbehåll för eventuella begränsningar enligt artikel 593.

ARTIKEL 589

Utbyte av personuppgifter

1. Personuppgifter som begärs och mottas av behöriga myndigheter enligt denna avdelning ska behandlas av dem endast i syfte att uppnå det mål som anges i artikel 580, för de särskilda ändamål som avses i punkt 2 i den här artikeln och med förbehåll för de begränsningar av åtkomst eller vidare användning som avses i punkt 3 i den här artikeln.
2. Den överförande behöriga myndigheten ska senast vid tidpunkten för överföringen av personuppgifter tydligt ange för vilket eller vilka särskilda ändamål uppgifterna överförs.
3. Den överförande behöriga myndigheten får vid tidpunkten för överföringen av personuppgifter ange eventuella begränsningar av åtkomsten till eller användningen av dessa, i allmänna eller specifika termer, inbegripet när det gäller vidareöverföring, radering eller förstöring efter en viss tid eller ytterligare behandling av dem. Om behovet av sådana begränsningar visar sig efter det att personuppgifterna har överförts ska den överförande behöriga myndigheten informera den mottagande behöriga myndigheten om detta.
4. Den mottagande behöriga myndigheten ska iaktta alla begränsningar av åtkomst till eller vidare användning av personuppgifter som den överförande behöriga myndigheten angett i enlighet med punkt 3.

ARTIKEL 590

Överföringskanaler

1. Information ska utbytas
 - a) antingen mellan sambandsåklagaren eller sambandsåklagarens assistenter eller, om ingen sådan utsetts eller på annat sätt är tillgänglig, Förenade kungarikets kontaktpunkt för Eurojust och de berörda nationella medlemmarna eller kollegiet,
 - b) om Eurojust har utstationerat en sambandsperson till Förenade kungariket, mellan sambandspersonen och en behörig myndighet i Förenade kungariket; i detta fall ska sambandsåklagaren informeras om sådant informationsutbyte, eller
 - c) direkt mellan en av Förenade kungarikets behöriga myndigheter och de berörda nationella medlemmarna eller kollegiet; i detta fall ska sambandsåklagaren och, i tillämpliga fall, sambandspersonen informeras om sådant informationsutbyte.
2. Eurojust och Förenade kungarikets behöriga myndigheter får komma överens om att använda andra kanaler för informationsutbyte i särskilda fall.
3. Eurojust och Förenade kungarikets behöriga myndigheter ska var för sig säkerställa att deras respektive företrädare är bemyndigade att utbyta information på lämplig nivå i enlighet med Förenade kungarikets lagstiftning respektive Eurojustförordningen samt att de kontrolleras på lämpligt sätt.

ARTIKEL 591

Vidareöverföring

Förenade kungarikets behöriga myndigheter och Eurojust får inte vidarebefordra någon information som tillhandahållits av den andra till ett tredjeland eller en internationell organisation utan samtycke från Förenade kungarikets behöriga myndigheter eller Eurojust, beroende på vilken som tillhandahållit informationen, eller utan lämpliga skyddsåtgärder avseende skyddet av personuppgifter.

ARTIKEL 592

Ansvar för obehörig eller felaktig behandling av personuppgifter

1. De behöriga myndigheterna ska i enlighet med sina respektive rättsliga ramar vara ansvariga för skada som har åsamkats en enskild person till följd av rättsliga fel eller sakfel i information som utbytts. Varken Eurojust eller Förenade kungarikets behöriga myndigheter får göra gällande, i syfte att undgå ansvar enligt deras respektive rättsliga ramar gentemot en skadelidande part, att den andra behöriga myndigheten hade överfört inkorrekt information.

2. Om skadestånd utdöms mot en behörig myndighet för att den använt information som felaktigt lämnats av den andra, eller lämnats till följd av att den andra underlåtit att uppfylla sina skyldigheter, ska det belopp som den behöriga myndigheten betalat ut som ersättning enligt punkt 1 återbetalas av den andra, såvida inte informationen användes i strid med denna avdelning.
3. Varken Eurojust eller Förenade kungarikets behöriga myndigheter får kräva att den andra betalar straffskadestånd eller icke-kompensatoriskt skadestånd inom ramen för punkterna 1 och 2.

ARTIKEL 593

Utbyte av säkerhetsskyddsklassificerade och känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter

Om utbyte och skydd av säkerhetsskyddsklassificerade och känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter är nödvändigt enligt denna avdelning ska detta regleras i ett sådant samarbetsavtal som avses i artikel 594 mellan Europol och Förenade kungarikets behöriga myndigheter.

ARTIKEL 594

Samarbetsavtal

De former för samarbetet mellan parterna som är lämpliga för att genomföra denna avdelning ska vara föremål för ett samarbetsavtal mellan Eurojust och Förenade kungarikets behöriga myndigheter i enlighet med artiklarna 47.3 och 56.3 i Eurojustförordningen.

ARTIKEL 595

Eurojusts befogenheter

Ingenting i denna avdelning ska tolkas som att det skapar en skyldighet för Eurojust att samarbeta med Förenade kungarikets behöriga myndigheter utanför Eurojusts behörighet enligt tillämplig unionslagstiftning.

AVDELNING VII

ÖVERLÄMNANDE

ARTIKEL 596

Mål

Målet för denna avdelning är att säkerställa att systemet för utlämning mellan, å ena sidan, medlemsstaterna och, å andra sidan, Förenade kungariket är baserat på en mekanism för överlämnande på grundval av en arresteringsorder i enlighet med villkoren i denna avdelning.

ARTIKEL 597

Proportionalitetsprincipen

Samarbete genom arresteringsordern ska vara nödvändigt och proportionellt sett till den eftersöktes rättigheter och brottsoffrens intressen, och med hänsyn till hur allvarlig gärningen är, den sannolika påföljd som skulle utdömas och möjligheten för en stat att vidta åtgärder som är mindre ingripande än överlämnande av den eftersökte, särskilt i syfte att undvika onödigt långa häktningsperioder.

ARTIKEL 598

Definitioner

I denna avdelning gäller följande definitioner:

- a) *arresteringsorder*: ett rättsligt avgörande som utfärdats av en stat i syfte att en annan stat ska gripa och överlämna en eftersökt person för lagföring eller för verkställighet av ett fängelsestraff eller en annan frihetsberövande åtgärd.
- b) *rättslig myndighet*: en myndighet som enligt inhemsk lagstiftning är en domare, en domstol eller en allmän åklagare. En allmän åklagare ska betraktas som en rättslig myndighet endast i den mån detta föreskrivs i inhemsk lagstiftning.
- c) *verkställande rättslig myndighet*: den rättsliga myndighet i den verkställande staten som är behörig att verkställa arresteringsordern enligt den statens inhemska lagstiftning.
- d) *utfärdande rättslig myndighet*: den rättsliga myndighet i den utfärdande staten som är behörig att utfärda en arresteringsorder enligt den statens inhemska lagstiftning.

ARTIKEL 599

Tillämpningsområde

1. En arresteringsorder får utfärdas för gärningar som enligt den utfärdande statens lagstiftning kan leda till fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd i tolv månader eller mer, eller om ett straff eller en annan frihetsberövande åtgärd i minst fyra månader har dömts ut.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 3 och 4 är överlämnandet förenat med villkoret att de gärningar för vilka arresteringsordern har utfärdats ska utgöra ett brott enligt den verkställande statens lagstiftning, oberoende av brottsrekvisit eller brottets rättsliga rubricering.

3. Om inte annat följer av artiklarna 600, 601.1 b–h och 602, 603 och 604 får en stat inte vägra att verkställa en arresteringsorder som utfärdats avseende någon av följande gärningar, om en sådan handling kan leda till fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd i tolv månader eller mer, nämligen

- a) en gärning som utförs av en person som bidrar till att en grupp personer, som agerar med ett gemensamt syfte, begår ett eller flera av de brott på området terrorism som avses i artiklarna 1 och 2 i Europeiska konventionen om bekämpande av terrorism, upprättad i Strasbourg den 27 januari 1977, eller avseende olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen, eller mord, grov misshandel, människorov, olaga frihetsberövande, tagande av gisslan eller våldtäkt, även om den personen inte deltar i det egentliga utförandet av det eller de berörda brotten; bidraget ska ha varit avsiktligt och ha getts med vetskap om att deltagandet kommer att bidra till organisationens brottsliga verksamhet, eller
- b) terrorism enligt definitionen i bilaga 45.

4. Förenade kungariket, liksom unionen på någon av sina medlemsstaters vägnar, får var och en till den specialiserade kommittén för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor anmäla att, på grundval av ömsesidighet, det villkor om dubbel straffbarhet som avses i punkt 2 inte kommer att tillämpas, förutsatt att det brott som ligger till grund för arresteringsordern

- a) är ett av de brott som förtecknas i punkt 5, som de definieras i den utfärdande statens lagstiftning, och

b) kan leda till fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd i tre år eller mer i den utfärdande medlemsstaten.

5. De brott som avses i punkt 4 är följande:

- Deltagande i en kriminell organisation.
- Terrorism enligt definitionen i bilaga 45.
- Människohandel.
- Sexuellt utnyttjande av barn samt barnpornografi.
- Olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen.
- Olaglig handel med vapen, ammunition och sprängämnen.
- Korruption, inbegripet givande och tagande av muta.
- Bedrägeri, inbegripet bedrägeri som riktar sig mot Förenade kungarikets, en medlemsstats eller unionens ekonomiska intressen.
- Penningtvätt.
- Penningförfalskning.

- It-brottslighet.
- Miljöbrott, inbegripet olaglig handel med hotade djurarter och hotade växtarter och växtsorter.
- Hjälp till olovlig inresa och vistelse.
- Mord.
- Grov misshandel.
- Olaglig handel med mänskliga organ och vävnader.
- Människorov, olaga frihetsberövande och tagande av gisslan.
- Rasism och främlingsfientlighet.
- Organiserad stöld eller väpnat rån.
- Olaglig handel med kulturföremål, inbegripet antikviteter och konstverk.
- Svindleri.
- Beskyddarverksamhet och utpressning.

- Förfalskning och piratkopiering.
- Förfalskning av administrativa dokument och handel med sådana förfalskningar.
- Förfalskning av betalningsmedel.
- Olaglig handel med hormonpreparat och andra tillväxsubstanser.
- Olaglig handel med nukleära och radioaktiva ämnen.
- Handel med stulna fordon.
- Våldtäkt.
- Mordbrand.
- Brott som omfattas av den internationella brottmålsdomstolens behörighet.
- Kapning av flygplan, fartyg eller rymdfarkoster.
- Sabotage.

ARTIKEL 600

Skäl till att verkställighet av arresteringsordern ska vägras

Verkställighet av arresteringsordern ska vägras

- a) om det brott som ligger till grund för arresteringsordern omfattas av amnesti i den verkställande staten då den staten var behörig att lagföra brottet enligt sin egen strafflag,
- b) om det framgår av de uppgifter som står till den verkställande rättsliga myndighetens förfogande att den eftersöktes ansvar för samma gärning prövats genom lagakraftätagande dom i en stat under förutsättning att, om en påföljd har utdömts, påföljden har verkställts, är under verkställighet eller inte längre kan verkställas enligt lagstiftningen i den dömande staten, eller
- c) om den person som är föremål för en arresteringsorder på grund av sin ålder ännu inte kan ställas till straffrättsligt ansvar för de gärningar som ligger till grund för arresteringsordern enligt den verkställande statens lag.

ARTIKEL 601

Skäl till att verkställighet av arresteringsordern får vägras

1. Verkställighet av arresteringsordern får vägras
 - a) om, i något fall som anges i artikel 599.2, den gärning som ligger till grund för arresteringsordern inte är ett brott enligt lagen i den verkställande staten; när det gäller skatter och andra avgifter, tullar och valutatransaktioner får dock verkställighet av arresteringsordern inte vägras av det skälet att den verkställande statens lagstiftning inte föreskriver samma typ av skatter eller avgifter eller att den inte innehåller samma slags bestämmelser om skatter och andra avgifter, tullar och valutatransaktioner som den utfärdande statens lagstiftning,
 - b) om den person som är föremål för arresteringsordern är föremål för lagföring i den verkställande staten för samma gärning som den som ligger till grund för arresteringsordern,
 - c) om de rättsliga myndigheterna i den verkställande staten har beslutat antingen att inte väcka åtal för det brott som ligger till grund för arresteringsordern eller att underlåta åtal, eller om den eftersökte i en stat omfattas av ett slutligt avgörande för samma gärningar som hindrar senare lagföring,
 - d) om åtal för brottet eller verkställigheten av straffet för den eftersökte preskriberats enligt den verkställande statens lagstiftning och gärningarna omfattas av denna stats behörighet enligt dess egen strafflagstiftning,

- e) om det framgår av de uppgifter som står till den verkställande rättsliga myndighetens förfogande att den eftersöktes ansvar för samma gärning har prövats genom lagakraftvunnen dom i tredjeland, under förutsättning att, om en påföljd har utdömts, påföljden har verkställts, är under verkställighet eller inte längre kan verkställas enligt lagstiftningen i den dömande staten,
- f) om arresteringsordern har utfärdats för verkställighet av ett fängelsestraff eller en annan frihetsberövande åtgärd och den eftersökte uppehåller sig i, är medborgare eller bosatt i den verkställande staten och denna stat åtar sig att själv verkställa detta straff eller denna åtgärd enligt sin inhemska lagstiftning; om den eftersöktes samtycke till att straffet eller den frihetsberövande åtgärden överförs till den verkställande staten krävs, får den verkställande staten vägra att verkställa arresteringsordern först efter det att den eftersökte samtyckt till att straffet eller den frihetsberövande åtgärden överförs.
- g) om en arresteringsorder avser brott som
 - i) enligt den verkställande statens lagstiftning anses ha begåtts helt eller delvis på dess territorium eller på en plats som är likställd med detta, eller
 - ii) har begåtts utanför den utfärdande statens territorium och åtal enligt den verkställande statens lagstiftning inte är tillåtet för sådana brott, när de begåtts utanför den verkställande statens territorium,

- h) om det finns objektiva skäl för att tro att arresteringsordern har utfärdats för att lagföra eller straffa en person på grund av dennes kön, ras, religion, etniska ursprung, nationalitet, språk, politiska uppfattning eller sexuella läggning, eller att denna persons ställning kan skadas av något av dessa skäl,
- i) om arresteringsordern har utfärdats för verkställighet av ett fängelsestraff eller en annan frihetsberövande åtgärd, om den eftersökte inte var personligen närvarande vid den förhandling som ledde till beslutet, såvida inte arresteringsordern anger att personen, i enlighet med ytterligare processuella krav i den utfärdande statens inhemska lagstiftning
 - i) i god tid
 - A) antingen kallats personligen och därigenom underrättades om den planerade tiden och platsen för den förhandling som ledde till beslutet, eller på annat sätt faktiskt officiellt underrättades om tid och plats för förhandlingen, på ett sådant sätt att man otvetydigt kan slå fast att denne hade kännedom om den planerade förhandlingen,
 - och
 - B) underrättades om att ett beslut kunde meddelas även om personen inte var personligen närvarande vid förhandlingen,
 - eller

- ii) i vetskap om den planerade förhandlingen hade gett i uppdrag åt ett juridiskt ombud som antingen utsetts av den berörda personen eller av staten att försvara honom eller henne vid förhandlingen och faktiskt försvarades av det juridiska ombudet vid förhandlingen,

eller

- iii) efter att ha delgivits beslutet och uttryckligen underrättats om rätten till förnyad prövning eller överklagande och rätten att få delta och få själva sakfrågan prövad på nytt även mot bakgrund av nytt bevismaterial, vilket kan leda till att det ursprungliga beslutet upphävs:

A) uttryckligen förklarade att personen inte bestred beslutet,

eller

B) inte begärde förnyad prövning eller överklagade inom den tillämpliga tidsramen,

eller

iv) inte personligen delgavs beslutet men

A) utan dröjsmål kommer att personligen delges detta efter överlämnandet och uttryckligen kommer att underrättas om rätten till förnyad prövning eller överklagande och rätten att delta och få själva sakfrågan prövad på nytt, även mot bakgrund av nytt bevismaterial, vilket kan leda till att det ursprungliga beslutet upphävs,

och

B) kommer att underrättas om den tidsram inom vilken vederbörande måste begära förnyad prövning eller överklagande enligt den relevanta arresteringsordern.

2. Om en arresteringsorder utfärdas i syfte att verkställa ett fängelsestraff eller en frihetsberövande åtgärd enligt villkoren i punkt 1 i iv och den berörda personen inte dessförinnan mottagit någon officiell information om att det pågår straffrättsliga förfaranden mot honom eller henne, får denna person när denne informeras om innehållet i arresteringsordern, begära att erhålla en kopia av domen innan personen ifråga överlämnas. Omedelbart efter att ha blivit informerad om denna begäran ska den utfärdande myndigheten via den verkställande myndigheten tillhandahålla den eftersökta personen en kopia av domen. Den eftersöktes begäran får varken försena överlämnandeförfarandet eller beslutet att verkställa arresteringsordern. Tillhandahållandet av domen till den berörda personen ska endast ske i informationssyfte; det får varken betraktas som en formell delgivning av domen eller påverka tidsfristerna för begäran om förnyad prövning eller överklagande.

3. Om en person överlämnas enligt villkoren i punkt 1 i iv och denna person har begärt förnyad prövning eller överklagande, ska kvarhållandet av den person som väntar på en sådan förnyad prövning eller överklagande omprövas till dess att dessa förfaranden avslutats i enlighet med den utfärdande statens inhemska lagstiftning, antingen regelbundet eller på den berörda personens begäran. En sådan omprövning ska framför allt omfatta möjligheten att uppskjuta eller avbryta kvarhållandet. Den förnyade prövningen eller överklagandet ska inledas inom rimlig tid efter överlämnandet.

ARTIKEL 602

Undantag med avseende på politiska brott

1. Verkställighet får inte vägras på grund av att den verkställande staten kan betrakta brottet som ett politiskt brott, som ett brott förknippat med ett politiskt brott eller som ett brott inspirerat av politiska motiv.
2. Förenade kungariket, liksom unionen på någon av sina medlemsstaters vägnar, får emellertid var och en till den specialiserade kommittén för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor anmäla att punkt 1 endast kommer att tillämpas vad gäller
 - a) brott som avses i artiklarna 1 och 2 i Europeiska konventionen om bekämpande av terrorism,

- b) brott som består i stämpling till, eller sammansvärjning i syfte att begå, ett eller flera av de brott som avses i artiklarna 1 och 2 i den europeiska konventionen om bekämpande av terrorism, om stämplingen eller sammansvärjningen motsvarar beskrivningen av gärningen i artikel 599.3 i detta avtal, och
 - c) terrorism enligt definitionen i bilaga 45 till detta avtal.
3. Om en arresteringsorder har utfärdats av en stat som har gjort en anmälan enligt punkt 2, eller av en stat på vars vägnar en sådan anmälan har gjorts, får den verkställande staten tillämpa ömsesidighet.

ARTIKEL 603

Undantag på grund av medborgarskap

1. Verkställighet får inte vägras på grund av att den eftersökte är medborgare i den verkställande staten.

2. Förenade kungariket, liksom unionen på någon av sina medlemsstaters vägnar, får emellertid var och en till den specialiserade kommittén för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor anmäla att deras egna medborgare inte kommer att överlämnas eller att överlämnande av deras egna medborgare endast kommer att tillåtas på vissa angivna villkor. Anmälan ska grundas på skäl som rör grundläggande principer eller praxis i Förenade kungarikets eller den stats inhemska rättsordning på vars vägnar anmälan gjorts. I ett sådant fall får unionen, på någon av sina medlemsstaters vägnar, eller Förenade kungariket, alltefter omständigheterna, inom rimlig tid efter mottagandet av anmälan från den andra parten, anmäla till den specialiserade kommittén för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor att de verkställande rättsliga myndigheterna i medlemsstaten eller Förenade kungariket, alltefter omständigheterna, får vägra att överlämna sina medborgare till den staten eller att överlämnande endast ska tillåtas på vissa angivna villkor.

3. Om en stat har vägrat att verkställa en arresteringsorder på grund av att den, när det gäller Förenade kungariket, har gjort en anmälan eller, när det gäller en medlemsstat, unionen har gjort en anmälan på dess vägnar enligt punkt 2, ska den staten överväga att inleda ett förfarande mot sin egen medborgare som står i proportion till grunden för arresteringsordern, med beaktande av den utfärdande statens synpunkter. Om en rättslig myndighet beslutar att inte inleda ett sådant förfarande ska brottsoffret för det brott som ligger till grund för arresteringsordern kunna få information om beslutet i enlighet med tillämplig inhemsk lagstiftning.

4. Om de behöriga myndigheterna i en stat i enlighet med punkt 3 inleder ett förfarande mot sin medborgare, ska denna stat säkerställa att dess behöriga myndigheter kan vidta lämpliga åtgärder för att bistå brottsoffren och vittnena i situationer där de är bosatta i en annan stat, särskilt när det gäller det sätt på vilket förfarandet genomförs.

ARTIKEL 604

Garantier som ska lämnas av den utfärdande staten i särskilda fall

Den verkställande rättsliga myndighetens verkställighet av arresteringsordern får förenas med följande villkor:

- a) Om det brott som ligger till grund för en arresteringsorder har utfärdats kan leda till fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd på livstid i den utfärdande staten, får den verkställande staten förena verkställigheten av arresteringsordern med villkoret att den utfärdande staten lämnar en garanti som den verkställande staten bedömer som tillräcklig, att den utfärdande staten kommer att ompröva straffet eller åtgärden, efter framställan eller senast efter 20 år, eller kommer att uppmuntra tillämpningen av åtgärder som kan ge benådning och som personen har rätt att ansöka om enligt den utfärdande statens lagstiftning eller praxis, i syfte att ett sådant straff eller en sådan åtgärd inte ska verkställas.

- b) Om den person som är föremål för en arresteringsorder för lagföring är medborgare eller bosatt i den verkställande staten får överlämnandet förenas med villkoret att personen efter att ha hörts återförs till den verkställande staten för att där avtjäna det fängelsestraff eller den frihetsberövande åtgärd som dömts ut i den utfärdande staten; om den eftersöktes samtycke till överförandet av straffet eller den frihetsberövande åtgärden till den verkställande staten krävs, ska garantin för att personen återförs till den verkställande staten för att avtjäna sitt straff vara beroende av att den eftersökte efter att ha hörts samtycker till att återföras till den verkställande staten.
- c) Om det finns välgrundade skäl att anta att det föreligger en verklig risk för skyddet av den eftersöktes grundläggande rättigheter, får den verkställande rättsliga myndigheten i förekommande fall kräva ytterligare garantier för behandlingen av den eftersökte efter överlämnandet innan den fattar beslut om huruvida arresteringsordern ska verkställas.

ARTIKEL 605

Centralmyndighet

1. Förenade kungariket, liksom unionen på någon av sina medlemsstaters vägnar, får var och en till den specialiserade kommittén för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor anmäla, när det gäller Förenade kungariket, dess centralmyndighet och, när det gäller unionen, den centrala myndigheten för varje stat som har utsett en sådan myndighet eller, om den berörda statens rättssystem så föreskriver, mer än en centralmyndighet för att bistå de behöriga rättsliga myndigheterna.

2. Vid anmälan till den specialiserade kommittén för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor enligt punkt 1 får Förenade kungariket, liksom unionen på någon av sina medlemsstaters vägnar, var och en ange att den eller de centrala myndigheterna, till följd av organisationen av de relevanta staternas interna rättsväsende är ansvarig för administrativt översändande och mottagande av arresteringsorder samt för all annan officiell korrespondens som rör administrativt översändande och mottagande av arresteringsorder. Denna anvisning ska vara bindande för alla myndigheter i den utfärdande staten.

ARTIKEL 606

Arresteringsorderns innehåll och form

1. Arresteringsordern ska innehålla följande uppgifter uppställda i enlighet med formuläret i bilaga 43:
 - a) Den eftersöktes identitet och nationalitet.
 - b) Namn, adress, telefonnummer, faxnummer och e-postadress till den utfärdande rättsliga myndigheten.
 - c) Uppgift om förekomsten av en verkställbar dom, en arresteringsorder eller något annat verkställbart rättsligt avgörande med samma rättsverkan som omfattas av artikel 599.

- d) Brottets beskaffenhet och brottsrubricering, särskilt med avseende på artikel 599.
- e) En beskrivning av de omständigheter under vilka brottet begåtts, inbegripet tidpunkt och plats samt graden av den eftersöktes delaktighet i brottet.
- f) Det straff som dömts ut, om det rör sig om en slutlig dom, eller den straffskala för brottet som föreskrivs i den utfärdande statens lagstiftning.
- g) Om möjligt, andra konsekvenser av brottet.

2. Arresteringsordern ska översättas till ett språk som är officiellt i den verkställande staten. Förenade kungariket, liksom unionen på någon av sina medlemsstaters vägnar, får var och en till den specialiserade kommittén för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor anmäla att en översättning till ett språk som är officiellt i staten kommer att godtas.

ARTIKEL 607

Översändande av en arresteringsorder

Om det är känt var den eftersökte befinner sig får den utfärdande rättsliga myndigheten översända arresteringsordern direkt till den verkställande rättsliga myndigheten.

ARTIKEL 608

Närmare bestämmelser om översändande av en arresteringsorder

1. Om den utfärdande rättsliga myndigheten inte känner till vilken verkställande rättslig myndighet som är behörig, ska den göra de efterforskningar som krävs för att få denna information av den verkställande staten.
2. Den utfärdande rättsliga myndigheten får använda sig av Internationella kriminalpolisorganisationens (*Interpol*) tjänster för att översända en arresteringsorder.
3. Den utfärdande rättsliga myndigheten får översända arresteringsordern på vilket säkert sätt som helst som gör det möjligt att få en skriftlig uppteckning, så att den verkställande staten kan fastställa att arresteringsordern är äkta.

4. Alla svårigheter rörande översändandet av eller äktheten hos de handlingar som behövs för att verkställa arresteringsordern ska behandlas genom direkta kontakter mellan de berörda rättsliga myndigheterna eller, i förekommande fall, med bistånd av staternas centralmyndigheter.
5. Om den myndighet som tar emot en arresteringsorder saknar behörighet att verkställa denna, ska den självant översända arresteringsordern till den behöriga myndigheten i sin stat och underrätta den utfärdande rättsliga myndigheten om detta.

ARTIKEL 609

Den eftersöktes rättigheter

1. När en eftersökt person grips för att en arresteringsorder ska kunna verkställas ska den verkställande rättsliga myndigheten i enlighet med den inhemska lagstiftningen upplysa personen om arresteringsordern och dess innehåll samt om dennes möjlighet att samtycka till överlämnande till den utfärdande rättsliga myndigheten.
2. En eftersökt person som grips för att en arresteringsorder ska kunna verkställas och som inte talar eller förstår förfarandespråket ska ha rätt att biträddas av en tolk och förses med en skriftlig översättning på den eftersöktes modersmål eller något annat språk som personen talar eller förstår, i enlighet med den verkställande statens inhemska lagstiftning.

3. En eftersökt person ska efter gripandet ha rätt att biträdas av ett juridiskt ombud i enlighet med den verkställande statens inhemska lagstiftning.
4. Den eftersökte ska underrättas om sin rätt att utse ett juridiskt ombud i den utfärdande staten för att biträda det juridiska ombudet i den verkställande staten i förfarandena i samband med arresteringsordern. Denna punkt påverkar inte de tidsfrister som anges i artikel 621.
5. En eftersökt person som grips ska ha rätt att få de konsulära myndigheterna i den stat där personen är medborgare, eller, om personen är statslös, de konsulära myndigheterna i den stat där personen normalt är bosatt, utan onödigt dröjsmål underrättade om gripandet och att kommunicera med dessa myndigheter, om den personen så önskar.

ARTIKEL 610

Fortsatt frihetsberövande

Om en person grips på grundval av en arresteringsorder ska den verkställande rättsliga myndigheten fatta beslut i enlighet med den verkställande statens lagstiftning om huruvida personen ska vara fortsatt frihetsberövad. Det är alltid möjligt att, i enlighet med den verkställande statens inhemska lagstiftning, tillfälligt försätta personen på fri fot, med förbehåll för att den behöriga myndigheten i denna stat vidtar alla åtgärder som den bedömer vara nödvändiga för att undvika att den eftersökte avviker.

ARTIKEL 611

Samtycke till överlämnande

1. Om den gripne säger sig samtycka till att överlämnas ska dennes samtycke och, i förekommande fall, uttryckliga avstående från rätten att utnyttja specialitetsregeln enligt artikel 625.2 avges inför den verkställande rättsliga myndigheten, i enlighet med den verkställande medlemsstatens inhemska lagstiftning.
2. Varje stat ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att det samtycke och, i förekommande fall, det avstående som avses i punkt 1 fastställs under sådana förhållanden att det framgår att personen har lämnat dem frivilligt och fullt medveten om följderna av detta. Den eftersökte ska i detta syfte ha rätt till ett juridiskt ombud.
3. Det samtycke och, i förekommande fall, det avstående som anges i punkt 1 ska protokollföras i enlighet med det förfarande som föreskrivs i den verkställande statens inhemska lagstiftning.

4. Samtycket ska i princip vara oåterkalleligt. Varje stat får föreskriva att det samtycke och, i förekommande fall, det avstående som avses i punkt 1 i denna artikel får återkallas i enlighet med deras inhemska regler. I ett sådant fall ska den tid som förflyter mellan dagen för samtycke och dagen för återkallelse inte beaktas vid fastställande av de tidsfrister som anges i artikel 621. Förenade kungariket, liksom unionen på någon av sina medlemsstaters vägnar får var och en till den specialiserade kommittén för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor anmäla att de vill använda sig av denna möjlighet och ange de förfaranden genom vilka samtycket kan återkallas samt alla ändringar av dessa förfaranden.

ARTIKEL 612

Hörande av den eftersökte

En person som gripits och som inte samtycker till överlämnande enligt artikel 611 ska ha rätt att höras av den verkställande rättsliga myndigheten i enlighet med den verkställande statens lagstiftning.

ARTIKEL 613

Beslut om överlämnande

1. Den verkställande rättsliga myndigheten ska, inom de tidsfrister och enligt de villkor som anges i denna avdelning, särskilt proportionalitetsprincipen i artikel 597, besluta om personen ska överlämnas.
2. Om den verkställande rättsliga myndigheten anser att de uppgifter som den utfärdande medlemsstaten har meddelat inte är tillräckliga för att myndigheten ska kunna besluta om överlämnandet, ska den begära att skyndsamt få nödvändiga kompletterande uppgifter, i synnerhet sådana som rör artiklarna 597, 600–602, 604 och 606, och får fastställa en tidsfrist inom vilken de ska inkomma, med beaktande av nödvändigheten att iaktta de tidsfrister som anges i artikel 615.
3. Den utfärdande rättsliga myndigheten får när som helst vidarebefordra all ytterligare användbar information till den verkställande rättsliga myndigheten.

ARTIKEL 614

Beslut vid flera framställningar

1. Om två eller flera stater har utfärdat en europeisk arresteringsorder eller en arresteringsorder för samma person, ska beslutet om vilken av framställningarna som ska verkställas fattas av den verkställande rättsliga myndigheten, som ska ta vederbörlig hänsyn till alla omständigheter, särskilt brottens relativa svårhetsgrad och platsen för deras förövande, de respektive datumen för arresteringsorderna eller de europeiska arresteringsorderna och huruvida de har utfärdats för lagföring eller för verkställighet av ett fängelsestraff eller en annan frihetsberövande åtgärd samt medlemsstaters skyldigheter som följer av unionsrätten, särskilt vad gäller principerna om fri rörlighet och icke-diskriminering på grund av nationalitet.
2. Den verkställande rättsliga myndigheten i en medlemsstat får fråga Eurojust om råd inför ett sådant beslut som avses i punkt 1.
3. Vid en konflikt mellan en arresteringsorder och en framställning om utlämning som givits in av ett tredjeland ska beslutet om huruvida arresteringsordern eller framställningen om utlämning ska ges företräde fattas av den behöriga myndigheten i den verkställande staten med vederbörlig hänsyn till alla omständigheter, särskilt de som anges i punkt 1 och de som anges i den tillämpliga konventionen.
4. Denna artikel påverkar inte staters skyldigheter enligt stadgan för Internationella brottmålsdomstolen.

ARTIKEL 615

Tidsfrister och förfaranden för beslutet om verkställighet av arresteringsordern

1. En arresteringsorder ska behandlas och verkställas med skyndsamhet.
2. I de fall då den eftersökte samtycker till överlämnandet ska det slutliga beslutet om verkställighet av arresteringsordern fattas inom tio dagar efter det att samtycket har givits.
3. I övriga fall ska det slutliga beslutet om verkställighet av arresteringsordern fattas inom 60 dagar efter det att den eftersökte har gripits.
4. Om arresteringsordern i specifika fall inte kan verkställas inom de tidsfrister som anges i punkt 2 eller 3 ska den verkställande rättsliga myndigheten omedelbart underrätta den utfärdande rättsliga myndigheten och ange skälen till detta. I ett sådant fall får tidsfristerna förlängas med ytterligare 30 dagar.
5. Så länge något slutligt beslut om verkställighet av arresteringsordern inte har fattats av den verkställande rättsliga myndigheten ska denna säkerställa att de nödvändiga materiella villkoren för ett faktiskt överlämnande av personen fortfarande är uppfyllda.
6. Varje vägran att verkställa en arresteringsorder ska motiveras.

ARTIKEL 616

Situation i avvaktan på beslut

1. Om arresteringsordern har utfärdats för lagföring ska den verkställande rättsliga myndigheten antingen
 - a) godta att den eftersökte hörs i enlighet med artikel 617, eller
 - b) godta tillfällig överföring av den eftersökte.
2. Villkoren för tillfällig överföring och dess varaktighet ska fastställas i samförstånd mellan den utfärdande och den verkställande rättsliga myndigheten.
3. Vid tillfällig överföring måste personen kunna återvända till den verkställande staten för att närvara vid förhandlingar som rör vederbörande inom ramen för förfarandet för överlämnande.

ARTIKEL 617

Hörande av personen i avvaktan på beslut

1. Hörandet av den eftersökte ska genomföras av en rättslig myndighet. För detta ändamål ska den eftersökta personen ha rätt att biträdas av ett juridiskt ombud i enlighet med den utfärdande statens lagstiftning.

2. Hörandet av den eftersökte ska verkställas i enlighet med den verkställande statens lagstiftning och på de villkor som fastställs i samförstånd mellan den utfärdande och den verkställande rättsliga myndigheten.
3. Den behöriga verkställande rättsliga myndigheten får ge en annan rättslig myndighet i den egna staten i uppdrag att delta vid hörandet av den eftersökte för att säkerställa att denna artikel tillämpas på ett korrekt sätt.

ARTIKEL 618

Privilegier och immunitet

1. Om den eftersökte har rätt till privilegier eller immunitet avseende rättsliga förfaranden eller verkställighet i den verkställande staten ska tidsfristerna enligt artikel 615 inte börja löpa förrän, eller om, den verkställande rättsliga myndigheten har informerats om att dessa privilegier eller denna immunitet har upphävts.
2. Den verkställande staten ska säkerställa att de nödvändiga materiella villkoren för ett faktiskt överlämnande är uppfyllda om den eftersökte inte längre har rätt till sådana privilegier eller sådan immunitet.

3. Om befogenheten att upphäva privilegier eller immunitet tillkommer en myndighet i den verkställande staten ska den verkställande rättsliga myndigheten begära att den myndigheten utövar denna befogenhet utan dröjsmål. Om befogenheten att upphäva privilegier eller immunitet tillkommer en myndighet i en annan stat, i ett tredjeland eller inom en internationell organisation, ska den utfärdande rättsliga myndigheten begära att den myndigheten utövar befogenheten.

ARTIKEL 619

Samverkande internationella åtaganden

1. Detta avtal påverkar inte den verkställande statens åtaganden om den eftersökte har utlämnats till denna stat från ett tredjeland och den eftersökte är skyddad genom bestämmelser med avseende på specialitetsregeln i den ordning enligt vilken han eller hon utlämnades. Den verkställande medlemsstaten ska vidta alla åtgärder som krävs för att utan dröjsmål begära samtycke från den stat som den eftersökte utlämnades ifrån, så att han eller hon kan överlämnas till den utfärdande medlemsstaten. De tidsfrister som avses i artikel 615 börjar inte löpa förrän från och med den dag då specialitetsregeln upphör att vara tillämplig.
2. I avvaktan på beslutet i det tredjeland varifrån den eftersökte har utlämnats ska den verkställande staten säkerställa att de nödvändiga materiella villkoren för ett faktiskt överlämnande är uppfyllda.

ARTIKEL 620

Underrättelse om beslutet

Den verkställande rättsliga myndigheten ska omedelbart underrätta den utfärdande rättsliga myndigheten om sitt beslut med anledning av en arresteringsorder.

ARTIKEL 621

Tidsfrist för överlämnande av personen

1. Den eftersökte ska överlämnas så snart som möjligt vid en tidpunkt som de berörda myndigheterna ska komma överens om.
2. Den eftersökte ska överlämnas senast tio dagar efter det slutliga beslutet om att verkställa arresteringsordern.
3. Om omständigheter som ligger utanför någon av de berörda staternas kontroll hindrar att den eftersökte överlämnas inom den tidsfrist som anges i punkt 2, ska den verkställande och den utfärdande rättsliga myndigheten omedelbart kontakta varandra och komma överens om ett nytt datum för överlämnandet. I så fall ska överlämnandet äga rum inom tio dagar från det nya datum som sålunda överenskommits.

4. Överlämnandet får i undantagsfall skjutas upp tillfälligt, av allvarliga humanitära skäl, till exempel om det finns välgrundade skäl att anta att överlämnandet uppenbart skulle innebära en fara för den eftersöktes liv eller hälsa. Verkställigheten av arresteringsordern ska äga rum så snart dessa skäl inte längre föreligger. Den verkställande rättsliga myndigheten ska omedelbart underrätta den utfärdande rättsliga myndigheten om detta och komma överens om ett nytt datum för överlämnandet. I så fall ska överlämnandet äga rum inom tio dagar från det nya datum som sålunda överenskommits.

5. När de tidsfrister som anges i punkterna 2–4 har löpt ut ska personen, om han eller hon fortfarande kvarhålls i häkte, försättas på fri fot. De verkställande och utfärdande rättsliga myndigheterna ska kontakta varandra så snart det framgår att en person ska försättas på fri fot enligt denna punkt och komma överens om formerna för överlämnandet av den personen.

ARTIKEL 622

Uppskjutet eller villkorligt överlämnande

1. Den verkställande rättsliga myndigheten får, efter att ha fattat beslut om verkställighet av en arresteringsorder, skjuta upp överlämnandet av den eftersökte så att den eftersökte kan lagföras i den verkställande staten eller, om dom redan har fallit, så att den eftersökte på den statens territorium kan avtjäna ett straff som har dömts ut för en annan gärning än den som arresteringsordern avser.

2. I stället för att skjuta upp överlämnandet får den verkställande rättsliga myndigheten tillfälligt överlämna den eftersökte till den utfärdande staten på villkor som ska fastställas genom överenskommelse mellan den verkställande och den utfärdande rättsliga myndigheten. Överenskommelsen ska göras skriftligt och villkoren ska vara bindande för alla myndigheter i den utfärdande staten.

ARTIKEL 623

Transitering

1. Varje stat ska tillåta transitering genom sitt territorium av en eftersökt person som håller på att överlämnas, förutsatt att den fått uppgift om

- a) identitet och nationalitet på den person som är föremål för arresteringsordern,
- b) att det finns en arresteringsorder,
- c) brottets beskaffenhet och brottsrubricering, och
- d) brottets omständigheter, bland annat tidpunkt och plats.

2. Den stat på vars vägnar en anmälan har gjorts i enlighet med artikel 603.2, med innebörden att dess egna medborgare inte kommer att överlämnas eller att överlämnande endast kommer att tillåtas på vissa angivna villkor får, på samma villkor, vägra transitering av sina egna medborgare genom dess territorium eller underkasta den samma villkor.

3. Staterna ska utse en myndighet som ska vara ansvarig för att ta emot framställningar om transitering och de dokument som krävs, liksom eventuell övrig officiell skriftväxling avseende framställningar om transitering.
4. Framställningen om transitering samt de uppgifter som avses i punkt 1 får sändas till den myndighet som utsetts enligt punkt 3 på varje sätt som gör det möjligt att få en skriftlig uppteckning. Transiteringsstaten ska meddela sitt beslut på samma sätt.
5. Denna artikel gäller inte om transporten sker med flyg utan planerad mellanlandning. Om en icke planerad landning görs ska emellertid den utfärdande staten förse den myndighet som utsetts enligt punkt 3 med de uppgifter som avses i punkt 1.
6. När en transitering gäller en person som ska utlämnas från ett tredje land till en stat, ska denna artikel gälla i tillämpliga delar. I synnerhet ska hänvisningar till en ”arresteringsorder” behandlas som hänvisningar till en ”begäran om utlämning”.

ARTIKEL 624

Avräkning av tiden för frihetsberövande i den verkställande staten

1. Den utfärdande staten ska avräkna tiden för frihetsberövande som beror på verkställighet av en arresteringsorder från det totala frihetsberövande som ska avtjänas i den utfärdande staten som ett resultat av att ett fängelsestraff eller en annan frihetsberövande åtgärd har dömts ut.

2. I detta syfte ska den verkställande rättsliga myndigheten, eller den centralmyndighet som utsetts enligt artikel 605, vid överlämnandet översända alla uppgifter om hur länge den eftersökte varit frihetsberövad på grundval av arresteringsordern till den utfärdande rättsliga myndigheten.

ARTIKEL 625

Möjligheter till lagföring för andra brott

1. Förenade kungariket, liksom unionen på någon av sina medlemsstaters vägnar får var och en till den specialiserade kommittén för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor anmäla att, i förbindelserna med andra stater på vilka samma anmälan är tillämplig, samtycke ska anses ha givits till lagföring, dom eller frihetsberövande för att verkställa ett fängelsestraff eller en annan frihetsberövande åtgärd för ett annat brott, som begåtts före överlämnandet, än det brott för vilket personen överlämnades, såvida inte den verkställande rättsliga myndigheten i ett enskilt fall uppger något annat i sitt beslut om överlämnande.

2. Utom i de fall som avses i punkterna 1 och 3 får en överlämnad person inte lagföras, dömas eller på annat sätt berövas sin frihet för något annat brott, som begåtts före överlämnandet, än det brott för vilket personen överlämnades.

3. Punkt 2 i denna artikel ska inte tillämpas i följande fall:
- a) Om personen har haft möjlighet att lämna territoriet i den stat som han eller hon överlämnats till men inte har gjort detta inom 45 dagar efter sitt slutliga frigivande eller har återvänt till det territoriet efter att ha lämnat det.
 - b) Brottet kan inte leda till fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd.
 - c) Det straffrättsliga förfarandet föranleder inte tillämpning av en åtgärd som innebär att den personliga friheten inskränks.
 - d) Om personen skulle kunna bli föremål för en påföljd eller en åtgärd som inte innefattar frihetsberövande, särskilt böter eller en åtgärd som träder istället för detta, även om påföljden eller åtgärden kan innebära att personens personliga frihet inskränks.
 - e) Om personen har samtyckt till att bli överlämnad, i förekommande fall samtidigt som personen avstått från tillämpning av specialitetsregeln i enlighet med artikel 611.
 - f) Om personen efter sitt överlämnande uttryckligen avstått från att utnyttja specialitetsregeln med avseende på specifika gärningar som begåtts före överlämnandet; avståendet ska göras inför de behöriga rättsliga myndigheterna i den utfärdande staten och protokollföras i enlighet med denna stats inhemska lagstiftning; avståendet måste upprättas så att det framgår att personen har samtyckt frivilligt och fullt medveten om följderna; personen ska i detta syfte ha rätt till ett juridiskt ombud.

- g) Om den verkställande rättsliga myndighet som överlämnat personen ger sitt samtycke i enlighet med punkt 4 i denna artikel.

4. En framställan om samtycke ska överlämnas till den verkställande rättsliga myndigheten, tillsammans med de uppgifter som anges i artikel 606.1 och en översättning enligt artikel 606.2. Samtycke ska ges om det brott som framställan om samtycke avser i sig ska medföra överlämnande enligt bestämmelserna i denna avdelning. Samtycke ska vägras av de skäl som anges i artikel 600 och får i övrigt vägras endast av de skäl som anges i artikel 601, eller artiklarna 602.2 och 603.2. Beslutet ska fattas senast 30 dagar efter det att framställningen har mottagits. I de situationer som anges i artikel 604 måste de garantier som föreskrivs i den artikeln ges av den utfärdande staten.

ARTIKEL 626

Överlämnande eller efterföljande utlämning

1. Förenade kungariket, liksom unionen på någon av sina medlemsstaters vägnar, får var och en till den specialiserade kommittén för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor anmäla att, i förbindelserna med andra stater på vilka samma anmälan är tillämplig, samtycket till överlämnande av en person till en annan stat än den verkställande staten enligt en arresteringsorder eller en europeisk arresteringsorder som har utfärdats för ett brott som har begåtts före överlämnandet ska anses ha givits, såvida inte den verkställande rättsliga myndigheten i ett enskilt fall uppger något annat i sitt beslut om överlämnande.

2. Under alla förhållanden får en person som har överlämnats till den utfärdande staten enligt en arresteringsorder eller en europeisk arresteringsorder, utan samtycke av den verkställande staten överlämnas till en annan stat än den verkställande staten enligt en arresteringsorder eller en europeisk arresteringsorder som utfärdats före överlämnandet i följande fall:

- a) Om den eftersökte har haft möjlighet att lämna territoriet i den stat som han eller hon överlämnats till men inte har gjort detta inom 45 dagar efter sitt slutliga frigivande eller har återvänt till det territoriet efter att ha lämnat det.
- b) Om den eftersökte samtycker till att överlämnas till en annan stat än den verkställande staten enligt en arresteringsorder eller en europeisk arresteringsorder; samtycke måste lämnas inför de behöriga rättsliga myndigheterna i den utfärdande staten och protokollföras i enlighet med denna stats inhemska lagstiftning; samtycket måste upprättas så att det framgår att personen har samtyckt frivilligt och fullt medveten om följderna; den eftersökte ska i detta syfte ha rätt till ett juridiskt ombud.
- c) Den eftersökte omfattas inte av specialitetsregeln, i enlighet med artikel 625.3 a, e, f eller g.

3. Den verkställande rättsliga myndigheten ska ge sitt samtycke till överlämnande till en annan stat enligt följande bestämmelser:

- a) Framställan om samtycke ska ha överlämnats i enlighet med artikel 607 och åtföljas av de uppgifter som anges i artikel 606.1 och en översättning enligt artikel 606.2.

- b) Samtycke ska ges om det brott som framställan om samtycke avser i sig ska medföra överlämnande enligt bestämmelserna i detta avtal.
 - c) Beslutet ska fattas senast 30 dagar efter det att framställan har mottagits.
 - d) Samtycke ska vägras av de skäl som anges i artikel 600 och får i övrigt vägras endast av de skäl som anges i artiklarna 601, 602.2 och 603.2.
4. I de situationer som anges i artikel 604 ska de garantier som föreskrivs i den artikeln ges av den utfärdande staten.
5. Trots punkt 1 får en person som har överlämnats enligt en arresteringsorder inte utlämnas till ett tredjeland utan samtycke av den behöriga myndigheten i den stat som har överlämnat personen. Sådant samtycke ska ges i enlighet med de konventioner som den staten är bunden av och med den statens inhemska lagstiftning.

ARTIKEL 627

Överlämnande av egendom

1. På begäran av den utfärdande rättsliga myndigheten eller på eget initiativ ska den verkställande rättsliga myndigheten, i enlighet med sin inhemska lagstiftning, beslagta och överlämna egendom som
- a) kan behöva företas som bevis, eller

b) har förvärvats av den eftersökte till följd av brottet.

2. Sådan egendom som avses i punkt 1 ska överlämnas även om arresteringsordern inte kan verkställas på grund av att den eftersökte avlidit eller avvikit.

3. Om den egendom som avses i punkt 1 är föremål för beslag eller förverkande på den verkställande statens territorium, får den staten, om egendomen behövs i samband med pågående straffrättsliga förfaranden, tillfälligt behålla den eller överlämna den till den utfärdande staten på villkor att den återlämnas.

4. Rättigheter som den verkställande staten eller tredje man kan ha förvärvat i den egendom som avses i punkt 1 ska bibehållas. Om sådana rättigheter finns, ska den utfärdande staten återlämna egendomen utan kostnad till den verkställande staten så snart som möjligt efter det straffrättsliga förfarandet.

ARTIKEL 628

Utgifter

1. Utgifter på den verkställande statens territorium för att verkställa en arresteringsorder ska betalas av denna stat.

2. Alla andra utgifter ska betalas av den utfärdande staten.

ARTIKEL 629

Förhållande till andra rättsliga instrument

1. Bestämmelserna i denna avdelning ska, utan att detta påverkar deras tillämpning i förbindelserna mellan stater och tredjeländer, från och med den dag då detta avtal träder i kraft, ersätta motsvarande bestämmelser i följande konventioner om utlämning i förbindelserna mellan Förenade kungariket, å ena sidan, och medlemsstater, å andra sidan:
 - a) Europeiska utlämningskonventionen, upprättad i Paris den 13 december 1957, och tilläggsprotokollen till denna, och
 - b) Europeiska konventionen om bekämpande av terrorism, vad gäller utlämning.
2. I fall då de konventioner som avses i punkt 1 är tillämpliga på staters territorier, eller territorier för vilka en stat ombesörjer de yttre förbindelserna, på vilka denna avdelning inte är tillämplig, ska de konventionerna fortsätta att reglera förbindelserna mellan de territorierna och de övriga staterna.

ARTIKEL 630

Översyn av anmälningar

Vid den gemensamma översynen av denna avdelning enligt artikel 691.1 ska parterna överväga behovet av att bibehålla de anmälningar som gjorts enligt artiklarna 599.4, 602.2 och 603.2. Om de anmälningar som avses i artikel 603.2 inte förnyas, upphör de att gälla fem år efter den dag då detta avtal träder i kraft. De anmälningar som avses i artikel 603.2 får endast förnyas eller göras på nytt under de tre månader som föregår femårsdagen av detta avtals ikraftträdande och vart femte år därefter, förutsatt att villkoren i artikel 603.2 är uppfyllda vid den tidpunkten.

ARTIKEL 631

Pågående arresteringsorder i fall då tillämpning upphört

Trots artiklarna 526, 692 och 693 är bestämmelserna i denna avdelning tillämpliga med avseende på arresteringsorder där den eftersökte greps, i syfte att verkställa en arresteringsorder, före upphörandet av tillämpningen av denna avdelning, oavsett den verkställande rättsliga myndighetens beslut om huruvida den eftersökte ska vara fortsatt frihetsberövad eller tillfälligt försättas på fri fot.

ARTIKEL 632

Tillämpning på befintliga europeiska arresteringsorder

Denna avdelning ska tillämpas på europeiska arresteringsorder som utfärdats av en stat i enlighet med rådets rambeslut 2002/584/RIF¹ före övergångsperiodens utgång, om den eftersökte inte har gripits för verkställighet av arresteringsordern före övergångsperiodens utgång.

AVDELNING VIII

ÖMSESIDIG RÄTTSLIG HJÄLP

ARTIKEL 633

Mål

1. Målet för denna avdelning är att komplettera bestämmelserna och underlätta tillämpningen i medlemsstaterna, å ena sidan, och i Förenade kungariket, å andra sidan, av
 - a) den europeiska konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål, upprättad i Strasbourg den 20 april 1959, (*Europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp*),

¹ Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (EGT L 190, 18.7.2002, s. 1).

- b) tilläggsprotokollet till Europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp, upprättat i Strasbourg den 17 mars 1978, och
 - c) andra tilläggsprotokollet till Europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp, upprättat i Strasbourg den 8 november 2001.
2. Denna avdelning påverkar inte tillämpningen av bestämmelserna i avdelning IX, som har företräde framför denna avdelning.

ARTIKEL 634

Definition av behörig myndighet

I denna avdelning avses med *behörig myndighet* varje myndighet som är behörig att sända eller ta emot ansökningar om ömsesidig rättslig hjälp i enlighet med bestämmelserna i Europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp och dess protokoll och enligt staternas definitioner i deras respektive förklaringar ställda till Europarådets generalsekreterare. *Behörig myndighet* inkluderar även unionsorgan som anmälts i enlighet med artikel 690 d; med avseende på sådana unionsorgan ska bestämmelserna i denna avdelning tillämpas på motsvarande sätt.

ARTIKEL 635

Formulär för en ansökan om ömsesidig rättslig hjälp

1. Den specialiserade kommittén för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor får fastställa ett standardformulär för ansökningar om ömsesidig rättslig hjälp genom att anta en bilaga till detta avtal.
2. Om den specialiserade kommittén för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor har antagit ett beslut i enlighet med punkt 1 ska ansökningar göras på standardformuläret.
3. Den specialiserade kommittén för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor får vid behov ändra standardformuläret för ansökningar om ömsesidig rättslig hjälp.

ARTIKEL 636

Villkor för en ansökan om ömsesidig rättslig hjälp

1. Den behöriga myndigheten i den ansökande staten får endast göra en ansökan om ömsesidig rättslig hjälp om den har förvissat sig om att följande villkor är uppfyllda:
 - a) Ansökan är nödvändig och proportionell med tanke på förfarandena och med beaktande av den misstänktes eller tilltalades rättigheter.

b) Den eller de utredningsåtgärder som anges i ansökan skulle ha kunnat föreskrivas under samma förutsättningar i ett liknande inhemskt ärende.

2. Den anmodade staten får samråda med den ansökande staten om den behöriga myndigheten i den anmodade staten anser att villkoren i punkt 1 inte är uppfyllda. Efter samrådet får den behöriga myndigheten i den ansökande staten besluta att dra tillbaka ansökan om ömsesidigt bistånd.

ARTIKEL 637

Vidtagande av en annan typ av utredningsåtgärd

1. Den anmodade statens behöriga myndighet ska när så är möjligt överväga att vidta en annan utredningsåtgärd än den som anges i ansökan om ömsesidig rättslig hjälp om

- a) den utredningsåtgärd som anges i ansökan inte finns i den anmodade statens lagstiftning, eller
- b) den utredningsåtgärd som anges i ansökan inte skulle vara tillgänglig i ett liknande inhemskt ärende.

2. Utan att det påverkar de skäl för avslag som finns tillgängliga enligt Europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp och dess protokoll, samt enligt artikel 639, ska punkt 1 i den här artikeln inte tillämpas på följande utredningsåtgärder, som alltid ska vara tillgängliga enligt lagstiftningen i den anmodade staten:

- a) Inhämtande av uppgifter i databaser som innehas av polismyndigheter eller rättsliga myndigheter och som är direkt tillgängliga för den anmodade statens behöriga myndighet inom ramen för ett straffrättsligt förfarande.
- b) Hörande av ett vittne, en sakkunnig, ett brottsoffer, en misstänkt eller tilltalad person eller en tredje part på den anmodade statens territorium.
- c) En utredningsåtgärd som inte är en tvångsåtgärd, enligt definitionen i den anmodade statens lagstiftning.
- d) Identifiering av personer som har ett abonnemang för ett visst telefonnummer eller en viss IP-adress.

3. Den anmodade statens behöriga myndighet får också vidta en annan utredningsåtgärd än den som anges i ansökan om ömsesidig rättslig hjälp om den utredningsåtgärd som valts av den anmodade statens behöriga myndighet skulle ge samma resultat med användning av mindre ingripande åtgärder än den utredningsåtgärd som anges i ansökan.

4. När den anmodade statens behöriga myndighet i enlighet med punkt 1 eller 3 beslutar att vidta en annan åtgärd än den som anges i ansökan om ömsesidig rättslig hjälp ska den först underrätta den ansökande statens behöriga myndighet, som får besluta att dra tillbaka eller komplettera ansökan.

5. Om den utredningsåtgärd som anges i ansökan inte finns i den anmodade statens lagstiftning eller inte skulle vara tillgänglig i ett liknande inhemskt ärende och det inte finns någon annan utredningsåtgärd som skulle ge samma resultat som den utredningsåtgärd som ansökan avser, ska den anmodade statens behöriga myndighet meddela den ansökande statens behöriga myndighet att det inte är möjligt att tillhandahålla den hjälp som ansökan avser.

ARTIKEL 638

Underrättelseskyldighet

Den anmodade statens behöriga myndighet ska utan dröjsmål underrätta den ansökande statens behöriga myndighet på något sätt om

- a) det är omöjligt att verkställa ansökan om ömsesidig rättslig hjälp på grund av att ansökan är ofullständig eller uppenbart felaktig, eller

- b) den anmodade statens behöriga myndighet vid verkställandet av ansökan om ömsesidig rättslig hjälp utan ytterligare undersökningar anser att det kan vara lämpligt att vidta utredningsåtgärder som ursprungligen inte var planerade eller som inte närmare kunde anges när ansökan om ömsesidig rättslig hjälp gjordes, så att den ansökande statens behöriga myndighet kan vidta ytterligare åtgärder i det enskilda fallet.

ARTIKEL 639

Ne bis in idem

Ömsesidig rättslig hjälp får vägras, utöver de grunder som anges i Europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp och dess protokoll, om den person med avseende på vilken rättslig hjälp begärs och som i den ansökande staten är föremål för brottsutredningar, lagföring eller något annat förfarande, inbegripet rättsliga förfaranden, för samma gärning har prövats genom lagakraftvunnen dom i en annan stat, under förutsättning att, om en påföljd har utdömts, påföljden har verkställts, är under verkställighet eller inte längre kan verkställas enligt lagen i den stat där domen meddelats.

ARTIKEL 640

Tidsfrister

1. Den anmodade staten ska fatta beslut om huruvida ansökan om ömsesidig rättslig hjälp ska verkställas så snart som möjligt, och under alla omständigheter senast 45 dagar efter mottagandet av ansökan, och underrätta den ansökande staten om beslutet.
2. En ansökan om ömsesidig rättslig hjälp ska verkställas så snart som möjligt och under alla omständigheter senast 90 dagar efter det att det beslut som avses i punkt 1 i denna artikel eller det samråd som avses i artikel 636.2 har ägt rum.
3. Om det i begäran om ömsesidig rättslig hjälp anges att det, på grund av tidsfrister i förfarandet, brottets svårhetsgrad eller andra särskilt brådskande omständigheter, är nödvändigt med en kortare tidsfrist än den som anges i punkt 1 eller 2 eller om det i ansökan anges att en åtgärd inom ramen för ömsesidig rättslig hjälp ska vidtas en särskild dag, ska den anmodade staten ta största möjliga hänsyn till detta krav.

4. Om en ansökan om ömsesidig rättslig hjälp görs för vidtagande av interimistiska åtgärder i enlighet med artikel 24 i det andra tilläggsprotokollet till Europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp, ska den anmodade statens behöriga myndighet fatta beslut angående den interimistiska åtgärden och meddela den behöriga myndigheten i den ansökande staten om detta beslut så snart som möjligt efter mottagandet av ansökan. Innan en interimistisk åtgärd som vidtagits enligt den här artikeln upphävs ska den anmodade statens behöriga myndighet, när så är möjligt, ge den ansökande statens behöriga myndighet tillfälle att lägga fram sina skäl för att fortsätta åtgärden.

5. Om, i ett enskilt fall, de tidsfrister som anges i punkt 1 eller 2, eller den tidsfrist eller den särskilda dag som avses i punkt 3 inte kan iakttas, eller om beslutet om att vidta interimistiska åtgärder i enlighet med punkt 4 försenas, ska den anmodade statens behöriga myndighet utan dröjsmål på valfritt sätt underrätta den ansökande statens behöriga myndighet, med angivande av skälen till förseningen, och samråda med den ansökande statens behöriga myndighet om när det är lämpligt att verkställa ansökan om ömsesidig rättslig hjälp.

6. De tidsfrister som avses i denna artikel gäller inte om ansökan om ömsesidig rättslig hjälp görs i samband med något av följande brott och överträdelser som omfattas av Europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp och dess protokoll, enligt definitionen i den ansökande statens lagstiftning:

- a) Fortkörning, om ingen annan person har orsakats kroppsskada eller dödsfall och om hastighetsöverträdelsen inte var betydande.
- b) Underlåtenhet att bära bilbälte.

- c) Underlåtenhet att stanna för rött ljus eller annan obligatorisk stoppsignal.
 - d) Underlåtenhet att bära hjälm.
 - e) Användning av ett förbjudet körfält (t.ex. förbjuden användning av en hård vägren, ett körfält som är reserverat för kollektivtrafik eller ett körfält som är stängt för vägarbeten).
7. Den specialiserade kommittén för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor ska löpande se över tillämpningen av punkt 6. Den ska åta sig att fastställa tidsfrister för de ansökningar som omfattas av punkt 6 inom tre år efter detta avtals ikraftträdande, med beaktande av antalet ansökningar. Den får också besluta att punkt 6 inte längre ska tillämpas.

ARTIKEL 641

Översändande av ansökningar om ömsesidig rättslig hjälp

1. Utöver de kommunikationskanaler som anges i Europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp och dess protokoll, får ansökningar om ömsesidig rättslig hjälp, om direkt översändande föreskrivs i deras respektive bestämmelser, även översändas direkt av allmänna åklagare i Förenade kungariket till de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna.

2. Utöver de kommunikationskanaler som anges i Europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp och dess protokoll får ansökningar om ömsesidig rättslig hjälp och uppgifter som lämnas utan föregående begäran i brådsakande fall översändas via Europol eller Eurojust, i enlighet med bestämmelserna i respektive avdelning i detta avtal.

ARTIKEL 642

Gemensamma utredningsgrupper

Om staters behöriga myndigheter inrättar en gemensam utredningsgrupp ska förhållandet mellan medlemsstaterna inom den gemensamma utredningsgruppen styras av unionsrätten, oavsett den rättsliga grund som anges i avtalet om inrättande av den gemensamma utredningsgruppen.

AVDELNING IX

UTBYTE AV UPPGIFTER UR KRIMINALREGISTER

ARTIKEL 643

Mål

1. Målet med denna avdelning är att möjliggöra utbyte av uppgifter ur kriminalregister mellan medlemsstaterna, å ena sidan, och Förenade kungariket, å andra sidan.
2. I förbindelserna mellan Förenade kungariket och medlemsstaterna är målet med denna avdelning att
 - a) komplettera artiklarna 13 och 22.2 i den europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål och dess tilläggsprotokoll av den 17 mars 1978 och den 8 november 2001, och
 - b) ersätta artikel 22.1 i den europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål, kompletterad genom artikel 4 i tilläggsprotokollet av den 17 mars 1978.
3. I sina inbördes förbindelser ska medlemsstaterna, å ena sidan, och Förenade kungariket, å andra sidan, avstå från rätten att hänvisa till sina reservationer mot artikel 13 i den europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål och mot artikel 4 i dess tilläggsprotokoll av den 17 mars 1978.

ARTIKEL 644

Definitioner

I denna avdelning gäller följande definitioner:

- a) *dom*: ett lagakraftvunnet avgörande av en brottmålsdomstol mot en fysisk person med avseende på en brottslig gärning om detta avgörande införs i den dömande medlemsstatens kriminalregister.
- b) *brottmålsförfarande*: förundersökningsskedet, själva rättegången och verkställigheten av domen.
- c) *kriminalregister*: det eller de inhemska registren för registrering av domar i enlighet med inhemsk lagstiftning.

ARTIKEL 645

Centralmyndigheter

Varje stat ska utse en eller flera centralmyndigheter som ska vara behöriga att utbyta uppgifter ur kriminalregistret enligt denna avdelning och att utbyta uppgifter enligt artikel 22.2 i den europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål.

ARTIKEL 646

Underrättelser

1. Varje stat ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att alla domar som meddelats på dess territorium, när de förs in i dess inhemska kriminalregister åtföljs av uppgifter om den dömda personens medborgarskap, ett eller flera, om det rör sig om en medborgare i en annan stat.
2. Centralmyndigheten i varje stat ska till centralmyndigheten i andra stater anmäla alla domar som meddelats på dess territorium med avseende på medborgare i den sistnämnda staten, och alla senare ändringar eller strykningar av uppgifter i kriminalregistret, såsom de upptagits i kriminalregistret. Staternas centralmyndigheter ska anmäla dessa uppgifter till varandra med sådana uppgifter minst en gång i månaden.
3. Om centralmyndigheten i en stat får kännedom om att en dömd person är medborgare i två eller flera andra stater, ska de relevanta uppgifterna översändas till var och en av dessa stater, även om den dömda personen är medborgare i den stat på vars territorium han eller hon har dömts.

ARTIKEL 647

Lagring av uppgifter om domar

1. Centralmyndigheten i varje stat ska lagra alla uppgifter som anmälts enligt artikel 646.
2. Om en senare ändring eller strykning anmäls enligt artikel 646.2, ska centralmyndigheten i varje stat säkerställa att en identisk ändring eller strykning görs av de uppgifter som lagrats i enlighet med punkt 1 i den här artikeln.
3. Centralmyndigheten i varje stat ska säkerställa att endast uppgifter som har uppdaterats i enlighet med punkt 2 i denna artikel tillhandahålls när den besvarar en begäran enligt artikel 648.

ARTIKEL 648

Begäranden om uppgifter

1. När en inhemsk begäran inkommer om uppgifter som finns i en stats kriminalregister, för ett straffrättsligt förfarande mot en person eller för andra ändamål än ett straffrättsligt förfarande, får centralmyndigheten i den staten i enlighet med dess inhemska lagstiftning rikta en begäran om uppgifter och tillhörande data ur kriminalregistret till en annan stats centralmyndighet.

2. När en person begär uppgifter om sig själv ur kriminalregistret hos centralmyndigheten i en annan stat än den där personen är medborgare, ska den centralmyndigheten lämna in en begäran om uppgifter och tillhörande data ur kriminalregistret hos centralmyndigheten i den stat där personen är medborgare, för att kunna inkludera dessa uppgifter och tillhörande data i det utdrag som ska tillhandahållas den berörda personen.

ARTIKEL 649

Svar på begäranden

1. Centralmyndigheten i den anmodade staten ska översända svar på begäranden till centralmyndigheten i den ansökande staten så snart som möjligt och under alla omständigheter inom 20 arbetsdagar från den dag då begäran mottogs.
2. Centralmyndigheten i varje stat ska svara på begäranden som görs för andra ändamål än straffrättsliga förfaranden i enlighet med sin inhemska lagstiftning.

3. Trots punkt 2 ska medlemsstaterna och Förenade kungariket, när de besvarar begäranden som görs för rekrytering för yrkesmässig verksamhet eller organiserad frivilligverksamhet som innefattar direkta och regelbundna kontakter med barn, ta med uppgifter om förekomsten av brottmålsdomar avseende brott som rör sexuella övergrepp mot barn eller sexuell exploatering av barn, barnpornografi, kontaktsökning av barn i sexuellt syfte, inbegripet anstiftan, medhjälp eller försök till något av dessa brott, samt uppgifter om diskvalifikationer att utöva verksamhet som innefattar direkta och regelbundna kontakter med barn till följd av dessa brottmålsdomar.

ARTIKEL 650

Kommunikationskanal

Utbytet mellan stater av uppgifter ur kriminalregister ska ske elektroniskt i enlighet med de tekniska och förfarandemässiga specifikationer som anges i bilaga 44.

ARTIKEL 651

Villkor för användning av personuppgifter

1. Varje stat får använda personuppgifter som mottagits som svar på dess begäran enligt artikel 649 endast för de ändamål för vilka de begärdes.

2. Om uppgifterna begärts för andra ändamål än straffrättsliga förfaranden får personuppgifter som mottagits enligt artikel 649 användas av den ansökande staten i enlighet med dess inhemska lagstiftning endast inom de tidsfrister som fastställts av den anmodade staten på det formulär som finns i kapitel 2 i bilaga 44.

3. Trots punkterna 1 och 2 i denna artikel får personuppgifter som tillhandahålls av en stat som svar på en begäran enligt artikel 649 användas av den ansökande staten för att avvärja ett omedelbart och allvarligt hot mot den allmänna säkerheten.

4. Varje stat ska säkerställa att deras centralmyndigheter inte lämnar ut personuppgifter som anmälts i enlighet med artikel 646 till myndigheter i tredjeländer, såvida inte de följande villkoren är uppfyllda:

- a) Personuppgifterna lämnas bara ut efter en bedömning i det i enskilda fallet.
- b) Personuppgifterna lämnas ut till myndigheter vars funktioner har ett direkt samband med det ändamål för vilket personuppgifterna lämnats i enlighet med led c i denna punkt.
- c) Personuppgifterna lämnas ut endast om det är nödvändigt
 - i) för ett straffrättsligt förfarande,
 - ii) för andra ändamål än ett straffrättsligt förfarande, eller
 - iii) för att avvärja ett omedelbart och allvarligt hot mot allmän säkerhet.

- d) Personuppgifterna får användas av det ansökande tredjelandet endast för det ändamål för vilket uppgifterna begärts och inom de gränser som angetts av den stat som anmält personuppgifterna enligt artikel 646.
 - e) Personuppgifterna lämnat ut endast om centralmyndigheten, efter att ha bedömt alla omständigheter kring en överföring av personuppgifterna till tredjelandet, finner att det finns lämpliga skyddsåtgärder för att skydda personuppgifterna.
2. Denna artikel ska inte tillämpas på personuppgifter som erhållits av en stat i enlighet med denna avdelning och som härrör från den staten.

AVDELNING X

BEKÄMPNING AV PENNINGTVÄTT OCH TERRORISMFINANSIERING

ARTIKEL 652

Mål

Målet för denna avdelning är att stödja och stärka unionens och Förenade kungarikets insatser för att förebygga och bekämpa penningtvätt och terrorismfinansiering.

ARTIKEL 653

Åtgärder för att förebygga och bekämpa penningtvätt och terrorismfinansiering

1. Parterna är överens om att stödja internationella insatser för att förebygga och bekämpa penningtvätt och terrorismfinansiering. Parterna är medvetna om behovet av att samarbeta för att förhindra att deras finansiella system används för att tvätta vinning av alla former av brottsliga handlingar, inbegripet narkotikahandel och korruption, samt att bekämpa terrorismfinansiering.
2. Parterna ska utbyta relevant information på lämpligt sätt i enlighet med sina respektive rättsliga ramar.
3. Varje part ska upprätthålla ett heltäckande system för att bekämpa penningtvätt och terrorismfinansiering och regelbundet se över behovet av att stärka detta system, med beaktande av principerna och målen i rekommendationerna från arbetsgruppen för finansiella åtgärder (*Financial Action Task Force*).

ARTIKEL 654

Transparens i fråga om verkligt huvudmannaskap för företag och andra juridiska enheter

1. I denna artikel gäller följande definitioner:

- a) *verklig huvudman*: när det gäller en företagsenhet, varje fysisk person som i enlighet med partens lagar och andra författningar
 - i) utövar eller har rätt att ytterst utöva kontrollen över enhetens ledning,
 - ii) ytterst äger eller kontrollerar direkt eller indirekt mer än 25 % av rösträtterna eller aktierna eller andra ägarintressen i enheten, utan att det påverkar vardera partens rätt att fastställa en lägre procentsats, eller
 - iii) på annat sätt kontrollerar eller har rätt att kontrollera enheten,

När det gäller juridiska enheter såsom stiftelser, *Anstalt* och delägarbeskattade juridiska personer med begränsat ansvar har varje part rätt att fastställa liknande kriterier för att identifiera den verkliga huvudmannen eller, om de så önskar, tillämpa definitionen i artikel 655.1 a med beaktande av dessa enheters form och struktur.

När det gäller andra juridiska enheter som inte nämns ovan ska varje part ta hänsyn till sådana enheters olika former och strukturer och den grad av risk för penningtvätt och terrorismfinansiering som är förknippade med sådana enheter, i syfte att besluta om lämpliga nivåer för transparens i fråga om verkligt huvudmannaskap.

- b) *grundläggande uppgifter om en verklig huvudman*: den verkliga huvudmannens namn, födelsemånad och födelseår, hemvistland och medborgarskap samt arten och omfattningen av det intresse eller den kontroll över enheten som innehas av den verkliga huvudmannen.
- c) *behöriga myndigheter*:
 - i) offentliga myndigheter, inbegripet finansunderrättelseenheter, som har specifikt ansvar för att bekämpa penningtvätt eller terrorismfinansiering,
 - ii) offentliga myndigheter som har till uppgift att utreda eller lagföra penningtvätt, därmed associerade förbrott eller terrorismfinansiering, eller som har till uppgift att spåra, beslagta eller frysa och förverka tillgångar som härrör från brott,
 - iii) offentliga myndigheter som har ansvar för övervakning och tillsyn som syftar till att säkerställa efterlevnad av kraven på bekämpning av penningtvätt eller terrorismfinansiering.

Denna definition påverkar inte varje parts rätt att ange ytterligare behöriga myndigheter som kan få tillgång till information om verkliga huvudmän.

2. Varje part ska säkerställa att juridiska enheter på dess territorium har adekvata, korrekta och aktuella uppgifter om sitt verkliga huvudmannaskap. Varje part ska införa mekanismer för att säkerställa att deras behöriga myndigheter får snabb tillgång till sådana uppgifter.
3. Varje part ska upprätta eller föra ett centralt register med adekvata, aktuella och korrekta uppgifter om verkliga huvudmän. För unionens vidkommande ska de centrala registren upprättas på medlemsstatsnivå. Denna skyldighet ska inte gälla för juridiska enheter som är noterade på en handelsplats och som omfattas av informationsskyldighet för tillräcklig transparens. Om ingen verklig huvudman identifieras för en enhet ska registret innehålla alternativa uppgifter, t.ex. en förklaring om att ingen verklig huvudman har identifierats eller uppgifter om den eller de fysiska personer som har ställning som ledande befattningshavare i den juridiska enheten.
4. Varje part ska säkerställa att de uppgifter som finns i dess centrala register görs tillgängliga för dess behöriga myndigheter utan begränsningar och utan dröjsmål.
5. Varje part ska säkerställa att grundläggande uppgifter om verkliga huvudmän görs tillgängliga för allmänheten. Begränsade undantag får göras från allmänhetens tillgång till information enligt denna punkt i fall där allmänhetens tillgång skulle utsätta den verkliga huvudmannen för oproportionerliga risker, såsom risk för bedrägeri, kidnappning, utpressning, trakasserier, våld eller hotelser, eller om den verkliga huvudmannen är minderårig eller på annat sätt saknar rättshandlingsförmåga.
6. Varje part ska säkerställa att det finns effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner mot juridiska eller fysiska personer som underlåter att uppfylla de krav som ställs på dem i de frågor som avses i denna artikel.

7. Varje part ska säkerställa att dess behöriga myndigheter snabbt, effektivt och kostnadsfritt kan tillhandahålla den andra partens behöriga myndigheter de uppgifter som avses i punkterna 2 och 3. Parterna ska i detta syfte överväga olika sätt att säkerställa ett säkert utbyte av uppgifter.

ARTIKEL 655

Transparens i fråga om verkligt huvudmannaskap för juridiska konstruktioner

1. I denna artikel gäller följande definitioner:

- a) *verklig huvudman*: instiftaren, beskyddaren (om sådan finns), förvaltare, förmånstagaren eller förmånstagarkategorin, varje person som innehar en likvärdig ställning i förhållande till en juridisk konstruktion med en struktur eller funktion som liknar en klassisk trust, samt varje annan fysisk person som utövar den yttersta faktiska kontrollen över en trust eller en liknande juridisk konstruktion.
- b) *behöriga myndigheter*:
 - i) offentliga myndigheter, inbegripet finansunderrättelseenheter, som har specifikt ansvar för att bekämpa penningtvätt eller terrorismfinansiering,
 - ii) offentliga myndigheter som har till uppgift att utreda eller lagföra penningtvätt, därmed associerade förbrott eller terrorismfinansiering, eller att spåra, beslagta eller frysa och förverka tillgångar som härrör från brott,

- iii) offentliga myndigheter som har ansvar för övervakning och tillsyn som syftar till att säkerställa efterlevnad av kraven på bekämpning av penningtvätt eller terrorismfinansiering.

Denna definition påverkar inte varje parts rätt att ange ytterligare behöriga myndigheter som kan få tillgång till denna information.

2. Varje part ska säkerställa att förvaltare av klassiska truster har adekvata, korrekta och aktuella uppgifter om trustens verkliga huvudmän. Dessa åtgärder ska också tillämpas på andra juridiska konstruktioner som enligt varje part har en trustliknande struktur eller funktion.
3. Varje part ska införa mekanismer för att säkerställa att dess behöriga myndigheter har snabb tillgång till adekvata, korrekta och aktuella uppgifter om verkliga huvudmän för truster och andra juridiska konstruktioner med liknande struktur eller funktion som truster på dess territorium.
4. Om uppgifterna om verkligt huvudmannaskap i fråga om truster eller liknande juridiska konstruktioner finns i ett centralt register ska den berörda staten säkerställa att uppgifterna är adekvata, korrekta och aktuella och att behöriga myndigheter har snabb och obegränsad tillgång till sådana uppgifter. Parterna ska sträva efter att överväga olika sätt att ge tillgång till uppgifter om verkligt huvudmannaskap i fråga om truster och liknande juridiska konstruktioner till enskilda personer eller organisationer som kan visa att de har ett berättigat intresse av att få tillgång till sådan information.
5. Varje part ska se till att det finns effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner mot juridiska eller fysiska personer som underlåter att uppfylla de krav som ställs på dem i de frågor som avses i denna artikel.

6. Varje part ska säkerställa att dess behöriga myndigheter snabbt, effektivt och kostnadsfritt till den andra partens behöriga myndigheter kan tillhandahålla de uppgifter som avses i punkt 3. Parterna ska i detta syfte överväga olika sätt att säkerställa ett säkert utbyte av uppgifter.

AVDELNING XI

FRYSNING OCH FÖRVERKANDE

ARTIKEL 656

Mål och principer för samarbetet

1. Målet för denna avdelning är att Förenade kungariket, å ena sidan, och medlemsstaterna, å andra sidan, i största möjliga utsträckning ska samarbeta med varandra vid brottsutredningar och rättsliga förfaranden som syftar till frysning av egendom i syfte att senare förverka egendomen och vid brottsutredningar och rättsliga förfaranden som syftar till förverkande av egendom inom ramen för straffrättsliga förfaranden. Detta utesluter inte annat samarbete enligt artikel 665.5 och 665.6. I denna avdelning föreskrivs också samarbete med unionsorgan som utsetts av unionen för tillämpningen av denna avdelning.

2. Varje stat ska, på de villkor som anges i denna avdelning, tillmötesgå begäranden från en annan stat

- a) om förverkande av specifik egendom och om förverkande av vinning, bestående i ett åläggande att betala ett penningbelopp som motsvarar värdet av vinningen,
- b) om bistånd vid brottsutredningar och interimistiska åtgärder med avseende på någon av de former av förverkande som avses i led a.

3. Bistånd vid brottsutredningar och interimistiska åtgärder som begärs enligt punkt 2 b ska genomföras i den mån detta tillåts i och överensstämmer med bestämmelserna i den anmodade statens inhemska lagstiftning. Om det i begäran om en av dessa åtgärder anges formaliteter eller förfaranden som är nödvändiga enligt den ansökande statens inhemska lagstiftning, ska den anmodade staten, oavsett om dessa formaliteter eller förfaranden är obekanta för den, tillmötesgå en sådan begäran i den mån den begärda åtgärden inte strider mot de grundläggande principerna i dess inhemska lagstiftning.

4. Den anmodade staten ska säkerställa att begäranden från en annan stat om att identifiera, spåra, frysa eller beslagta vinning och hjälpmedel får samma prioritet som begäranden som görs inom ramen för inhemska förfaranden.

5. När den ansökande staten begär förverkande, bistånd vid brottsutredningar och interimistiska åtgärder i förverkandesyfte ska den säkerställa att principerna om nödvändighet och proportionalitet respekteras.

6. Bestämmelserna i denna avdelning ska tillämpas i stället för kapitlen om *internationellt samarbete* i Europarådets konvention om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott och om finansiering av terrorism, upprättad i Warszawa den 16 maj 2005 (*2005 års konvention*) och konventionen om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott, upprättad i Strasbourg den 8 november 1990 (*1990 års konvention*). Artikel 657 i detta avtal ersätter motsvarande definitioner i artikel 1 i 2005 års konvention och artikel 1 i 1990 års konvention. Bestämmelserna i denna avdelning påverkar inte staternas skyldigheter enligt övriga bestämmelser i 2005 års konvention och 1990 års konvention.

ARTIKEL 657

Definitioner

I denna avdelning gäller följande definitioner:

- a) *förverkande*: ett straff eller annan åtgärd beslutad av domstol efter rättegång på grund av en eller flera brottslig gärningar, som leder till slutgiltigt berövande av egendom.

- b) *frysning* eller *beslag*: tillfälligt förbud mot överföring, förstöring, omvandling, förfogande över eller flyttning av egendom, eller att man tillfälligt tar egendom i förvar eller tar kontroll över egendom med stöd av beslut av domstol eller annan behörig myndighet.
- c) *hjälpmedel*: all slags egendom som på något sätt, helt eller delvis, använts eller varit avsedd att användas för att begå ett eller flera brott.
- d) *rättslig myndighet*: en myndighet som enligt inhemsk lagstiftning är en domare, en domstol eller en allmän åklagare. En allmän åklagare ska betraktas som en rättslig myndighet endast i den mån detta föreskrivs i inhemsk lagstiftning.
- e) *vinning*: varje ekonomisk fördel som direkt eller indirekt härrör från brott, eller ett penningbelopp som motsvarar denna ekonomiska fördel. Den kan bestå av alla former av egendom enligt definitionen i denna artikel.
- f) *egendom*: varje form av egendom, materiell eller immateriell, lös eller fast, samt juridiska handlingar eller urkunder som styrker äganderätt eller annan rätt till sådan egendom, som den ansökande staten anser
 - i) utgöra vinning av ett brott, eller dess motsvarighet, oavsett om detta avser hela eller endast en del av värdet av denna vinning,

- ii) utgöra hjälpmedel vid ett sådant brott, eller värdet av sådana hjälpmedel,
- iii) kan bli föremål för förverkande enligt någon annan bestämmelse om befogenheter till förverkande enligt den ansökande statens rätt efter ett rättsligt förfarande på grund av ett brott, däribland förverkande hos tredje man, utvidgat förverkande och förverkande utan slutlig dom.

ARTIKEL 658

Skyldighet att lämna bistånd

Staterna ska på begäran lämna varandra bistånd i största möjliga omfattning vid identifiering och spårande av hjälpmedel, vinning och annan egendom som kan bli föremål för förverkande. Sådant bistånd ska omfatta alla åtgärder för att lägga fram och säkra bevisning angående förekomst, belägenhet eller förflyttning, art, rättslig karaktär eller värde av nämnda hjälpmedel, vinning eller annan egendom.

ARTIKEL 659

Begäranden om uppgifter om bankkonton och bankfack

1. Den anmodade staten ska enligt de villkor som fastställs i denna artikel vidta nödvändiga åtgärder för att, som svar på en begäran från en annan medlemsstat, fastställa om en fysisk eller juridisk person som är föremål för en brottsutredning innehar eller kontrollerar ett eller flera bankkonton, oavsett vilket slag, i någon bank på dess territorium och om så är fallet tillhandahålla uppgifter om de identifierade kontona. Dessa uppgifter ska särskilt omfatta namnet på innehavaren av kundkontot och IBAN och, för bankfack, hyrestagarens namn eller ett unikt identifieringsnummer.
2. Den skyldighet som fastställs i punkt 1 ska enbart gälla i den mån uppgifterna finns hos den kontoförande banken.
3. Utöver kraven i artikel 680 ska den ansökande staten i begäran
 - a) ange varför den anser att de begärda uppgifterna sannolikt är av betydande värde för utredningen av brottet,
 - b) ange på vilka grunder den antar att banker i den anmodade staten för kontot och, i största möjliga utsträckning, ange vilka banker och/eller konton som kan vara inblandade, och
 - c) lämna all ytterligare tillgänglig information som kan underlätta verkställandet av begäran.

4. Förenade kungariket, liksom unionen på någon av sina medlemsstaters vägnar, får var och en till den specialiserade kommittén för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor anmäla att denna artikel kommer att utvidgas till att omfatta konton i finansinstitut som inte är banker. Sådana anmälningar får göras till föremål för principen om ömsesidighet.

ARTIKEL 660

Begäranden om uppgifter om banktransaktioner

1. På begäran av en annan stat ska den anmodade staten tillhandahålla detaljerade uppgifter om bestämda bankkonton och om de transaktioner som har genomförts under en bestämd period på ett eller flera konton som anges i begäran, inbegripet detaljerade uppgifter om alla sändande och mottagande konton.
2. Den skyldighet som fastställs i punkt 1 ska enbart gälla i den mån uppgifterna finns hos den kontoförande banken.
3. Utöver kraven i artikel 680 ska den ansökande staten i sin begäran ange varför den anser att de begärda uppgifterna är relevanta för utredningen av brottet.
4. För verkställandet av en sådan begäran får den anmodade staten ställa samma villkor som den tillämpar för begäranden om husrannsakan och beslag.

5. Förenade kungariket, liksom unionen på någon av sina medlemsstaters vägnar, får var och en till den specialiserade kommittén för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor anmäla att denna artikel kommer att utvidgas till att omfatta konton i finansinstitut som inte är banker. Sådana anmälningar får göras till föremål för principen om ömsesidighet.

ARTIKEL 661

Begäranden om övervakning av banktransaktioner

1. Den anmodade staten ska säkerställa att den, när en annan stat begär detta, under en bestämd period kan övervaka de banktransaktioner som genomförs på ett eller flera konton som anges i begäran och meddela resultatet till den ansökande staten.
2. Utöver kraven i artikel 680 ska den ansökande staten i sin begäran ange varför den anser att de begärda uppgifterna är relevanta för utredningen av brottet.
3. Beslutet om övervakning ska fattas i varje enskilt fall av den anmodade statens behöriga myndigheter, i enlighet med dess inhemska lagstiftning.
4. De behöriga myndigheterna i den ansökande och den anmodade staten ska komma överens om hur övervakningen ska genomföras i praktiken.

5. Förenade kungariket, liksom unionen på någon av sina medlemsstaters vägnar, får var och en till den specialiserade kommittén för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor anmäla att denna artikel kommer att utvidgas till att omfatta konton i finansinstitut som inte är banker. Sådana anmälningar får göras till föremål för principen om ömsesidighet.

ARTIKEL 662

Uppgiftslämnande utan föregående begäran

Utan att det påverkar dess egna brottsutredningar eller rättsliga förfaranden får en stat, utan föregående begäran, till en annan stat överlämna uppgifter om hjälpmedel eller vinning och annan egendom som kan förverkas om den anser att utlämnande av sådana uppgifter skulle kunna hjälpa den mottagande staten att inleda eller genomföra brottsutredningar eller rättsliga förfaranden eller leda till en begäran från den staten enligt denna avdelning.

ARTIKEL 663

Skyldighet att vidta interimistiska åtgärder

1. På begäran av en annan stat som har inlett en brottsutredning eller ett straffrättsligt förfarande, eller en brottsutredning eller ett rättsligt förfarande som syftar till förverkande, ska den anmodade staten vidta nödvändiga interimistiska åtgärder, såsom frysning eller beslag, för att förhindra all handel med, överföring eller förfogande över av egendom som vid en senare tidpunkt kan begäras förverkad eller som annars skulle kunna tillgodose begäran.

2. En stat som har mottagit en begäran om förverkande enligt artikel 665 ska på begäran vidta de åtgärder som avses i punkt 1 i den här artikeln beträffande all slags egendom som begärs förverkad eller som annars skulle kunna tillgodose begäran.
3. I fall då en begäran tas emot enligt denna artikel ska den anmodade staten vidta alla nödvändiga åtgärder för att utan dröjsmål tillmötesgå begäran med samma skyndsamhet och prioritet som i ett liknande inhemskt ärende och utan dröjsmål skicka bekräftelse till den ansökande staten på ett sätt som gör det möjligt att få en skriftlig uppteckning.
4. Om den ansökande staten anger att omedelbar frysning är nödvändig eftersom det finns berättigade skäl att anta att egendomen i fråga inom kort kommer att flyttas eller förstöras, ska den anmodade staten inom 96 timmar från mottagandet av begäran vidta alla nödvändiga åtgärder för att tillmötesgå begäran och utan dröjsmål skicka en bekräftelse till den ansökande staten på ett sätt som gör det möjligt att få en skriftlig uppteckning.
5. Om den anmodade staten inte kan iaktta tidsfristerna enligt punkt 4 ska den anmodade staten omedelbart underrätta den ansökande staten och med denna samråda om de åtgärder som är lämpliga att vidta härnäst.
6. Om tidsfristerna enligt punkt 4 skulle löpa ut upphör inte de krav som ställs på den anmodade staten genom denna artikel.

ARTIKEL 664

Verkställighet av interimistiska åtgärder

1. Efter det att de begärda interimistiska åtgärderna har verkställts i enlighet med artikel 663.1 ska den ansökande staten utan föregående begäran och så snart som möjligt förse den anmodade staten med all information som kan ifrågasätta eller ändra omfattningen av dessa åtgärder. Den ansökande staten ska också utan dröjsmål tillhandahålla alla kompletterande uppgifter som den anmodade staten kräver och som är nödvändiga för genomförandet och uppföljningen av de interimistiska åtgärderna.
2. Innan en interimistisk åtgärd som vidtagits i enlighet med artikel 663 upphävs ska den anmodade staten, när så är möjligt, ge den ansökande staten tillfälle att lägga fram sina skäl för att åtgärden ska fortsätta att genomföras.

ARTIKEL 665

Skyldighet att förverka

1. Den stat som har mottagit en begäran om förverkande av egendom som är belägen på dess territorium ska
 - a) verkställa ett beslut om förverkande som meddelats av en domstol i den ansökande staten med avseende på egendomen, eller

b) överlämna begäran till sina behöriga myndigheter i syfte att erhålla ett beslut om förverkande och, om ett sådant beslut meddelas, låta verkställa det.

2. Vid tillämpning av punkt 1 b ska staterna, när så är nödvändigt, ha behörighet att inleda rättsliga förfaranden för förverkande enligt sin inhemska lagstiftning.

3. Punkt 1 ska också tillämpas på förverkande som består i ett åläggande att betala ett penningbelopp som motsvarar värdet av vinningen, om den egendom som tas i anspråk för förverkande är belägen i den anmodade staten. Om betalning inte har erhållits ska den anmodade staten i sådana fall, när den verkställer förverkande enligt punkt 1, verkställa kravet i annan egendom som är tillgänglig för ändamålet.

4. Om en begäran om förverkande avser en bestämd egendom får den ansökande och den anmodade staten komma överens om att den anmodade staten får verkställa förverkandet i form av ett åläggande att betala ett penningbelopp motsvarande värdet av egendomen.

5. En stat ska i största möjliga utsträckning i enlighet med sin inhemska lagstiftning samarbeta med en stat som begär verkställande av åtgärder likvärdiga med förverkande av egendom, om begärandet inte har utfärdats inom ramen för straffrättsliga förfaranden, i den mån sådana åtgärder beslutas av en rättslig myndighet i den ansökande staten avseende ett brott, förutsatt att det har fastställts att egendomen utgör vinning eller

a) annan egendom till vilken vinningen har omvandlats,

- b) egendom som förvärvats från lagliga källor, om vinningen helt eller delvis har uppblandats med sådan egendom, upp till det beräknade värdet av den uppblandade vinningen, eller
- c) inkomst eller annan förmån som härrör från vinningen, från egendom som sådan vinning har omvandlats till eller från egendom som sådan vinning har uppblandats med, upp till det beräknade värdet av den uppblandade vinningen, på samma sätt och i samma utsträckning som vinning.

6. De åtgärder som avses i punkt 5 omfattar åtgärder som möjliggör beslag, kvarhållande och förverkande av egendom och tillgångar genom ansökan till tvistemålsdomstol.

7. Den anmodade staten ska fatta beslut om verkställighet av beslutet om förverkande utan dröjsmål och, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 8 i denna artikel, senast 45 dagar efter mottagandet av begäran. Den anmodade staten ska utan dröjsmål sända en bekräftelse till den ansökande staten på ett sätt som gör det möjligt att få en skriftlig uppteckning. Såvida det inte finns skäl för uppskov enligt artikel 672 ska den anmodade staten vidta de konkreta åtgärder som är nödvändiga för att verkställa beslutet om förverkande utan dröjsmål och med minst samma skyndsamhet och prioritet som ett liknande inhemskt ärende.

8. Om den anmodade staten inte kan iaktta tidsfristen enligt punkt 7 ska den anmodade staten omedelbart underrätta den ansökande staten och med denna samråda om de åtgärder som är lämpliga att vidta härnäst.

9. Om tidsfristen enligt punkt 7 löper ut upphör inte de krav som ställs på den anmodade staten genom denna artikel.

ARTIKEL 666

Verkställighet av förverkande

1. Förfarandena för att uppnå och verkställa förverkande enligt artikel 665 ska regleras i enlighet med den anmodade statens inhemska lagstiftning.
2. Den anmodade staten ska vara bunden av bedömningen avseende de faktiska omständigheterna i den mån dessa anges i en dom eller ett rättsligt avgörande som meddelats av en domstol i den ansökande staten eller i den mån en sådan dom eller ett sådant rättsligt avgörande indirekt grundar sig på dessa.
3. Om förverkandet består i ett åläggande att betala ett penningbelopp, ska den anmodade statens behöriga myndighet räkna om beloppet till den statens valuta enligt den växelkurs som gäller vid den tidpunkt när beslutet om verkställighet av förverkandet fattas.

ARTIKEL 667

Förverkad egendom

1. Om inte annat följer av punkterna 2 och 3 i denna artikel ska egendom som förverkats enligt artiklarna 665 och 666 förfogas över av den anmodade staten i enlighet med dess inhemska lagstiftning och administrativa förfaranden.

2. När den anmodade staten agerar på begäran av en annan stat enligt artikel 665 ska den anmodade staten, i den utsträckning det är tillåtet enligt dess inhemska lagstiftning och på begäran, i första hand överväga att återlämna den förverkade egendomen till den ansökande staten så att den kan ge brottsoffren kompensation eller återlämna egendomen till dess rättmätiga ägare.
3. När den anmodade staten agerar på begäran av en annan stat i enlighet med artikel 665, och efter att ha beaktat brottsoffrets rätt till återställande eller kompensation av egendom enligt punkt 2 i den här artikeln, ska den anmodade staten förfoga över det penningbelopp som erhållits till följd av verkställigheten av ett beslut om förverkande enligt följande:
- a) Om beloppet är lika med eller mindre än 10 000 EUR ska beloppet tillfalla den anmodade staten.
 - b) Om beloppet överstiger 10 000 EUR ska den anmodade staten överföra 50 % av det återvunna beloppet till den ansökande staten.
4. Trots punkt 3 får den ansökande och den anmodade staten i ett enskilt fall särskilt överväga att ingå andra sådana avtal eller överenskommelser om förfogande över egendom som de finner lämpliga.

ARTIKEL 668

Rätt till verkställighet och högsta belopp som kan förverkas

1. En begäran om förverkande som gjorts enligt artikel 665 påverkar inte den ansökande statens rätt att själv verkställa beslutet om förverkande.
2. Inget i denna avdelning ska tolkas som att det totala värdet av förverkandet får överstiga det penningbelopp som anges i beslutet om förverkande. Om en stat konstaterar att detta kan bli fallet, ska de berörda staterna samråda för att undvika detta.

ARTIKEL 669

Åläggande av fängelsestraff på grund av bristande fullgörelse

Den anmodade staten får inte som ett resultat av en begäran i enlighet med artikel 665 ålägga fängelsestraff på grund av bristande fullgörelse eller vidta någon annan åtgärd som inskränker en persons frihet utan den ansökande statens samtycke.

ARTIKEL 670

Skäl för vägran

1. Begäran om samarbete enligt denna avdelning får vägras om
 - a) den anmodade staten anser att verkställighet av begäran skulle strida mot principen *ne bis in idem*, eller
 - b) det brott som begäran avser inte skulle utgöra ett brott enligt den anmodade statens inhemska lagstiftning om det förövades inom dess jurisdiktion; detta skäl för avslag får emellertid tillämpas på samarbete enligt artiklarna 658–662 endast om det begärda biståndet innebär användning av tvångsåtgärder.
2. Förenade kungariket, liksom unionen på någon av sina medlemsstaters vägnar, får var och en till den specialiserade kommittén för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor anmäla att, på grundval av reciprocitet, det villkor om dubbel straffbarhet som avses i punkt 1 b i denna artikel inte kommer att tillämpas, förutsatt att det brott som ligger till grund för begäran är
 - a) ett av de brott som förtecknas i artikel 599.5, som de definieras i den ansökande statens lagstiftning, och
 - b) kan leda till fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd i tre år eller mer i den ansökande medlemsstaten.

3. Samarbete enligt artiklarna 658–662, såvitt det begärda biståndet innebär användning av tvångsåtgärder, samt enligt artiklarna 663 och 664 får också vägras om de begärda åtgärderna inte skulle vara tillåtna enligt den anmodade statens inhemska lagstiftning för brottsutredningar eller rättsliga förfaranden i ett liknande inhemskt ärende.
4. Om det är nödvändigt enligt den anmodade statens inhemska lagstiftning får även samarbete enligt artiklarna 658–662, i den mån det begärda biståndet innebär användning av tvångsåtgärder, samt enligt artiklarna 663 och 664 vägras, om de begärda åtgärderna eller andra åtgärder med motsvarande verkan inte skulle vara tillåtna enligt den ansökande statens inhemska lagstiftning, eller när det gäller den ansökande statens behöriga myndigheter, om begäran inte godkänts av en rättslig myndighet i samband med handläggningen av brottmål.
5. Samarbete enligt artiklarna 665–669 får också vägras om
- a) förverkande enligt den anmodade statens inhemska lagstiftning inte är möjligt vid den typ av brott som begäran avser,
 - b) det, utan att det påverkar skyldigheten enligt artikel 665.3, skulle strida mot principerna i den anmodade statens inhemska lagstiftning som begränsar möjligheterna till förverkande med hänsyn till förhållandet mellan ett brott och
 - i) en ekonomisk fördel som kan betecknas som vinning av brottet, eller
 - ii) egendom som kan betecknas som hjälpmedel för brottet,

- c) förverkande enligt den anmodade statens inhemska lagstiftning inte längre får åläggas eller verkställas på grund av preskription,
 - d) begäran, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 665.5 och 665.6, inte grundas på en tidigare fällande dom i ett brottmål, ett beslut av rättslig natur eller ett uttalande i ett sådant beslut om att ett eller flera brott har begåtts, och på grundval av vilket förverkandet har beslutats eller begärts,
 - e) förverkandet antingen inte är verkställbart i den ansökande staten eller fortfarande är föremål för överklagande, eller
 - f) begäran avser ett beslut om förverkande som grundas på ett avgörande som har fattats utan att den person som berörs därav har varit närvarande och om, enligt den anmodade statens uppfattning, de rättsliga förfaranden som vidtagits av den ansökande staten och som ledde till ett sådant avgörande inte tillgodosåg den rätt att försvara sig som bör tillkomma den som är anklagad för brott.
6. Vid tillämpning av punkt 5 f ska ett avgörande inte anses ha fattats utan att den berörda personen varit närvarande om
- a) det har bekräftats eller fattats efter opposition av den berörda personen, eller
 - b) det har meddelats efter överklagande på talan av den berörda personen.

7. Vid bedömningen enligt punkt 5 f huruvida vederbörandes möjligheter att försvara sig har tillgodosetts, ska den anmodade staten beakta att den berörda personen avsiktligt har undandragit sig det rättsliga förfarandet eller att denne valt att inte överklaga det avgörande som fattats i hans eller hennes frånvaro trots att han eller hon haft tillfälle att göra det. Detsamma gäller när den berörda personen, efter att i vederbörlig ordning ha delgivits kallelsen att inställa sig, valt att inte göra detta eller att begära vilandeförklaring.

8. Staterna får inte åberopa banksekretess som grund för vägran att samarbeta enligt denna avdelning. Om dess inhemska lagstiftning gör det nödvändigt kan en anmodad stat kräva att en begäran om samarbete som skulle innebära hävande av banksekretess ska vara godkänd av en rättslig myndighet i samband med handläggning av brottmål.

9. Den anmodade staten får inte åberopa det faktum att

- a) den person som är föremål för utredning eller berörs av ett beslut om förverkande, meddelat av den ansökande statens myndigheter, är en juridisk person, som ett hinder för att samarbeta enligt denna avdelning,
- b) den fysiska person mot vilken ett beslut om förverkande av vinning har fattats har avlidit, eller en juridisk person mot vilken ett beslut om förverkande av vinning har fattats därefter har upplösts, som hinder för att lämna bistånd i enlighet med artikel 665.1 a, eller

- c) den person som är föremål för utredning eller ett beslut om förverkande, meddelat av den ansökande statens myndigheter, nämns i begäran både som upphovsman till det bakomliggande brottet och brottet penningtvätt, som ett hinder för samarbete enligt denna avdelning.

ARTIKEL 671

Samråd och information

Om det finns välgrundade skäl att anta att verkställigheten av ett beslut om frysning eller förverkande skulle innebära en verklig risk för skyddet av de grundläggande rättigheterna, ska den anmodade staten, innan den beslutar om verkställighet av beslutet om frysning eller förverkande, samråda med den ansökande staten och får begära alla nödvändiga uppgifter.

ARTIKEL 672

Uppskov

Den anmodade staten får skjuta upp en åtgärd till följd av en begäran om en sådan åtgärd skulle vara till skada för dess myndigheters brottsutredningar eller rättsliga förfaranden.

ARTIKEL 673

Partiellt eller villkorligt bifall till en begäran

Innan den anmodade staten vägrar eller skjuter upp samarbete enligt denna avdelning ska den, i förekommande fall efter samråd med den ansökande staten, överväga huruvida begäran kan bifallas delvis eller på de villkor som den anser nödvändiga.

ARTIKEL 674

Delgivning

1. Staterna ska i största möjliga omfattning lämna varandra inbördes rättslig hjälp för att delge personer som berörs av interimistiska åtgärder och förverkande handlingar i mål.
2. Ingenting i denna artikel är avsett att inverka på
 - a) möjligheten att sända handlingar i mål per post direkt till personer utomlands, och

- b) möjligheten för stämningsmän, tjänstemän eller andra behöriga myndigheter hos den stat som utfärdat beslutet att delge handlingar i mål direkt genom dess egna konsulära myndigheter eller genom rättsliga myndigheter, inbegripet stämningsmän och tjänstemän, eller andra behöriga myndigheter i bestämmelsestaten.
3. När personer utomlands som berörs av interimistiska åtgärder eller beslut om förverkande som fattats i den sändande staten delges handlingar i mål ska denna stat ange vilka rättsmedel som de enligt den statens inhemska lagstiftning har till sitt förfogande.

ARTIKEL 675

Erkännande av utländska beslut

1. Den anmodade staten ska vid handläggningen av en begäran om samarbete enligt artiklarna 663–669 erkänna varje beslut som meddelats av en rättslig myndighet i den ansökande staten i fråga om rättigheter som gjorts gällande av tredje part.
2. Erkännande kan vägras om
 - a) tredje parter inte haft tillräckliga möjligheter att hävda sina rättigheter,
 - b) avgörandet är oförenligt med ett beslut som redan har fattats i den anmodade staten i samma fråga,

- c) avgörandet är oförenligt med den anmodade statens grunder för rättsordningen (*ordre public*), eller
- d) beslutet har fattats i strid mot bestämmelser enligt vilka den anmodade staten har förbehållit sig domsrätten i frågan.

ARTIKEL 676

Myndigheter

1. Var och en av staterna ska utse en centralmyndighet som ska ansvara för att sända och besvara begäranden som görs enligt denna avdelning, handlägga begärandena eller översända dem till de myndigheter som är behöriga att verkställa dem.
2. Unionen får utse ett unionsorgan som, utöver medlemsstaternas behöriga myndigheter, får göra och, om så är lämpligt, verkställa begäranden enligt denna avdelning. Varje sådan begäran ska vid tillämpningen av denna avdelning behandlas som en begäran från en medlemsstat. Unionen får också utse detta unionsorgan som centralmyndighet med ansvar för att sända och besvara begäranden enligt denna avdelning från eller till detta organ.

ARTIKEL 677

Direkt översändande

1. Centralmyndigheterna ska meddela sig direkt med varandra.
2. I brådskande fall får begäranden eller meddelanden enligt denna avdelning sändas av den ansökande statens rättsliga myndigheter direkt till den anmodade statens motsvarande myndigheter. I sådana fall ska den ansökande statens centralmyndighet samtidigt sända en kopia till den anmodade statens centralmyndighet.
3. Om en begäran sänds i enlighet med punkt 2 och den mottagande myndigheten inte är behörig att pröva begäran, ska den överlämna begäran till den behöriga nationella myndigheten och omedelbart informera den ansökande staten om detta.
4. Begäran eller meddelanden enligt artiklarna 658–662 får, om de inte avser tvångsåtgärder, översändas av den ansökande statens behöriga myndigheter direkt till den anmodade statens behöriga myndigheter.
5. Utkast till begäranden eller meddelanden enligt denna avdelning får sändas av den ansökande statens rättsliga myndigheter direkt till den anmodade statens rättsliga myndigheter före en formell begäran för att säkerställa att de kan behandlas effektivt vid mottagandet och innehåller tillräcklig information och styrkande dokumentation för att uppfylla kraven i den anmodade statens lagstiftning.

ARTIKEL 678

Form och språk för begäran

1. Alla begäranden enligt denna avdelning ska göras skriftligen. De får översändas elektroniskt eller med något annat telekommunikationsmedel, under förutsättning att den ansökande staten är beredd att på begäran när som helst förete en skriftlig uppteckning av detta meddelande och originalet.
2. Begäranden enligt punkt 1 ska göras på ett av den anmodade statens officiella språk eller på något annat språk som angivits av eller för den anmodade staten i enlighet med punkt 3.
3. Förenade kungariket, liksom unionen på någon av sina medlemsstaters vägnar, får var och en till den specialiserade kommittén för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor anmäla det eller de språk som, utöver statens officiella språk, får användas för att göra begäranden enligt denna avdelning.
4. Begäranden enligt artikel 663 om interimistiska åtgärder ska göras på det formulär som anges i bilaga 46.
5. Begäranden enligt artikel 665 om förverkande ska göras på det formulär som anges i bilaga 46.

6. Den specialiserade kommittén för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor får vid behov ändra de formulär som avses i punkterna 4 och 5.

7. Förenade kungariket, liksom unionen på någon av sina medlemsstaters vägnar, får var och en till den specialiserade kommittén för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor anmäla att den kräver översättning av alla styrkande handlingar till ett officiellt språk i den anmodade staten eller till något annat språk som angivits i enlighet med punkt 3 i denna artikel. I fall av begäranden enligt artikel 663.4 får en sådan översättning av styrkande handlingar tillhandahållas den anmodade staten inom 48 timmar efter översändandet av begäran, utan att det påverkar tillämpningen av de tidsfrister som anges i artikel 663.4.

ARTIKEL 679

Legalisering

Handlingar som översänds i enlighet med denna avdelning ska vara undantagna från alla legaliseringsformaliteter.

ARTIKEL 680

Innehåll i begäran

1. Varje begäran om samarbete enligt denna avdelning ska ange följande:
 - a) Den myndighet som gör begäran och den myndighet som genomför brottsutredningarna eller de rättsliga förfarandena.
 - b) Föremålet för och skälet till framställningen.
 - c) De ärenden, inbegripet relevanta fakta (t.ex. datum och plats för samt andra omständigheter rörande brottet), som brottsutredningarna eller de rättsliga förfarandena avser, utom när det gäller en begäran om underrättelse.
 - d) I den mån samarbetet innebär användning av tvångsåtgärder:
 - i) texten i lagbestämmelserna eller, om detta inte är möjligt, en redogörelse för tillämplig lagstiftning, och
 - ii) huruvida den begärda åtgärden eller andra åtgärder med liknande verkan kan komma att vidtas på den ansökande statens territorium i enlighet med dess egna inhemska lagstiftning.

- e) Om det är nödvändigt och i den utsträckning det är möjligt:
 - i) uppgifter om den eller de personer som berörs, såsom namn, födelsedatum och födelseort, nationalitet och uppehållsort samt, när det gäller juridiska personer, platsen där denna har sitt säte, och
 - ii) den egendom i fråga om vilken samarbete begärs, dess belägenhet, dess samband med den eller de personer som berörs, varje samband med brottet liksom tillgänglig information om vilka intressen andra personer har i egendomen, och
 - f) Eventuellt särskilt förfarande som den ansökande staten önskar ska tillämpas.
2. En begäran om interimistiska åtgärder enligt artikel 663 i samband med beslag av egendom för vilken ett beslut om förverkande som består i ett åläggande att betala ett penningbelopp kan verkställas ska även ange det högsta belopp för vilket verkställighet söks i den egendomen.
3. Utöver de uppgifter som avses i punkt 1 i denna artikel ska varje begäran enligt artikel 665 innehålla
- a) när det gäller artikel 665.1 a:
 - i) en bestyrkt kopia av det beslut om förverkande som meddelats av domstolen i den ansökande staten och en redogörelse för de skäl på vilka beslutet grundas, om dessa inte är angivna i beslutet,

- ii) ett intyg av den ansökande statens behöriga myndighet om att beslutet om förverkande kan verkställas och inte är föremål för överklagande,
 - iii) information om i vilken utsträckning verkställighet av beslutet begärs, och
 - iv) information om nödvändigheten av att vidta interimistiska åtgärder,
- b) när det gäller artikel 665.1 b, en redogörelse för de faktiska omständigheter som åberopas av den ansökande staten och som ska vara tillräckligt omfattande för att den anmodade staten ska kunna utverka ett beslut enligt sin inhemska lagstiftning,
- c) handlingar som visar att rättigheter som gjorts gällande av tredje part blivit prövade.

ARTIKEL 681

Ofullständiga begäranden

1. Om en begäran inte uppfyller bestämmelserna i denna avdelning eller om den information som lämnats inte är tillräcklig för att den anmodade staten ska kunna pröva begäran, får den staten be att den ansökande staten gör ändringar i begäran eller kompletterar den med ytterligare information.
2. Den anmodade staten får fastställa en tidsfrist inom vilken sådana ändringar eller sådan information ska mottas.

3. I avvaktan på de begärda ändringarna eller den begärda informationen i fråga om en begäran enligt artikel 665 får den anmodade staten vidta någon av de åtgärder som avses i artiklarna 658–664.

ARTIKEL 682

Flera begäranden

1. Om den anmodade staten tar emot mer än en begäran enligt artikel 663 eller 665 avseende samma person eller egendom, ska detta inte hindra den staten från att behandla de begäranden som inbegriper vidtagande av interimistiska åtgärder.
2. Om flera begäranden enligt artikel 665 har gjorts ska den anmodade staten överväga att samråda med de ansökande staterna.

ARTIKEL 683

Skyldighet att ange skäl

Den anmodade staten ska ange sina skäl för alla beslut att vägra, skjuta upp eller ställa upp villkor för samarbete enligt denna avdelning.

ARTIKEL 684

Information

1. Den anmodade staten ska utan dröjsmål informera den ansökande staten om
 - a) den åtgärd som vidtas på grundval av en begäran enligt denna avdelning,
 - b) det slutliga resultatet av den åtgärd som vidtagits på grundval av en begäran enligt denna avdelning,
 - c) ett beslut om att helt eller delvis vägra, skjuta upp eller ställa upp villkor för samarbete enligt denna avdelning,
 - d) varje omständighet som gör det omöjligt att verkställa den begärda åtgärden eller som sannolikt skulle kunna försena den på ett betydande sätt, och
 - e) om interimistiska åtgärder vidtagits i enlighet med en begäran enligt artiklarna 658–663, sådana bestämmelser i dess inhemska lagstiftning som automatiskt skulle leda till upphävande av den interimistiska åtgärden.
2. Den ansökande staten ska utan dröjsmål informera den anmodade staten om
 - a) varje omprövning, beslut eller annan omständighet som medför att beslutet om förverkande helt eller delvis upphör att vara verkställbart, och

- b) varje ny omständighet, faktisk eller juridisk, som innebär att åtgärder enligt denna avdelning inte längre är berättigade.
3. Om en stat på grundval av samma beslut om förverkande begär förverkande i fler än en stat, ska den informera alla stater som berörs av verkställigheten av beslutet om begäran.

ARTIKEL 685

Begränsningar i fråga om användningen

1. Den anmodade staten får ställa som villkor för verkställighet av en begäran att information eller bevismaterial som erhållits inte utan dess föregående samtycke får användas eller översändas av den ansökande statens myndigheter för andra brottsutredningar eller rättsliga förfaranden än de som angetts i begäran.
2. Utan föregående samtycke från den anmodade staten får information eller bevismaterial som av den staten tillhandahållits enligt denna avdelning inte användas eller översändas av den ansökande statens myndigheter för andra brottsutredningar eller rättsliga förfaranden än de som angetts i begäran.

3. Personuppgifter som överförs enligt denna avdelning får användas av den mottagande staten
 - a) för förfaranden på vilka denna avdelning är tillämplig,
 - b) för andra rättsliga och administrativa förfaranden med direkt anknytning till de förfaranden som avses i led a,
 - c) för att avvärja ett överhängande och allvarligt hot mot allmän säkerhet, eller
 - d) för övriga ändamål endast om den överförande staten dessförinnan gett sitt samtycke, såvida inte den berörda staten har inhämtat en registrerads samtycke.
4. Denna artikel ska också gälla för personuppgifter som inte överförs men erhålls på annat sätt i enlighet med denna avdelning.
5. Denna artikel ska inte tillämpas på personuppgifter som erhållits av Förenade kungariket i enlighet med denna avdelning och som härrör från den staten.

ARTIKEL 686

Konfidentialitet

1. Den ansökande staten får kräva att den anmodade staten iakttar sekretess beträffande begäran och dess innehåll utom i den omfattning som är nödvändig för att verkställa begäran. Om den anmodade staten inte kan efterkomma ett krav på sekretess, ska den genast underrätta den ansökande staten.
2. Den ansökande staten ska, om så begärs och om detta inte strider mot de grundläggande principerna i dess inhemska lagstiftning, iaktta sekretess i fråga om bevismaterial och information som lämnats av den anmodade staten, utom i den omfattning som de i begäran angivna brottsutredningarna eller rättsliga förfarandena kräver att uppgifterna röjs.
3. Med förbehåll för bestämmelserna i sin inhemska lagstiftning ska en stat som har tagit emot uppgifter som lämnats utan föregående ansökan enligt artikel 662 följa alla krav på sekretess som begärs av den stat som lämnar informationen. Om den mottagande staten inte kan följa ett sådant krav, ska den genast underrätta den stat som lämnar informationen.

ARTIKEL 687

Kostnader

Den anmodade staten ska stå för sedvanliga kostnader som är förenade med verkställighet av de begärda åtgärderna. Om verkställigheten medför stora eller extraordinära kostnader ska den ansökande och den anmodade staten samråda för att fastställa vilka villkor som ska gälla för verkställigheten och hur kostnaderna fördelas.

ARTIKEL 688

Skadestånd

1. Om någon väcker talan om skadestånd till följd av en handling eller underlåtenhet i samband med samarbete enligt denna avdelning ska de berörda staterna överväga att samråda med varandra, när så är lämpligt, för att fastställa på vilket sätt skadeståndsansvaret ska fördelas.
2. En stat som är indragen i en rättslig tvist om skadestånd ska sträva efter att underrätta den andra staten om tvisten, om den staten kan ha intresse i saken.

ARTIKEL 689

Rättsmedel

1. Varje stat ska säkerställa att personer som berörs av åtgärder enligt artiklarna 663–666 har tillgång till effektiva rättsmedel för att kunna tillvarata sina rättigheter.
2. De materiella grunderna för de begärda åtgärderna enligt artiklarna 663–666 får inte överklagas till domstol i den anmodade staten.

AVDELNING XII

ÖVRIGA BESTÄMMELSER

ARTIKEL 690

Anmälningar

1. Senast den dag då detta avtal träder i kraft ska unionen och Förenade kungariket göra någon av de anmälningar som föreskrivs i artiklarna 602.2, 603.2 och 611.4 och ska, i den mån det är möjligt, ange om ingen sådan anmälan ska göras.

I den mån en sådan anmälan eller uppgift inte har gjorts med avseende på en stat, vid den tidpunkt som avses i första stycket, får anmälningar göras med avseende på den staten så snart som möjligt och senast två månader efter detta avtals ikraftträdande.

Under denna övergångsperiod får varje stat för vilken ingen anmälan enligt artikel 602.2, 603.2 eller 611.4, och som inte har varit föremål för någon uppgift om att någon sådan anmälan inte ska göras, utnyttja de möjligheter som föreskrivs i den artikeln som om en sådan anmälan hade gjorts. När det gäller artikel 603.2 får en stat endast utnyttja de möjligheter som föreskrivs i den artikeln i den mån detta är förenligt med kriterierna för anmälan.

2. De anmälningar som avses i artiklarna 599.4, 605.1, 606.2, 625.1, 626.1, 659.4, 660.5, 661.5, 670.2 samt artikel 678.3 och 678.7 får göras när som helst.
3. De anmälningar som avses i artiklarna 605.1 och 606.2 samt artikel 678.3 och 678.7 får ändras när som helst.
4. De anmälningar som avses i artiklarna 602.2, 603.2, 605.1, 611.4, 659.4, 660.5 och 661.5 får återkallas när som helst.
5. Unionen ska offentliggöra information om anmälningar från Förenade kungariket i enlighet med artikel 605.1 i *Europeiska unionens officiella tidning*.

6. Senast den dag då detta avtal träder i kraft ska Förenade kungariket meddela unionen namnen på följande myndigheter:

- a) Den myndighet som ansvarar för att ta emot och behandla PNR-uppgifter enligt avdelning III.
- b) Den myndighet som betraktas som behörig brottsbekämpande myndighet för tillämpningen av avdelning V och en kort beskrivning av dess befogenheter.
- c) Den nationella kontaktpunkt som utsetts enligt artikel 568.1.
- d) Den myndighet som betraktas som behörig för tillämpningen av avdelning VI och en kort beskrivning av dess befogenheter.
- e) Den nationella kontaktpunkt som utsetts enligt artikel 584.1.
- f) Förenade kungarikets inhemska kontaktperson i terrorismfrågor som utsetts enligt artikel 584.2.
- g) Den myndighet som enligt Förenade kungarikets inhemska lagstiftning är behörig att verkställa en arresteringsorder, som anges i artikel 598 c, och den myndighet som enligt Förenade kungarikets inhemska lagstiftning är behörig att utfärda en arresteringsorder, som anges i artikel 598 d.

- h) Den myndighet som utsetts för Förenade kungariket enligt artikel 623.3.
- i) Den centralmyndighet som utsetts av Förenade kungariket enligt artikel 645.
- j) Den centralmyndighet som utsetts av Förenade kungariket enligt artikel 676.1.

Unionen ska offentliggöra information om de myndigheter som avses i första stycket i *Europeiska unionens officiella tidning*.

7. Senast den dag då detta avtal träder i kraft ska unionen, på sina egna vägnar eller på medlemsstaternas vägnar, allt efter omständigheterna, anmäla följande myndigheter till Förenade kungariket:

- a) De enheter som inrättats eller utsetts av varje medlemsstat för att ta emot och behandla PNR-uppgifter enligt avdelning III.
- b) Den myndighet som enligt varje medlemsstats inhemska lagstiftning är behörig att verkställa en arresteringsorder, som anges i artikel 598 c och den myndighet som enligt varje medlemsstats inhemska lagstiftning är behörig att utfärda en arresteringsorder, som anges i artikel 598 d.
- c) Den myndighet som utsetts för varje medlemsstat enligt artikel 623.3.
- d) Det unionsorgan som avses i artikel 634.

- e) Den centralmyndighet som utsetts av varje medlemsstat enligt artikel 645.
 - f) Den centralmyndighet som utsetts av varje medlemsstat enligt artikel 676.1.
 - g) Varje unionsorgan som utsetts i enlighet med första meningen i artikel 676.2 och huruvida det också har utsetts till centralmyndighet enligt sista meningen i den punkten.
8. De anmälningar som görs enligt punkt 6 eller 7 får när som helst ändras. Sådana ändringar ska anmälas till den specialiserade kommittén för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor.
9. Förenade kungariket och unionen får anmäla fler än en myndighet med avseende på punkt 6 a, b, d, e, g, h, i och j samt punkt 7 och får begränsa sådana anmälningar endast för särskilda ändamål.
10. När unionen gör de anmälningar som avses i denna artikel ska den ange vilken av medlemsstaterna anmälan gäller eller om den gör anmälan för sin egen räkning.

ARTIKEL 691

Översyn och utvärdering

1. Denna del ska ses över gemensamt i enlighet med artikel 776 eller på begäran av endera parten om en gemensam överenskommelse nåtts.
2. Parterna ska i förväg besluta om formerna för översynen och ska meddela varandra sammansättningen av sina översynsgrupper. Översynsgrupperna ska omfatta personer med lämplig sakkunskap om de frågor som ses över. Om inte annat följer av tillämplig lagstiftning ska alla som deltar i en översyn vara skyldiga att iaktta den tystnadsplikt som gäller för diskussionerna och ha lämpligt säkerhetsgodkännande. För sådana översyner ska Förenade kungariket och unionen vidta åtgärder för lämplig tillgång till relevant dokumentation och personal samt relevanta system.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 ska översynen särskilt inriktas på det praktiska genomförandet, tolkningen och utvecklingen av denna del.

ARTIKEL 692

Uppsägning

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 779 får varje part när som helst säga upp denna del genom en skriftlig anmälan på diplomatisk väg. I detta fall ska denna del upphöra att gälla den första dagen i den nionde månaden efter dagen för anmälan.
2. Om denna del emellertid sägs upp på grund av att Förenade kungariket eller en medlemsstat har frånträtt Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna eller protokoll 1, 6 eller 13 till denna ska denna del upphöra att gälla från och med den dag då frånträddandet får verkan eller, om anmälan om uppsägning görs efter den dagen, den femtonde dagen efter anmälan.
3. Om endera parten gör en anmälan om uppsägning enligt denna artikel, ska den specialiserade kommittén för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor sammanträda för att besluta vilka åtgärder som behövs för att säkerställa att allt samarbete som inletts enligt denna del slutförs på lämpligt sätt. I alla händelser ska parterna, med avseende på alla personuppgifter som erhållits genom samarbete enligt denna del innan den upphör att gälla, säkerställa att den skyddsnivå enligt vilken personuppgifterna överfördes bibehålls efter det att uppsägningen fått verkan.

ARTIKEL 693

Tillfälligt upphävande

1. I händelse av allvarliga och systematiska brister inom en part vad gäller skyddet av de grundläggande rättigheterna eller rättsstatens principer får den andra parten tillfälligt upphäva bestämmelserna i denna del eller avdelningar i denna, genom skriftlig anmälan på diplomatisk väg. En sådan anmälan ska ange de allvarliga och systematiska brister som ligger till grund för det tillfälliga upphävandet.
2. I händelse av allvarliga och systematiska brister inom en part vad gäller skyddet av personuppgifter, inbegripet när dessa brister har lett till att ett relevant beslut om adekvat skyddsnivå upphör att gälla, får den andra parten tillfälligt upphäva bestämmelserna i denna del eller avdelningar i denna, genom skriftlig anmälan på diplomatisk väg. En sådan anmälan ska ange de allvarliga och systematiska brister som ligger till grund för det tillfälliga upphävandet.
3. Vid tillämpning av punkt 2 avses med *relevant beslut om adekvat skyddsnivå*
 - a) när det gäller Förenade kungariket, ett beslut som antagits av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 36 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680¹ eller motsvarande efterföljande lagstiftning och som intygar att skyddsnivån är adekvat,

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89).

- b) när det gäller unionen, ett beslut som antagits av Förenade kungariket och som intygar att skyddsnivån är adekvat för överföringar som omfattas av del 3 i *Data Protection Act 2018*¹ (2018 års dataskyddslag) eller motsvarande efterföljande lagstiftning.
4. När det gäller tillfälligt upphävande av avdelning III eller avdelning X omfattar hänvisningar till ett ”relevant beslut om adekvat skyddsnivå” även följande:
- a) När det gäller Förenade kungariket, ett beslut som antagits av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 45 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679² (allmän dataskyddsförordning) eller motsvarande efterföljande lagstiftning och som intygar att skyddsnivån är adekvat.
- b) När det gäller unionen, ett beslut som antagits av Förenade kungariket och som intygar att skyddsnivån är adekvat för överföringar som omfattas av del 2 i *Data Protection Act 2018* eller motsvarande efterföljande lagstiftning.
5. De avdelningar som berörs av upphävandet ska tillfälligt upphöra att gälla den första dagen i den tredje månaden efter dagen för den anmälan som avses i punkt 1 eller 2, såvida inte den part som anmält det tillfälliga upphävandet senast två veckor före utgången av den perioden, i förekommande fall förlängd i enlighet med punkt 7 d, gör en skriftlig anmälan på diplomatisk väg till den andra parten om återkallelse av den första anmälan eller en minskning av det tillfälliga upphävandets tillämpningsområde. I det senare fallet ska endast de avdelningar som anges i den andra anmälan tillfälligt upphöra att gälla.

¹ 2018 kapitel 12.

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (Text av betydelse för EES) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

6. Om en part anmäler tillfälligt upphävande av ett eller flera avdelningar i denna del i enlighet med punkt 1 eller 2, får den andra parten tillfälligt upphäva alla återstående kapitel genom skriftlig anmälan på diplomatisk väg med tre månaders varsel.

7. Vid anmälan om ett tillfälligt upphävande enligt punkt 1 eller 2 ska partnerskapsrådet omedelbart ta ärendet till prövning. Partnerskapsrådet ska utreda olika sätt att göra det möjligt för den part som anmälde det tillfälliga upphävandet att skjuta upp ikraftträdandet, minska tillämpningsområdet eller återkalla det. För detta ändamål får partnerskapsrådet, på rekommendation av den specialiserade kommittén för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor,

- a) komma överens om gemensamma tolkningar av bestämmelserna i denna del,
- b) rekommendera parterna lämpliga åtgärder,
- c) anta lämpliga anpassningar av denna del som är nödvändiga för att ta itu med de skäl som ligger till grund för det tillfälliga upphävandet, med en giltighetstid på högst 12 månader, och
- d) förlänga den period som avses i punkt 5 med upp till tre månader.

8. Om endera parten gör en anmälan om tillfälligt upphävande enligt denna artikel, ska den specialiserade kommittén för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor sammanträda för att besluta vilka åtgärder som behövs för att säkerställa att allt samarbete som inletts enligt denna del och påverkas av anmälan slutförs på lämpligt sätt. I alla händelser ska parterna, med avseende på alla personuppgifter som erhållits genom samarbete enligt denna del innan de avdelningar som berörs av upphävandet tillfälligt upphör att gälla, säkerställa att den skyddsnivå enligt vilken personuppgifterna överfördes bibehålls efter det att det tillfälliga upphävandet fått verkan.

9. De tillfälligt upphävda avdelningarna ska återinföras den första dagen i månaden efter den dag då den part som anmält upphävandet enligt punkt 1 eller 2 gjort en skriftlig anmälan på diplomatisk väg till den andra parten om sin avsikt att återinföra de tillfälligt upphävda avdelningarna. Den part som anmält det tillfälliga upphävandet enligt punkt 1 eller 2 ska göra detta omedelbart efter det att de allvarliga och systematiska brister hos den andra parten som ligger till grund för upphävandet inte längre föreligger.

10. Efter anmälan om avsikten att återinföra de tillfälligt upphävda avdelningarna i enlighet med punkt 9 ska de återstående avdelningar som tillfälligt upphävts enligt punkt 6 återinföras samtidigt som de avdelningar som tillfälligt upphävts enligt punkt 1 eller 2.

ARTIKEL 694

Utgifter

Parterna, inbegripet parternas eller medlemsstaternas myndigheter och byråer, ska stå för sina egna utgifter i samband med genomförandet av denna avdelning, såvida inget annat föreskrivs i denna avdelning.

AVDELNING XIII

TVISTLÖSNING

ARTIKEL 695

Mål

Målet för denna avdelning är att inrätta en snabb, ändamålsenlig och effektiv mekanism för undvikande och lösning av tvister mellan parterna i fråga om denna del, inklusive tvister om denna del när den tillämpas på situationer som regleras av andra bestämmelser i detta avtal, för att i möjligaste mån finna en ömsesidigt godtagbar lösning.

ARTIKEL 696

Tillämpningsområde

1. Denna avdelning ska tillämpas på tvister mellan parterna rörande denna del (*de berörda bestämmelserna*).
2. De berörda bestämmelserna ska omfatta alla bestämmelser i denna del, med undantag av artiklarna 526, 541, 552.14, 562, 692, 693 och 700.

ARTIKEL 697

Exklusivitet

Parterna förbinder sig att inte hänskjuta tvister mellan sig om tolkningen eller tillämpningen av bestämmelserna i denna del till en annan tvistlösningsmekanism än den som föreskrivs i denna avdelning.

ARTIKEL 698

Samråd

1. Om en part (*den klagande parten*) anser att den andra parten (*den svarande parten*) har åsidosatt en skyldighet enligt denna del, ska parterna sträva efter att lösa frågan genom att inleda samråd i god tro i syfte att nå en ömsesidigt godtagbar lösning.

2. Den klagande parten kan begära samråd genom en skriftlig begäran till den svarande parten. Den klagande parten ska i sin skriftliga begäran ange skälen till begäran, inbegripet identifiera de gärningar eller underlåtelser som den klagande parten anser ge upphov till åsidosättandet av en skyldighet från den svarande partens sida, och ange de berörda bestämmelser den anser vara tillämpliga.
3. Den svarande parten ska besvara begäran utan dröjsmål och senast två veckor efter den dag då den lämnades. Samråd ska hållas regelbundet inom tre månaders tid efter den dag då begäran lämnades, personligen eller på annat kommunikationssätt som parterna kommit överens om.
4. Samråden ska avslutas inom tre månader från den dag då begäran överlämnades, såvida inte båda parterna är överens om att fortsätta samrådet.
5. Den klagande parten får begära att samrådet hålls inom ramen för den specialiserade kommittén för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor eller inom ramen för partnerskapsrådet. Det första mötet ska äga rum inom en månad från den begäran om samråd som avses i punkt 2 i denna artikel. Den specialiserade kommittén för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor får när som helst besluta att hänskjuta frågan till partnerskapsrådet. Partnerskapsrådet kan också själv ta frågan till prövning. Den specialiserade kommittén för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor, eller i förekommande fall partnerskapsrådet, får lösa tvisten genom ett beslut. Ett sådant beslut ska anses vara en ömsesidigt godtagbar lösning i den mening som avses i artikel 699.

6. Den klagande parten får när som helst ensidigt dra tillbaka sin begäran om samråd. I sådana fall ska samrådet avslutas omedelbart.

7. Samråden, i synnerhet alla uppgifter som betecknas som konfidentiella och parternas ståndpunkter under samråden, ska vara konfidentiella.

ARTIKEL 699

Ömsesidigt godtagbar lösning

1. Parterna kan när som helst nå en ömsesidigt godtagbar lösning med avseende på de tvister som avses i artikel 696.

2. Den ömsesidigt godtagbara lösningen kan antas genom ett beslut av den specialiserade kommittén för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor eller av partnerskapsrådet. Om den ömsesidigt godtagbara lösningen består i ett avtal om parternas gemensamma tolkningar av bestämmelserna i denna del ska denna ömsesidigt godtagbara lösning antas genom ett beslut av partnerskapsrådet.

3. Varje part ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att genomföra den ömsesidigt godtagbara lösningen inom den överenskomna tidsfristen.

4. Den genomförande parten ska inom den överenskomna tidsfristen skriftligen underrätta den andra parten om alla åtgärder som vidtagits för att genomföra den ömsesidigt godtagbara lösningen.

ARTIKEL 700

Tillfälligt upphävande

1. Om samråd enligt artikel 698 inte har lett till en ömsesidigt godtagbar lösning i den mening som avses i artikel 699, får den klagande parten – förutsatt att den inte har dragit tillbaka sin begäran om samråd i enlighet med artikel 698.6 och om den anser att den svarande parten allvarligt åsidosätter sina skyldigheter enligt de berörda bestämmelser som avses i artikel 698.2 – tillfälligt upphäva de avdelningar i denna del som berörs av det allvarliga åsidosättandet, genom en skriftlig anmälan på diplomatisk väg. En sådan anmälan ska precisera vilket allvarligt åsidosättande av skyldigheter från den svarande partens sida som ligger till grund för det tillfälliga upphävandet.
2. De avdelningar som berörs av upphävandet ska tillfälligt upphöra att gälla den första dagen i den tredje månaden efter dagen för den anmälan som avses i punkt 1 eller ett annat datum som parterna gemensamt kommer överens om, såvida inte den klagande parten senast två veckor före utgången av den perioden gör en skriftlig anmälan på diplomatisk väg till den svarande parten om återkallelse av den första anmälan eller minskning av det tillfälliga upphävandets tillämpningsområde. I det senare fallet ska endast de avdelningar som anges i den andra anmälan tillfälligt upphöra att gälla.
3. Om den klagande parten anmäler tillfälligt upphävande av en eller flera avdelningar i denna del i enlighet med punkt 1, får den svarande parten tillfälligt upphäva alla återstående avdelningar genom skriftlig anmälan på diplomatisk väg med tre månaders varsel.

4. Om en anmälan om tillfälligt upphävande görs enligt denna artikel, ska den specialiserade kommittén för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor sammanträda för att besluta vilka åtgärder som behövs för att säkerställa att allt samarbete som inletts enligt denna del och påverkas av anmälan slutförs på lämpligt sätt. I alla händelser ska parterna, med avseende på alla personuppgifter som erhållits genom samarbete enligt denna del innan de avdelningar som berörs av upphävandet tillfälligt upphör att gälla, säkerställa att den skyddsnivå enligt vilken personuppgifterna överfördes bibehålls efter det att det tillfälliga upphävandet fått verkan.
5. De tillfälligt upphävda avdelningarna ska återinföras den första dagen i månaden efter den dag då den klagande parten gör en skriftlig anmälan på diplomatisk väg till den svarande parten om sin avsikt att återinföra de tillfälligt upphävda avdelningarna. Den klagande parten ska göra detta omedelbart när den anser att det allvarliga åsidosättandet av skyldigheter som låg till grund för det tillfälliga upphävandet inte längre föreligger.
6. Efter den klagande partens anmälan om avsikten att återinföra de tillfälligt upphävda avdelningarna i enlighet med punkt 5 ska de återstående avdelningar som den svarande parten tillfälligt upphävt enligt punkt 3 återinföras samtidigt som de avdelningar som tillfälligt upphävts av den klagande parten enligt punkt 1.

ARTIKEL 701

Tidsfrister

1. Alla tidsfrister som fastställs i denna avdelning ska räknas i veckor eller månader, allt efter omständigheterna, från och med dagen efter den dag då den åtgärd som de avser inträffade.
2. Alla tidsfrister som avses i denna avdelning får ändras genom överenskommelse mellan parterna.

DEL FYRA

TEMATISKT SAMARBETE

AVDELNING I

HÄLSOSÄKERHET

ARTIKEL 702

Samarbete om hälsosäkerhet

1. I denna artikel avses med *allvarligt gränsöverskridande hot mot hälsan* en livshotande eller i andra avseenden allvarlig fara för hälsan av biologiskt, kemiskt, miljömässigt eller okänt ursprung som sprids eller medför en betydande risk för spridning över gränsen till minst en medlemsstat och Förenade kungariket.
2. Parterna ska underrätta varandra om allvarliga gränsöverskridande hot mot hälsan som påverkar den andra parten och bemöda sig om att göra detta i god tid.

3. Om det föreligger ett allvarligt gränsöverskridande hot mot hälsan får unionen, efter en skriftlig begäran från Förenade kungariket, bevilja Förenade kungariket tillfällig åtkomst till dess system för tidig varning och reaktion med avseende på det särskilda hotet, för att göra det möjligt för parternas och medlemsstaternas behöriga myndigheter att utbyta relevant information, bedöma risker för folkhälsan och samordna de åtgärder som kan krävas för att skydda folkhälsan. Unionen ska sträva efter att besvara Förenade kungarikets skriftliga begäran utan dröjsmål.

Unionen får dessutom inbjuda Förenade kungariket att delta i en kommitté som inrättats inom unionen, bestående av företrädare för medlemsstaterna, i syfte att stödja informationsutbyte och samordning i samband med det allvarliga gränsöverskridande hotet mot hälsan.

Båda arrangemangen ska vara tillfälliga och under inga omständigheter vara längre än den tid som endera parten, efter samråd med den andra parten, anser vara nödvändig för det berörda allvarliga gränsöverskridande hotet mot hälsan.

4. För det informationsutbyte som avses i punkt 2 och varje begäran enligt punkt 3 ska varje part utse en kontaktpunkt och underrätta den andra parten om denna. Kontaktpunkterna ska också

- a) sträva efter att underlätta förståelsen mellan parterna om huruvida ett hot är ett allvarligt gränsöverskridande hot mot hälsan eller inte,
- b) söka ömsesidigt godtagbara lösningar på tekniska frågor som uppstår i samband med genomförandet av denna avdelning.

5. Förenade kungariket ska iaktta alla tillämpliga villkor för användningen av systemet för tidig varning och reaktion och arbetsordningen för den kommitté som avses i punkt 3 under den period då åtkomst beviljas med avseende på ett särskilt allvarligt gränsöverskridande hot mot hälsan. Om unionen, efter klagörande informationsutbyte mellan parterna,
- a) anser att Förenade kungariket inte har iakttagit ovannämnda villkor eller arbetsordning, får unionen avsluta Förenade kungarikets åtkomst till systemet för tidig varning och reaktion eller dess deltagande i kommittén, allt efter omständigheterna, med avseende på hotet,
 - b) Förenade kungariket anser att det inte kan godta villkoren eller arbetsordningen, får Förenade kungariket dra tillbaka sitt deltagande i systemet för tidig varning och reaktion eller, i förekommande fall, sitt deltagande i kommittén med avseende på hotet.
6. Om det ligger i parternas ömsesidiga intresse ska de samarbeta i internationella forum för förebyggande, upptäckt, förberedelse och åtgärder i fråga om etablerade och framväxande hot mot folkhälsosäkerheten.
7. Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar och det relevanta organ i Förenade kungariket som ansvarar för övervakning, epidemiologisk omvärldsbevakning och vetenskaplig rådgivning om infektionssjukdomar ska samarbeta i tekniska och vetenskapliga frågor av gemensamt intresse för parterna och kan i detta syfte ingå ett samförståndsavtal.

AVDELNING II

CYBERSÄKERHET

ARTIKEL 703

Dialog om cyberfrågor

Parterna ska sträva efter att upprätta en regelbunden dialog för att utbyta information om relevant politikutveckling bland annat när det gäller internationell säkerhet, säkerhet för ny teknik, förvaltning av internet, cybersäkerhet, cyberförsvar och cyberbrottslighet.

ARTIKEL 704

Samarbete om cyberfrågor

1. Om det ligger i parternas ömsesidiga intresse ska de samarbeta på området cyberfrågor genom att utbyta bästa praxis och genom praktiska samarbetsåtgärder som syftar till att främja och skydda en öppen, fri, stabil, fredlig och säker cyberrymd som bygger på tillämpning av gällande folkrätt och normer för staters ansvarsfulla uppträdande och regionala förtroendebyggande åtgärder på cyberområdet.

2. Parterna ska också sträva efter att samarbeta i relevanta internationella organ och forum och sträva efter att stärka den globala cyberresiliensen och öka tredjeländers förmåga att bekämpa cyberbrottslighet på ett verkningsfullt sätt.

ARTIKEL 705

Samarbete med incidenthanteringsorganisationen för EU:s institutioner och byråer

Med förbehåll för att CERT-EU:s styrelse ger sitt förhandsgodkännande ska incidenthanteringsorganisationen (CERT-EU) och Förenade kungarikets nationella incidenthanteringsorganisation samarbeta på frivillig, tidsmässigt läglig och ömsesidig grund för att utbyta information om verktyg och metoder, såsom teknik, taktik, förfaranden och bästa praxis, och om allmänna hot och sårbarheter.

ARTIKEL 706

Deltagande i särskild verksamhet inom ramen för den samarbetsgrupp
som inrättats enligt direktiv (EU) 2016/1148

1. I syfte att främja samarbete om cybersäkerhet och samtidigt säkerställa autonomi i unionens beslutsprocess får de berörda nationella myndigheterna i Förenade kungariket, på inbjudan av samarbetsgruppens ordförande i samråd med kommissionen, även på Förenade kungarikets begäran, delta i följande verksamhet i samarbetsgruppen:

- a) Utbyta bästa praxis för kapacitetsuppbyggnad för att säkerställa säkerheten i nätverks- och informationssystem.
- b) Utbyta information om övningar som rör säkerheten i nätverks- och informationssystem.
- c) Utbyta information, erfarenheter och bästa praxis om risker och incidenter.
- d) Utbyta information och bästa praxis om åtgärder för höjd medvetenhet, utbildningsprogram och fortbildning. och
- e) Utbyta information och bästa praxis om forskning och utveckling vad gäller säkerhet i nätverks- och informationssystem.

2. Allt utbyte av information, erfarenheter eller bästa praxis mellan samarbetsgruppen och de berörda nationella myndigheterna i Förenade kungariket ska vara frivilligt och, när så är lämpligt, ömsesidigt.

ARTIKEL 707

Samarbete med Europeiska unionens cybersäkerhetsbyrå (Enisa)

1. I syfte att främja samarbete om cybersäkerhet och samtidigt säkerställa autonomi i unionens beslutsprocess får Förenade kungariket, på inbjudan av Enisas styrelse, även på Förenade kungarikets begäran, delta i Europeiska unionens cybersäkerhetsbyrås (Enisa) verksamhet som omfattar

- a) kapacitetsuppbyggnad,
- b) kunskap och information, och
- c) åtgärder för höjd medvetenhet och utbildning.

2. Villkoren för Förenade kungarikets deltagande i Enisas verksamhet enligt punkt 1, inbegripet ett lämpligt ekonomiskt bidrag, ska fastställas i samarbetsavtal som antas av Enisas styrelse, med förbehåll för förhandsgodkännande från kommissionen och överenskommelse med Förenade kungariket.
3. Utbytet av information, erfarenheter eller bästa praxis mellan Enisa och de Förenade kungariket ska vara frivilligt och, när så är lämpligt, ömsesidigt.

DEL FEM

DELTAGANDE I UNIONSPROGRAM, SUND EKONOMISK FÖRVALTNING OCH FINANSIELLA BESTÄMMELSER

ARTIKEL 708

Tillämpningsområde

1. Denna del är tillämplig på Förenade kungarikets deltagande i unionens program, verksamheter och tjänster inom ramen för dessa, i vilka parterna har enats om att Förenade kungariket deltar.
2. Denna del ska inte tillämpas på Förenade kungarikets deltagande i sammanhållningsprogram inom målet Europeiskt territoriellt samarbete eller liknande program med samma mål, vilket sker på grundval av akter som antas av en eller flera av Europeiska unionens institutioners och som är tillämpliga på dessa program.

De tillämpliga villkoren för deltagande i de program som avses i första stycket ska anges i den tillämpliga grundläggande akten och i den finansieringsöverenskommelse som ingås inom ramen för denna. Parterna ska komma överens om bestämmelser med liknande verkan som kapitel 2 vad gäller Förenade kungarikets deltagande i dessa program.

ARTIKEL 709

Definitioner

I denna del gäller följande definitioner:

- a) *grundläggande akt*:
 - i) en akt som antas av en eller flera av Europeiska unionens institutioner om inrättande av ett program och som utgör en rättslig grund för en åtgärd och för genomförandet av motsvarande utgifter som tagits upp i Europeiska unionens budget eller en budgetgaranti som stöds av Europeiska unionens budget, inbegripet eventuella ändringar och alla relevanta akter som antas av en unionsinstitution och som kompletterar eller genomför akten, med undantag för akter om antagande av arbetsprogram,
 - ii) en akt som antas av en eller flera av unionens institutioner om inrättande av en verksamhet som finansieras genom Europeiska unionens budget och som inte är ett program.
- b) *finansieringsavtal*: avtal om genomförande av unionens medel rörande unionsprogram och unionsverksamhet inom protokoll I om program och verksamheter som Förenade kungariket deltar i och som förvaltar unionsmedel, såsom bidragsöverenskommelser, överenskommelser om medverkan, ramöverenskommelser om ekonomiskt partnerskap, finansieringsöverenskommelser och garantiavtal.

- c) *andra regler för genomförandet av unionsprogrammet och unionsverksamheten*: regler fastställda i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046¹ (*budgetförordningen*) som är tillämpliga på unionens allmänna budget, och i arbetsprogrammet eller i ansökningsomgångar eller andra unionsförfaranden för tilldelning.
- d) *unionen*: unionen eller Europeiska atomenergigemenskapen eller båda, beroende på sammanhanget.
- e) *unionsförfarande för tilldelning*: ett förfarande för tilldelning av unionsfinansiering som inleds antingen av unionen eller av personer eller enheter som anförtrotts förvaltningen av unionsmedel.
- f) *enhet i Förenade kungariket*: varje typ av enhet (en fysisk person, en juridisk person eller en annan typ av enhet) som får delta i verksamhet inom ramen för ett unionsprogram eller en unionsverksamhet i enlighet med den grundläggande akten och som är bosatt eller etablerad i Förenade kungariket.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

KAPITEL 1

FÖRENADE KUNGARIKETS DELTAGANDE I UNIONSPROGRAM OCH UNIONSVERKSAMHETER

AVSNITT 1

ALLMÄNNA VILLKOR FÖR DELTAGANDE I UNIONSPROGRAM OCH UNIONSVERKSAMHETER

ARTIKEL 710

Fastställande av deltagande

1. Förenade kungariket ska delta i och bidra till unionens program, verksamheter eller, i undantagsfall, den del av unionsprogram eller unionsverksamheter som är öppen för dess deltagande och som ska förtecknas i ett protokoll om program och verksamheter som Förenade kungariket deltar i (*protokoll I*).
2. Protokoll I ska överenskommas mellan parterna. Det ska antas och får ändras av den specialiserade kommittén för deltagande i unionsprogram.

3. Protokoll I ska

- a) identifiera de unionsprogram, unionsverksamheter eller, i undantagsfall, den del av unionsprogram eller unionsverksamheter som Förenade kungariket ska delta i,
- b) fastställa deltagandets varaktighet, som ska avse den tidsperiod under vilken Förenade kungariket och enheter i Förenade kungariket får ansöka om unionsfinansiering eller får anförtros förvaltningen av unionsmedel,
- c) fastställa särskilda villkor för deltagande av Förenade kungariket och av enheter i Förenade kungariket, inbegripet särskilda arrangemang för genomförandet av de finansiella villkor som anges i artikel 714, särskilda arrangemang för den korrigeringsmekanism som avses i artikel 716 och villkor för deltagande i strukturer som inrättats för genomförandet av unionsprogrammen och unionsverksamheterna. Dessa villkor ska vara förenliga med detta avtal och med de grundläggande akter och akter som antas av en eller flera unionsinstitutioner om inrättande av sådana strukturer,
- d) i förekommande fall fastställa beloppet för Förenade kungarikets bidrag till ett unionsprogram som genomförs genom ett finansieringsinstrument eller en budgetgaranti och, i lämpliga fall, specifika arrangemang som avses i artikel 717.

ARTIKEL 711

Efterlevnad av programregler

1. Förenade kungariket ska delta i de unionsprogram och unionsverksamheter, eller delar av sådana, som förtecknas i protokoll I på de villkor som fastställs i detta avtal, de grundläggande akterna och andra regler för genomförandet av unionsprogram och unionsverksamheter.
2. De villkor som avses i punkt 1 ska inbegripa
 - a) rätten att delta för enheter i Förenade kungariket och eventuella andra villkor för deltagande avseende Förenade kungariket, särskilt gällande ursprung, verksamhetsort eller medborgarskap,
 - b) de villkor som är tillämpliga vid inlämnande, bedömning och urval av ansökningar och när de enheter i Förenade kungariket som har rätt att delta genomför åtgärderna.
3. De villkor som avses i punkt 2 b ska vara likvärdiga med dem som gäller för enheter i medlemsstaterna som har rätt att delta, utom i vederbörligen motiverade undantagsfall enligt de villkor som avses i punkt 1. Endera parten får uppmärksamma den specialiserade kommittén för deltagande i unionsprogram på behovet av en diskussion om vederbörligen motiverade undantag.

ARTIKEL 712

Behörighetskrav för deltagande

1. Förenade kungarikets deltagande i ett unionsprogram eller en unionsverksamhet eller delar av sådana enligt artikel 708 ska ske på villkor att Förenade kungariket
 - a) inom ramen för sin inhemska lagstiftning gör sitt yttersta för att underlätta inresa och vistelse för personer som deltar i genomförandet av dessa program och verksamheter, eller delar av sådana, inbegripet studerande, forskare, praktikanter eller volontärer,
 - b) säkerställer, i den mån det står under Förenade kungarikets myndigheters kontroll, att villkoren för att de personer som avses i led a ska få tillgång till tjänster i Förenade kungariket som är direkt kopplade till genomförandet av programmen eller verksamheterna är desamma som för medborgare i Förenade kungariket, inbegripet vad gäller eventuella avgifter,
 - c) när det gäller deltagande som innebär utbyte av eller tillgång till säkerhetsskyddsklassificerade eller känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter, har ingått lämpliga avtal i enlighet med artikel 777.

2. Med avseende på Förenade kungarikets deltagande i ett unionsprogram eller en unionsverksamhet eller delar av sådana enligt artikel 708 ska unionen och dess medlemsstater
 - a) inom ramen för unionslagstiftningen eller medlemsstaternas lagstiftning göra sitt yttersta för att underlätta inresa och vistelse för medborgare i Förenade kungariket som deltar i genomförandet av dessa program och verksamheter, eller delar av sådana, inbegripet studerande, forskare, praktikanter eller volontärer,
 - b) säkerställa, i den mån det står under unionens och medlemsstaternas myndigheters kontroll, att de medborgare i Förenade kungariket som avses i led a får tillgång till tjänster i unionen som är direkt kopplade till genomförandet av programmen eller verksamheterna på samma villkor som unionsmedborgare, inbegripet vad gäller eventuella avgifter.
3. Protokoll I får fastställa ytterligare särskilda villkor som hänvisar till denna artikel och som är nödvändiga för Förenade kungarikets deltagande i ett unionsprogram eller en unionsverksamhet, eller delar av sådana.
4. Denna artikel påverkar inte tillämpningen av artikel 711.
5. Denna artikel och artikel 718 påverkar inte heller eventuella arrangemang mellan Förenade kungariket och Irland om den gemensamma resezon.

ARTIKEL 713

Förenade kungarikets deltagande i styrning av program eller verksamheter

1. Såvida det inte gäller frågor som är reserverade för medlemsstater eller avser ett program eller en verksamhet som Förenade kungariket inte deltar i, ska Förenade kungarikets företrädare eller experter, eller experter som utsetts av Förenade kungariket, tillåtas att i egenskap av observatörer delta i möten i kommittéer och expertgrupper eller andra liknande möten, i vilka företrädare eller experter från medlemsstaterna eller experter som utsetts av medlemsstaterna deltar och vilka bistår Europeiska kommissionen i genomförandet och förvaltningen av de program, verksamheter, eller delar av sådana, i vilka Förenade kungariket deltar i enlighet med artikel 708 eller vilka har inrättats av Europeiska kommissionen för genomförandet av unionsrätten i förhållande till dessa program eller verksamheter eller delar av sådana. Förenade kungarikets företrädare eller experter, eller experter som utsetts av Förenade kungariket, ska inte närvara vid omröstningar. Förenade kungariket ska underrättas om omröstningsresultatet.
2. Om experter eller utvärderare inte utses på grundval av medborgarskap får medborgarskap inte vara ett skäl att utesluta medborgare i Förenade kungariket.

3. Om inte annat följer av villkoren i punkt 1 ska Förenade kungarikets företrädares deltagande i de möten som avses i punkt 1 eller i andra möten som rör genomförandet av program eller verksamheter styras av samma regler och förfaranden som medlemsstaternas företrädare, särskilt när det gäller yttranderätt, mottagande av information och dokumentation, såvida det inte gäller frågor som är reserverade för medlemsstater eller som avser ett program eller en verksamhet som Förenade kungariket inte deltar i, och ersättning av kostnader för resor och uppehälle.
4. I protokoll I får närmare villkor fastställas för experters deltagande samt för Förenade kungarikets deltagande i styrelser och strukturer som inrättats för att genomföra unionsprogram och unionsverksamheter, enligt definitionen i det protokollet.

AVSNITT 2

REGLER FÖR FINANSIERING AV DELTAGANDE I UNIONSPROGRAM OCH UNIONSVERKSAMHETER

ARTIKEL 714

Finansiella villkor

1. Förenade kungariket eller enheter i Förenade kungariket får delta i unionsprogram eller unionsverksamheter eller delar av sådana endast under förutsättning att Förenade kungariket bidrar ekonomiskt med motsvarande finansiering inom ramen för unionens budget.

2. Det finansiella bidraget ska utgöras av summan av
 - a) en deltagaravgift, och
 - b) ett operativt bidrag.
3. Det finansiella bidraget ska ges i form av en årlig utbetalning i en eller flera delbetalningar.
4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 733 ska deltagaravgiften vara 4 % av det årliga operativa bidraget och får inte bli föremål för retroaktiva justeringar utom i samband med tillfälligt upphävande enligt artikel 718.7 b och uppsägning enligt artikel 720.6 c. Från och med 2028 får deltagaravgiftens nivå justeras av den specialiserade kommittén för deltagande i unionsprogram.
5. Det operativa bidraget ska täcka drifts- och stödutgifter och ska, när det gäller både åtagande- och betalningsbemyndiganden, tillföras utöver de belopp som tagits upp i unionens slutgiltigt antagna budget för program eller verksamheter, eller i undantagsfall delar av sådana, där så är lämpligt ökade med externa inkomster avsatta för särskilda ändamål som inte härrör från finansiella bidrag till unionsprogram och unionsverksamheter från andra givare, enligt definitionen i protokoll I.

6. Det operativa bidraget ska baseras på en bidragsnyckel som definieras som kvoten av Förenade kungarikets bruttonationalprodukt (BNP) till marknadspris och Europeiska unionens BNP till marknadspris. De BNP:er till marknadspris som ska tillämpas ska vara de senast tillgängliga från och med den 1 januari det år som den årliga betalningen görs i enlighet med vad som föreskrivs av Europeiska unionens statistikmyndighet (Eurostat), så snart det arrangemang som avses i artikel 730 tillämpas och i enlighet med reglerna för detta arrangemang. Innan detta arrangemang tillämpas ska Förenade kungarikets BNP vara den som fastställts av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD).

7. Det operativa bidraget ska baseras på tillämpning av bidragsnyckeln på de ursprungliga åtagandebemyndiganden som ökas enligt punkt 5 och som tagits upp i Europeiska unionens slutgiltigt antagna budget för det tillämpliga året för finansiering av unionsprogram eller unionsverksamheter, eller i undantagsfall delar av sådana, som Förenade kungariket deltar i.

8. Det operativa bidraget för ett program, en verksamhet eller en del därav för ett år N får justeras uppåt eller nedåt retroaktivt under ett eller flera efterföljande år, baserat på de budgetåtaganden som gjorts på det årets åtagandebemyndiganden, deras genomförande genom rättsliga åtaganden och tillbakadragande av dem.

Den första justeringen ska göras år N+1 när det ursprungliga bidraget ska justeras uppåt eller nedåt med skillnaden mellan det ursprungliga bidraget och ett justerat bidrag som beräknas genom tillämpning av bidragsnyckeln för år N på summan av

- a) beloppet för de budgetåtaganden avseende åtagandebemyndiganden som beviljats år N inom ramen för Europeiska unionens antagna budget och för åtagandebemyndiganden motsvarande tillbakadragna åtaganden som gjorts tillgängliga på nytt, och
- b) eventuella anslag för externa inkomster avsatta för särskilda ändamål som inte härrör från finansiella bidrag till unionsprogram och unionsverksamheter från andra givare enligt definitionen i protokoll I och som var tillgängliga i slutet av år N.

Varje efterföljande år, till dess att alla budgetåtaganden som finansieras genom åtagandebemyndiganden från år N har betalats eller dragits tillbaka och senast tre år efter programmets slut eller efter utgången av den fleråriga budgetram som motsvarar år N, beroende på vilket som inträffar först, ska unionen beräkna en justering av bidraget för år N genom att minska Förenade kungarikets bidrag med det belopp som erhålls genom att tillämpa bidragsnyckeln för år N på de tillbakadraganden som görs varje år på åtaganden för år N som finansieras inom ramen för unionens budget eller från åtaganden som gjorts tillgängliga på nytt.

Om anslag för externa inkomster avsatta för särskilda ändamål som inte härrör från finansiella bidrag till unionsprogram och unionsverksamheter från andra givare enligt definitionen i protokoll I förfaller, ska Förenade kungarikets bidrag minskas med det belopp som erhålls genom att tillämpa bidragsnyckeln för år N på det förfallna beloppet.

Under år N+2 eller följande år, efter att de justeringar som avses i andra, tredje och fjärde styckena har gjorts, ska Förenade kungarikets bidrag för år N också minskas med ett belopp som erhålls genom att multiplicera Förenade kungarikets bidrag för år N med kvoten av

- a) de rättsliga åtagandena för år N, som finansieras genom åtagandebemyndiganden som är tillgängliga under år N och som är ett resultat av konkurrensutsatta förfaranden för tilldelning,
 - i) från vilka Förenade kungariket och enheter i Förenade kungariket har uteslutits, eller
 - ii) för vilka den specialiserade kommittén för deltagande i unionsprogram i enlighet med förfarandet i artikel 715 har beslutat att Förenade kungariket eller enheter i Förenade kungariket i praktiken har uteslutits, eller
 - iii) för vilka tidsfristen för inlämnande av ansökningar har löpt ut under det tillfälliga upphävande som avses i artikel 718 eller efter det att den uppsägning som avses i artikel 720 har fått verkan, eller
 - iv) för vilka Förenade kungarikets och Förenade kungarikets enheters deltagande har begränsats i enlighet med artikel 722.3, och
- b) det totala beloppet för rättsliga åtaganden som finansieras genom åtagandebemyndiganden under år N.

Detta belopp av rättsliga åtaganden ska beräknas genom att beakta alla budgetåtaganden som gjorts under år N och dra av de tillbakadraganden som gjorts för dessa åtaganden år N+1.

9. Europeiska unionen ska på begäran förse Förenade kungariket med den information om sitt finansiella deltagande som ingår i den information om budget, redovisning, resultat och utvärdering som lämnats till Europeiska unionens budgetmyndigheter och myndigheter som beviljar ansvarsfrihet för unionsprogram och unionsverksamheter som Förenade kungariket deltar i. Denna information ska tillhandahållas med vederbörlig hänsyn till unionens och Förenade kungarikets konfidentialitets- och dataskyddsregler och påverkar inte den information som Förenade kungariket har rätt att ta emot enligt kapitel 2.

10. Alla bidrag från Förenade kungariket eller utbetalningar från Europeiska unionen och beräkningen av belopp som ska betalas eller ska mottas ska göras i euro.

11. Om inte annat följer av punkt 5 och punkt 8 andra stycket i denna artikel anges närmare bestämmelser för genomförandet av denna artikel i bilaga 47. Bilaga 47 får ändras av den specialiserade kommittén för deltagande i unionsprogram.

ARTIKEL 715

Uteslutning i praktiken från konkurrensutsatta förfaranden för tilldelning

1. Om Förenade kungariket anser att vissa villkor som fastställts i ett konkurrensutsatt förfarande för tilldelning innebär att enheter i Förenade kungariket i praktiken är uteslutna, ska Förenade kungariket underrätta den specialiserade kommittén för deltagande i unionsprogram innan tidsfristen för inlämnande av ansökningar i det berörda förfarandet löper ut och lämna en motivering.
2. Inom tre månader från tidsfristen för inlämnande av ansökningar i det berörda tilldelningsförfarandet ska den specialiserade kommittén för deltagande i unionsprogram granska den anmälan som avses i punkt 1 under förutsättning att Förenade kungarikets enheters deltagande i det berörda tilldelningsförfarandet är minst 25 % lägre jämfört med
 - a) det genomsnittliga deltagandet av enheter från Förenade kungariket i liknande konkurrensutsatta tilldelningsförfaranden som inte innehåller ett sådant villkor och som inletts inom de tre år som föregick underrättelsen, eller
 - b) i avsaknad av liknande konkurrensutsatta tilldelningsförfaranden, det genomsnittliga deltagandet av enheter från Förenade kungariket i alla konkurrensutsatta tilldelningsförfaranden som inletts inom ramen för programmet eller det föregående programmet, beroende på vad som är relevant, under de tre år som föregick underrättelsen.

3. Den specialiserade kommittén för deltagande i unionsprogram ska vid utgången av den period som avses i punkt 2 besluta huruvida Förenade kungarikets enheter i praktiken har uteslutits från det berörda tilldelningsförfarandet mot bakgrund av den motivering som Förenade kungariket lämnat i enlighet med punkt 1 och den faktiska deltagandegraden i det berörda tilldelningsförfarandet.

4. Vid tillämpningen av punkterna 2 och 3 ska deltagandegraden vara kvoten mellan antalet ansökningar som lämnats in av enheter i Förenade kungariket och det totala antalet ansökningar som lämnats in inom samma förfarande för tilldelning.

ARTIKEL 716

Program som omfattas av en automatisk korrigeringsmekanism

1. En automatisk korrigeringsmekanism ska tillämpas på de unionsprogram, unionsverksamheter, eller delar av sådana, för vilka dess tillämpning föreskrivs i protokoll I. Tillämpningen av den automatiska korrigeringsmekanismen kan begränsas till delar av det program eller den verksamhet som anges i protokoll I och som genomförs genom bidrag för vilka konkurrensutsatta ansökningsomgångar anordnas. Närmare regler för identifiering av de delar av programmet eller verksamheten för vilka den automatiska korrigeringsmekanismen ska tillämpas eller inte får fastställas i protokoll I.

2. Beloppet för den automatiska korrigeringen för ett program, en verksamhet, eller delar av sådana, ska utgöras av skillnaden mellan de ursprungliga beloppen för de rättsliga åtaganden som faktiskt ingåtts med Förenade kungariket eller med enheter i Förenade kungariket som finansierats genom åtagandebemyndiganden för året i fråga och motsvarande operativa bidrag som betalats av Förenade kungariket, justerat i enlighet med artikel 714.8, exklusive stödutgifter, för samma period om beloppet är positivt.

3. Varje belopp som avses i punkt 2 i denna artikel och som varje år under två på varandra följande år överskrider 8 % av Förenade kungarikets bidrag till programmet, justerat i enlighet med artikel 714.8, ska betalas av Förenade kungariket som ett ytterligare bidrag inom ramen för den automatiska korrigeringsmekanismen för vart och ett av de två åren.

4. Närmare regler för fastställande av relevanta belopp för de rättsliga åtaganden som avses i punkt 2 i denna artikel, inbegripet när det gäller konsortier, och för beräkning av den automatiska korrigeringen får fastställas i protokoll I.

ARTIKEL 717

Finansiering i samband med program som genomförs genom finansieringsinstrument eller budgetgarantier

1. Om Förenade kungariket deltar i ett unionsprogram, en unionsverksamhet eller delar av sådana, som genomförs genom ett finansieringsinstrument eller en budgetgaranti, ska Förenade kungarikets bidrag till program som genomförs genom finansieringsinstrument eller budgetgarantier inom ramen för unionens budget som genomförs enligt avdelning X i den budgetförordning som är tillämplig på unionens allmänna budget lämnas i form av kontanta medel. Det kontanta beloppet ska öka unionens budgetgaranti eller finansieringsinstrumentets finansieringsram.

2. När Förenade kungariket deltar i ett program som avses i punkt 1 i denna artikel och som genomförs av Europeiska investeringsbanksgruppen, ska Förenade kungariket, om Europeiska investeringsbanksgruppen behöver täcka förluster som inte täcks av garantin från Europeiska unionens budget, till Europeiska investeringsbanksgruppen betala en procentandel av dessa förluster som är lika med kvoten av bruttonationalprodukten till marknadspris i Förenade kungariket och summan av bruttonationalprodukten till marknadspris i medlemsstaterna, i Förenade kungariket och i varje tredjeland som deltar i det programmet. De bruttonationalprodukter till marknadspriser som ska tillämpas ska vara de senast tillgängliga från och med den 1 januari det år då betalningen görs i enlighet med vad som föreskrivs av Eurostat så snart det arrangemang som avses i artikel 730 tillämpas och i enlighet med reglerna för detta arrangemang. Innan detta arrangemang tillämpas ska Förenade kungarikets bruttonationalprodukt vara den som fastställts av OECD.

3. I tillämpliga fall ska arrangemang för genomförandet av denna artikel, särskilt för att säkerställa att Förenade kungariket mottar sin andel av outnyttjade bidrag till budgetgarantier och finansieringsinstrument, specificeras närmare i protokoll I.

AVSNITT 3

TILLFÄLLIGT UPPHÄVANDE OCH AVSLUTANDE AV DELTAGANDE I UNIONSPROGRAM

ARTIKEL 718

Unionens tillfälliga upphävande av Förenade kungarikets deltagande i ett unionsprogram

1. Unionen får ensidigt tillfälligt upphäva tillämpningen av protokoll I med avseende på ett eller flera av unionens program eller verksamheter, eller i undantagsfall delar av sådana i enlighet med denna artikel, om Förenade kungariket inte betalar sitt finansiella bidrag i enlighet med avsnitt 2 i detta kapitel, eller om Förenade kungariket inför betydande ändringar av ett av följande villkor som förelåg då Förenade kungarikets deltagande i ett program, en verksamhet eller i undantagsfall en del av ett sådant godkändes och infördes i protokoll I, och om sådana ändringar har en betydande inverkan på deras genomförande:
 - a) Villkoren för inresa och vistelse i Förenade kungariket för personer som deltar i genomförandet av dessa program och verksamheter, eller delar av sådana, inbegripet studerande, forskare, praktikanter eller volontärer, ändras. Detta gäller särskilt om Förenade kungariket inför en ändring av sin inhemska lagstiftning när det gäller villkoren för inresa och vistelse i Förenade kungariket för dessa personer som innebär diskriminering mellan medlemsstaterna.

- b) Det sker en förändring i de finansiella kostnader, inklusive avgifter, som tillämpas på de personer som avses i led a för deras utförande av den verksamhet som krävs av dem för att genomföra programmet.
- c) De villkor som avses i artikel 712.3 ändras.

2. Unionen ska underrätta den specialiserade kommittén för deltagande i unionsprogram om sin avsikt att tillfälligt upphäva Förenade kungarikets deltagande i det program eller den verksamhet som berörs. Unionen ska fastställa omfattningen av det tillfälliga upphävandet och vederbörligen motivera detta. Såvida inte unionen drar tillbaka sin underrättelse ska det tillfälliga upphävandet få verkan 45 dagar efter dagen för unionens underrättelse. Den dag då det tillfälliga upphävandet får verkan ska utgöra referensdatum för tillfälligt upphävande vid tillämpning av denna artikel.

Före underrättelsen och det tillfälliga upphävandet och under perioden för tillfälligt upphävande får den specialiserade kommittén för deltagande i unionsprogram diskutera lämpliga åtgärder för att det tillfälliga upphävandet ska undvikas eller upphöra. Om den specialiserade kommittén för deltagande i unionsprogram når en överenskommelse om att undvika ett tillfälligt upphävande inom den period som avses i första stycket ska det tillfälliga upphävandet inte få verkan.

Den specialiserade kommittén för deltagande i unionsprogram ska sammanträda inom en period av 45 dagar för att diskutera frågan.

3. Från och med referensdatumet för tillfälligt upphävande ska Förenade kungariket inte behandlas som ett land som deltar i det unionsprogram, den unionsverksamhet eller den del därav som berörs av det tillfälliga upphävandet, och i synnerhet ska Förenade kungariket eller enheter i Förenade kungariket inte längre ha rätt att delta på de villkor som fastställs i artikel 711 och protokoll I, med avseende på unionsförfaranden för tilldelning som ännu inte har slutförts den dagen. Ett förfarande för tilldelning ska anses vara avslutat när rättsliga åtaganden har ingåtts till följd av ett sådant förfarande.
4. Det tillfälliga upphävandet ska inte påverka rättsliga åtaganden som ingåtts före referensdatumet för tillfälligt upphävande. Detta avtal ska fortsätta att gälla för sådana rättsliga åtaganden.
5. Förenade kungariket ska underrätta unionen så snart det anser att villkoren för deltagande åter är uppfyllda och ska tillhandahålla alla relevanta bevis för detta.

Inom 30 dagar från underrättelsen ska unionen bedöma ärendet och får för detta ändamål begära att Förenade kungariket lägger fram ytterligare bevisning. Den tid som krävs för att lägga fram sådana ytterligare bevis ska inte beaktas under den övergripande bedömningsperioden.

Om unionen har konstaterat att villkoren för deltagande åter är uppfyllda ska den underrätta den specialiserade kommittén för deltagande i unionsprogram om att det tillfälliga upphävandet upphör. Upphörandet ska träda i kraft dagen efter dagen för underrättelsen.

Om unionen har konstaterat att villkoren för deltagande inte är uppfyllda ska det tillfälliga upphävandet fortsätta att gälla.

6. Förenade kungariket ska återigen behandlas som ett land som deltar i det unionsprogram eller den unionsverksamhet som berörs, och i synnerhet ska Förenade kungariket och enheter i Förenade kungariket ha rätt att delta enligt villkoren i artikel 711 och protokoll I när det gäller sådana unionsförfaranden för tilldelning inom det unionsprogrammet eller den unionsverksamheten som inletts efter den dag då upphörandet av det tillfälliga upphävandet får verkan, eller före den dagen, och för vilket eller vilken tidsfristen för inlämnande av ansökningar inte har löpt ut.

7. Om Förenade kungarikets deltagande i ett program, en verksamhet eller en del därav tillfälligt upphävs ska det finansiella bidrag från Förenade kungariket som ska utbetalas under perioden för det tillfälliga upphävandet fastställas enligt följande:

- a) Unionen ska göra en ny beräkning av det operativa bidraget med hjälp av det förfarande som anges i artikel 714.8 femte stycket a iii.
- b) Deltagaravgiften ska justeras i enlighet med justeringen av det operativa bidraget.

ARTIKEL 719

Unionens avslutande av Förenade kungarikets deltagande i ett unionsprogram

1. Om unionen inte har upphävt det tillfälliga upphävandet enligt artikel 718 senast ett år efter det referensdatum som avses i artikel 718.2, ska unionen antingen
 - a) göra en ny bedömning av de villkor enligt vilka det kan erbjuda Förenade kungariket att fortsätta att delta i berörda unionsprogram, unionsverksamheter eller delar av sådana och ska föreslå dessa villkor för den specialiserade kommittén för deltagande i unionsprogram inom 45 dagar från utgången av den ettåriga perioden för tillfälligt upphävande i syfte att ändra protokoll I. Om den specialiserade kommittén inte når en överenskommelse om dessa åtgärder inom ytterligare 45 dagar ska avslutandet få verkan i enlighet med led b i denna punkt, eller
 - b) ensidigt avsluta tillämpningen av protokoll I med avseende på berörda unionsprogram, unionsverksamheter eller delar av sådana, i enlighet med denna artikel, med beaktande av effekterna av den ändring som avses i artikel 718 på genomförandet av programmet eller verksamheten eller i undantagsfall delar därav, eller storleken på det obetalda bidraget.

2. Unionen ska underrätta den specialiserade kommittén för deltagande i unionsprogram om sin avsikt att avsluta Förenade kungarikets deltagande i ett eller flera unionsprogram eller unionsverksamheter enligt punkt 1 b. Unionen ska fastställa omfattningen av avslutandet och vederbörligen motivera detta. Såvida inte unionen drar tillbaka sin underrättelse ska avslutandet få verkan 45 dagar efter dagen för unionens underrättelse. Den dag då avslutandet får verkan ska utgöra referensdatum för avslutande vid tillämpning av denna artikel.
3. Från och med referensdatumet för avslutande ska Förenade kungariket inte behandlas som ett land som deltar i det unionsprogram eller den unionsverksamhet som berörs av avslutandet, och i synnerhet ska Förenade kungariket eller enheter i Förenade kungariket inte ha rätt att delta på de villkor som fastställs i artikel 711 och i protokoll I, med avseende på unionsförfaranden för tilldelning som ännu inte har slutförts den dagen. Ett förfarande för tilldelning ska anses vara slutfört när rättsliga åtaganden har ingåtts till följd av det förfarandet.
4. Avslutandet ska inte påverka rättsliga åtaganden som ingåtts före det referensdatum för avslutande som avses i artikel 718.2. Detta avtal ska fortsätta att vara tillämpligt på sådana rättsliga åtaganden.

5. Om tillämpningen av protokoll I, eller en del därav, avslutas med avseende på de berörda programmen eller verksamheterna, eller i undantagsfall delar därav,

- a) ska det operativa bidrag som omfattar stödutgifter i samband med rättsliga åtaganden som redan ingåtts fortsätta att betalas till dess att de rättsliga åtagandena har slutförts eller den fleråriga budgetram inom vilken det rättsliga åtagandet har finansierats har löpt ut,
- b) ska inga andra bidrag än det som avses i led a betalas under de följande åren.

ARTIKEL 720

Avslutande av deltagandet i ett program eller en verksamhet vid väsentliga ändringar av unionsprogram

1. Förenade kungariket får ensidigt avsluta sitt deltagande i ett unionsprogram eller en unionsverksamhet eller delar av sådana som avses i protokoll I om
- a) den grundläggande akten för unionsprogrammet eller unionsverksamheten ändras i sådan utsträckning att villkoren för deltagande av Förenade kungariket eller enheter i Förenade kungariket i unionsprogrammet eller unionsverksamheten väsentligt har ändrats, särskilt till följd av en ändring av målen för programmet eller verksamheten och av motsvarande åtgärder, eller

- b) det totala beloppet för åtagandebemyndiganden enligt artikel 714 ökas med mer än 15 % jämfört med den ursprungliga finansieringsramen för det program, den verksamhet eller den del därav som Förenade kungariket deltar i och antingen det motsvarande taket i den fleråriga budgetramen har höjts eller det belopp av externa inkomster som avses i artikel 714.5 för hela deltagandeperioden har ökats, eller
- c) Förenade kungariket eller enheter i Förenade kungariket utesluts från deltagande i en del av ett program eller en verksamhet av vederbörligen motiverade skäl och detta uteslutande gäller åtagandebemyndiganden som överstiger 10 % av åtagandebemyndigandena i unionens slutligt antagna budget för ett år N för det programmet eller den verksamheten.

2. I detta syfte ska Förenade kungariket senast 60 dagar efter det att ändringen eller den antagna årliga budgeten eller en ändring av denna offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* underrätta den specialiserade kommittén för deltagande i unionsprogram om sin avsikt att avsluta protokoll I avseende det unionsprogram eller den unionsverksamhet som berörs. Förenade kungariket ska förklara varför Förenade kungariket anser att ändringen väsentligt ändrar villkoren för deltagande. Den specialiserade kommittén för deltagande i unionsprogram ska sammanträda inom en period av 45 dagar för att diskutera frågan.

3. Avslutandet ska få verkan 45 dagar efter Förenade kungarikets underrättelse, såvida inte Förenade kungariket drar tillbaka sin underrättelse. Den dag då avslutandet får verkan ska utgöra referensdatumet vid tillämpning av denna artikel.

4. Från och med referensdatumet ska Förenade kungariket inte behandlas som ett land som deltar i det unionsprogram eller den unionsverksamhet som berörs av avslutandet, och i synnerhet ska Förenade kungariket eller enheter i Förenade kungariket inte längre ha rätt att delta på de villkor som fastställs i artikel 711 och i protokoll I, med avseende på unionsförfaranden för tilldelning som ännu inte har slutförts den dagen. Ett förfarande för tilldelning ska anses vara slutfört när rättsliga åtaganden har ingåtts till följd av ett sådant förfarande.
5. Avslutandet ska inte påverka rättsliga åtaganden som ingåtts före referensdatumet. Detta avtal ska fortsätta att vara tillämpligt på sådana rättsliga åtaganden.
6. Vid avslutande enligt denna artikel för de berörda programmen eller verksamheterna
 - a) ska det operativa bidrag som omfattar stödutgifter i samband med rättsliga åtaganden som redan ingåtts fortsätta att betalas till dess att de rättsliga åtagandena har slutförts eller den fleråriga budgetram inom vilken det rättsliga åtagandet har finansierats har löpt ut,
 - b) ska unionen göra en ny beräkning av det operativa bidraget för det år då avslutandet äger rum med hjälp av det förfarande som anges i artikel 714.8 femte stycket a iii. Inga andra bidrag än det som avses i led a i den här artikeln ska betalas under de följande åren,
 - c) ska deltagaravgiften justeras i enlighet med justeringen av det operativa bidraget.

AVSNITT 4

ÖVERSYN AV RESULTAT OCH FINANSIELLA ÖKNINGAR

ARTIKEL 721

Resultatöversyn

1. Ett förfarande för resultatöversyn ska tillämpas i enlighet med de villkor som fastställs i denna artikel för de delar av unionsprogrammet eller unionsverksamheten som omfattas av den korrigeringsmekanism som avses i artikel 716.
2. Förenade kungariket får begära att den specialiserade kommittén för deltagande i unionsprogram inleder förfarandet för resultatöversyn om det belopp som beräknats i enlighet med den metod som fastställs i artikel 716.2 är negativt, och om beloppet överstiger 12 % av Förenade kungarikets bidrag till programmet eller verksamheten, justerat i enlighet med artikel 714.8.
3. Den specialiserade kommittén för deltagande i unionsprogram ska inom tre månader från dagen för den begäran som avses i punkt 2 analysera relevanta resultatrelaterade uppgifter och anta en rapport med förslag till lämpliga åtgärder för att ta itu med resultatrelaterade frågor.

De åtgärder som avses i första stycket ska genomföras under en period av tolv månader efter det att rapporten antagits. Efter tillämpningen av åtgärderna ska resultatuppgifter för perioden i fråga användas för att beräkna skillnaden mellan de ursprungliga beloppen för de rättsliga åtaganden som faktiskt ingått med Förenade kungariket eller enheter i Förenade kungariket under det kalenderåret och det motsvarande operativa bidrag som Förenade kungariket betalat för samma år.

Om den skillnad som avses i andra stycket är negativ och överstiger 16 % av motsvarande operativa bidrag, får Förenade kungariket

- a) lämna underrättelse om sin avsikt att avsluta sitt deltagande i det berörda unionsprogrammet eller den berörda delen av ett program med en uppsägningstid på 45 dagar före den planerade dagen för avslutande, och får avsluta sitt deltagande i enlighet med artikel 720.3–720.6, eller
- b) begära att den specialiserade kommittén för deltagande i unionsprogram antar ytterligare åtgärder för att åtgärda bristfälliga resultat, bland annat genom att göra anpassningar av Förenade kungarikets deltagande i det berörda unionsprogrammet och justera Förenade kungarikets framtida finansiella bidrag med avseende på det programmet.

ARTIKEL 722

Översyn av finansiella ökningar

1. Förenade kungariket får underrätta den specialiserade kommittén för deltagande i unionsprogram om att det invänder mot storleken på sitt bidrag till ett unionsprogram eller en unionsverksamhet om det totala beloppet för åtagandebemyndiganden enligt artikel 714 ökas med mer än 5 % jämfört med den ursprungliga finansieringsramen för det unionsprogrammet eller den unionsverksamheten och antingen det motsvarande taket har höjts eller beloppet för de externa inkomster som avses i artikel 714.5 för hela deltagandeperioden har ökats.
2. Den underrättelse som avses i punkt 1 i denna artikel ska göras inom 60 dagar från och med dagen för offentliggörandet av den antagna årliga budgeten eller en ändring av den i *Europeiska unionens officiella tidning*. Underrättelsen ska inte påverka Förenade kungarikets skyldighet att betala sitt bidrag eller tillämpningen av den justeringsmekanism som avses i artikel 714.8.

3. Den specialiserade kommittén för deltagande i unionsprogram ska utarbeta en rapport och föreslå och eventuellt anta lämpliga åtgärder inom tre månader från dagen för den underrättelse som avses i punkt 2 i denna artikel. Dessa åtgärder får omfatta en begränsning av deltagandet av Förenade kungariket och enheter i Förenade kungariket i vissa typer av åtgärder eller förfaranden för tilldelning eller, i lämpliga fall, en ändring av protokoll I. Begränsningen av Förenade kungarikets deltagande kommer att behandlas som en uteslutning vid tillämpningen av den justeringsmekanism som avses i artikel 714.8.

4. Om de villkor som avses i artikel 720.1 b är uppfyllda får Förenade kungariket avsluta sitt deltagande i ett sådant unionsprogram eller en sådan unionsverksamhet som avses i protokoll I i enlighet med artikel 720.2–720.6.

KAPITEL 2

SUND EKONOMISK FÖRVALTNING

ARTIKEL 723

Tillämpningsområde

Detta kapitel ska tillämpas på unionens program, verksamheter och tjänster inom ramen för de unionsprogram som avses i protokoll I och protokoll II om Förenade kungarikets tillgång till tjänster som inrättats inom ramen för vissa unionsprogram och unionsverksamheter som Förenade kungariket inte deltar i (*protokoll II*).

AVSNITT 1

SKYDD AV EKONOMISKA INTRESSEN OCH ÅTERKRAV

ARTIKEL 724

Bedrivande av verksamhet i syfte att uppnå en sund ekonomisk förvaltning

Vid tillämpningen av detta kapitel ska de myndigheter i Förenade kungariket och unionen som avses i detta kapitel ha ett nära samarbete i enlighet med sina respektive lagar och andra författningar.

När unionens tjänstemän och utredningsorgan utför sina uppgifter på Förenade kungarikets territorium ska de agera på ett sätt som är förenligt med Förenade kungarikets lagstiftning.

ARTIKEL 725

Granskningar och revisioner

1. Unionen ska ha rätt att, i enlighet med vad som föreskrivs i relevanta finansieringsavtal eller kontrakt och i enlighet med tillämpliga akter som antas av en eller flera unionsinstitutioner, utföra tekniska, vetenskapliga, ekonomiska eller andra typer av granskningar och revisioner i lokaler tillhörande fysiska personer som är bosatta i eller rättsliga enheter som är etablerade i Förenade kungariket och som mottar unionsfinansiering, samt hos eventuella tredje parter som deltar i förvaltningen av unionsfinansiering och som är bosatta eller etablerade i Förenade kungariket. Sådana granskningar och revisioner får utföras av tjänstemän vid unionens institutioner och organ, särskilt vid Europeiska kommissionen och Europeiska revisionsrätten, eller av andra personer som har bemyndigats av Europeiska kommissionen i enlighet med unionsrätten.
2. Tjänstemän vid unionens institutioner och organ, särskilt vid Europeiska kommissionen och Europeiska revisionsrätten, och de andra personer som har bemyndigats av Europeiska kommissionen ska i rimlig omfattning ges tillträde till anläggningar, arbeten och handlingar (elektroniska versioner, pappersversioner, eller både och) samt till all information som är nödvändig för att granskningarna och revisionerna ska kunna genomföras, i enlighet med punkt 1. Sådant tillträde ska innebära rätten att erhålla fysiska eller elektroniska kopior av och utdrag ur handlingar eller innehåll i datamedier som innehas av de fysiska eller juridiska personer eller den tredje part som revisionen avser.
3. Förenade konungariket ska inte hindra eller lägga några hinder i vägen för den rätt som de tjänstemän och andra personer som avses i punkt 2 har att inom ramen för sin tjänsteutövning enligt denna artikel resa in i Förenade kungariket och få tillträde till lokaler tillhörande de personer som revisionen avser.

4. Utan att det påverkar det tillfälliga upphävandet eller avslutandet av Förenade kungarikets deltagande i ett program eller en verksamhet, det tillfälliga upphävandet av delar av eller samtliga bestämmelser i denna del och/eller protokoll I, eller detta avtals upphörande, får granskningarna och revisionerna utföras även efter dagen då det tillfälliga upphävandet eller avslutandet i fråga får verkan, på de villkor som fastställs i tillämpliga akter som antas av en eller flera unionsinstitutioner och i enlighet med vad som föreskrivs i relevanta finansieringsavtal eller kontrakt med avseende på eventuella rättsliga åtaganden som genomför unionens budget som unionen har ingått före dagen då det tillfälliga upphävandet eller avslutandet i fråga får verkan.

ARTIKEL 726

Bekämpning av oriktigheter, bedrägerier och andra brott som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen

1. Europeiska kommissionen och Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) ska vara bemyndigade att utföra administrativa utredningar, inklusive kontroller och inspektioner på plats, på Förenade kungarikets territorium. Europeiska kommissionen och Olaf ska agera i enlighet med de unionsakter som reglerar dessa kontroller, inspektioner och utredningar.
2. Förenade kungarikets behöriga myndigheter ska inom rimlig tid informera Europeiska kommissionen eller Olaf om omständigheter eller misstankar som de har fått kännedom om rörande oegentligheter, bedrägerier eller annan olaglig verksamhet som riktar sig mot Europeiska unionens ekonomiska intressen.

3. Kontroller och inspektioner på plats får utföras i lokaler tillhörande fysiska personer som är bosatta i eller rättsliga enheter som är etablerade i Förenade kungariket och som mottar unionsfinansiering genom ett finansieringsavtal eller ett kontrakt, liksom i lokaler tillhörande tredje parter som deltar i förvaltningen av sådan unionsfinansiering och som är bosatta eller etablerade i Förenade kungariket. Sådana kontroller och inspektioner ska förberedas och utföras av Europeiska kommissionen eller Olaf i nära samarbete med den behöriga myndighet i Förenade kungariket som utsetts av Förenade kungariket. Den utsedda myndigheten ska i rimlig tid i förväg underrättas om föremålet för, syftet med och den rättsliga grunden för kontrollerna och inspektionerna, så att den kan ge sitt bistånd. Tjänstemän vid Förenade kungarikets behöriga myndigheter får för detta ändamål delta i kontrollerna och inspektionerna på plats.
4. Europeiska kommissionens och Olafs tjänstemän ska ges tillgång till all information och alla handlingar (elektroniska versioner, pappersversioner, eller både och) om de insatser som avses i punkt 3 som krävs för ett korrekt genomförande av kontrollerna och inspektionerna på plats. I synnerhet får Europeiska kommissionens och Olafs tjänstemän kopiera relevanta handlingar.
5. Europeiska kommissionen eller Olaf och Förenade kungarikets myndigheter ska från fall till fall avgöra om de ska utföra kontroller och inspektioner på plats gemensamt eller inte, även i fall där båda parterna har behörighet att utföra utredningar.

6. Om en person, en enhet eller en annan tredje part motsätter sig en kontroll eller en inspektion på plats, ska Förenade kungarikets myndigheter, inom ramen för sina nationella regler och föreskrifter, bistå Europeiska kommissionen eller Olaf för att de ska kunna fullgöra sina uppdrag avseende kontroll och inspektion på plats. Detta bistånd ska omfatta vidtagande av lämpliga säkerhetsåtgärder enligt nationell lagstiftning, inbegripet åtgärder för att säkra bevis.
7. Europeiska kommissionen eller Olaf ska underrätta Förenade kungarikets behöriga myndigheter om resultatet av sådana kontroller och inspektioner. I synnerhet ska Europeiska kommissionen eller Olaf snarast möjligt rapportera till Förenade kungarikets behöriga myndighet om alla omständigheter eller misstankar rörande någon oegentlighet som kommit till deras kännedom i samband med kontrollen eller inspektionen på plats.
8. Utan att det påverkar tillämpningen av Förenade kungarikets lagstiftning får Europeiska kommissionen införa administrativa åtgärder och sanktioner för juridiska eller fysiska personer som deltar i genomförandet av ett program eller en verksamhet i enlighet med unionslagstiftningen.
9. För att denna artikel ska kunna genomföras korrekt ska Europeiska kommissionen eller Olaf och Förenade kungarikets behöriga myndigheter regelbundet utbyta information och, på begäran av en av parterna i detta avtal, samråda med varandra, såvida detta inte är förbjudet enligt unionens lagstiftning eller Förenade kungarikets lagstiftning.
10. För att underlätta ett effektivt samarbete och informationsutbyte med Olaf ska Förenade kungariket utse en kontaktpunkt.

11. Information som utbyts mellan Europeiska kommissionen eller Olaf och Förenade kungarikets behöriga myndigheter ska uppfylla tillämpliga konfidentialitetskrav. Personuppgifter som ingår i informationsutbytet ska skyddas i enlighet med tillämpliga regler.

12. Utan att det påverkar tillämpligheten av artikel 634 ska Förenade kungarikets myndigheter, om en medborgare i Förenade kungariket eller fysiska personer som är bosatta i Förenade kungariket eller juridiska personer som är etablerade i Förenade kungariket mottar unionsfinansiering inom ramen för de unionsprogram och unionsverksamheter som förtecknas i protokoll I, direkt eller indirekt, inbegripet i samband med tredje part som deltar i förvaltningen av sådan unionsfinansiering, samarbeta med unionens myndigheter eller unionsmedlemsstaternas myndigheter med ansvar för att utreda, lagföra och väcka talan mot personer som begår brott och medhjälpare till brott som skadar Europeiska unionens ekonomiska intressen med avseende på sådan finansiering, i enlighet med tillämplig lagstiftning och internationella instrument, så att de kan fullgöra sina skyldigheter.

ARTIKEL 727

Ändringar av artiklarna 708, 723, 725 och 726

Den specialiserade kommittén för deltagande i unionsprogram får ändra artiklarna 725 och 726, särskilt för att ta hänsyn till ändringar av rättsakter från en eller flera unionsinstitutioner.

Den specialiserade kommittén för deltagande i unionsprogram får ändra artiklarna 708 och 723 för att utvidga tillämpningen av kapitel 2 till unionens andra program, verksamheter och tjänster.

ARTIKEL 728

Återbetalning och verkställighet

1. Beslut som antas av Europeiska kommissionen och som ålägger andra juridiska eller fysiska personer än stater en betalningsskyldighet i samband med fordringar som härrör från unionens program, verksamheter, åtgärder eller projekt ska vara verkställbara i Förenade kungariket. Beslutet om att verkställighet får ske ska bifogas avgörandet, utan andra formaliteter än kontroll av avgörandets äkthet genom den nationella myndighet som Förenade kungariket ska utse för detta ändamål. Förenade kungariket ska underrätta kommissionen och Europeiska unionens domstol om sin utsedda nationella myndighet. I enlighet med artikel 729 ska Europeiska kommissionen ha rätt att delge sådana verkställbara beslut direkt till personer som är bosatta i och juridiska personer som är etablerade i Förenade kungariket. Verkställigheten av dessa beslut ska ske i enlighet med Förenade kungarikets lagstiftning.
2. Domar och beslut som meddelats av Europeiska unionens domstol med tillämpning av en skiljedomsklausul i ett kontrakt eller avtal om unionens program, verksamheter eller delar av sådana enligt protokoll I ska vara verkställbara i Förenade kungariket på samma sätt som de beslut av Europeiska kommissionen som avses i punkt 1 i denna artikel.

3. Europeiska unionens domstol ska vara behörig att pröva lagenligheten av det beslut av kommissionen som avses i punkt 1 samt bevilja anstånd med verkställigheten. Domstolarna i Förenade kungariket ska dock vara behöriga beträffande klagomål om att verkställigheten inte genomförs på regelrätt sätt.

AVSNITT 2

ÖVRIGA REGLER FÖR GENOMFÖRANDET AV UNIONSPROGRAM

ARTIKEL 729

Kommunikation och informationsutbyte

De unionsinstitutioner och unionsorgan som deltar i genomförandet av unionsprogram eller unionsverksamheter, eller i kontrollen av sådana program eller verksamheter, ska ha rätt att kommunicera direkt, inbegripet via elektroniska system för utbyte, med varje fysisk person som är bosatt eller juridisk person som är etablerad i Förenade kungariket och som mottar unionsfinansiering, samt med varje tredje part som deltar i förvaltningen av unionsfinansiering och som är bosatt eller etablerad i Förenade kungariket. Dessa personer, enheter och tredje parter får direkt till unionsinstitutionerna och unionsorganen lämna all relevant information och alla handlingar som de är skyldiga att lämna på grundval av den unionslagstiftning som är tillämplig på unionsprogrammet eller unionsverksamheten eller på grundval av de kontrakt eller finansieringsavtal som ingåtts för att genomföra programmet eller verksamheten.

ARTIKEL 730

Statistiksamarbete

Eurostat och Förenade kungarikets statistikmyndighet får upprätta ett arrangemang som möjliggör samarbete i relevanta statistiska frågor och inbegriper att Eurostat, med Förenade kungarikets statistikmyndighets samtycke, tillhandahåller statistiska uppgifter om Förenade kungariket för de syften som avses i denna del, särskilt uppgifter om Förenade kungarikets BNP.

KAPITEL 3

FÖRENADE KUNGARIKETS TILLGÅNG TILL TJÄNSTER INOM RAMEN FÖR UNIONSPROGRAM

ARTIKEL 731

Regler för tillgång till tjänster

1. Även om Förenade kungariket inte deltar i ett unionsprogram eller en unionsverksamhet enligt villkoren i kapitel 1 i denna del, får det ha tillgång till tjänster som tillhandahålls inom ramen för unionsprogram och unionsverksamheter på de villkor som fastställs i detta avtal, i de grundläggande akterna och i andra regler för genomförandet av unionsprogram och unionsverksamheter.

2. Protokoll II ska, när så är lämpligt,
 - a) identifiera de tjänster inom ramen för unionsprogram och unionsverksamheter som Förenade kungariket och enheter i Förenade kungariket ska ha tillgång till,
 - b) fastställa särskilda villkor för tillgången för Förenade kungariket och enheter i Förenade kungariket. Dessa villkor ska vara förenliga med villkoren i detta avtal och i de grundläggande akterna,
 - c) i tillämpliga fall, fastställa Förenade kungarikets finansiella bidrag eller bidrag in natura till en tjänst som tillhandahålls inom ramen för sådana unionsprogram och unionsverksamheter.
3. Protokoll II ska antas och får ändras av den specialiserade kommittén för deltagande i unionsprogram.
4. Förenade kungariket och offentliga och privata rymdfarkostägare och rymdfarkostoperatörer som bedriver verksamhet i eller från Förenade kungariket ska ha tillgång till de tjänster som tillhandahålls enligt artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 541/2014/EU¹ i enlighet med artikel 5.2 i det beslutet till dess att bestämmelser om liknande tillgång inkluderas i protokoll II eller till och med den 31 december 2021.

¹ Europaparlamentets och rådets beslut nr 541/2014/EU av den 16 april 2014 om inrättande av en ram till stöd för rymdövervakning och spårning (EUT L 158, 27.5.2014, s. 227).

KAPITEL 4

ÖVERSYNER

ARTIKEL 732

Översynsklausul

Fyra år efter det att protokollen I och II blivit tillämpliga ska den specialiserade kommittén för deltagande i unionsprogram se över genomförandet av dessa på grundval av uppgifterna om deltagande av enheter i Förenade kungariket i indirekta och direkta åtgärder inom ramen för det program, de delar av programmet, de verksamheter och de tjänster som omfattas av protokollen I och II.

På begäran av endera parten ska den specialiserade kommittén för deltagande i unionsprogram diskutera ändringar eller föreslagna ändringar som påverkar villkoren för Förenade kungarikets deltagande i något av de program eller delar av program, verksamheter och tjänster som förtecknas i protokollen I och II, och får vid behov föreslå lämpliga åtgärder inom ramen för detta avtal.

KAPITEL 5

DELTAGARAVGIFT FÖR ÅREN 2021–2026

ARTIKEL 733

Deltagaravgift för åren 2021–2026

Den deltagaravgift som avses i artikel 714.4 ska ha följande värde under åren 2021–2026:

- under 2021: 0,5 %,
- under 2022: 1 %,
- under 2023: 1,5 %,
- under 2024: 2 %,
- under 2025: 2,5 %,
- under 2026: 3 %.

DEL SEX

TVISTLÖSNING OCH ÖVERGRIPANDE BESTÄMMELSER

AVDELNING I

TVISTLÖSNING

KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

ARTIKEL 734

Mål

Målet för denna avdelning är att fastställa en ändamålsenlig och effektiv mekanism för att undvika och lösa tvister mellan parterna i fråga om tolkning och tillämpning av detta avtal, för att om möjligt finna en ömsesidigt godtagbar lösning.

ARTIKEL 735

Tillämpningsområde

1. Denna avdelning ska, om inte annat följer av punkterna 2, 3, 4 och 5, tillämpas på tvister mellan parterna om tolkningen och tillämpningen av bestämmelserna i detta avtal eller eventuella kompletterande avtal (*berörda bestämmelser*).
2. De berörda bestämmelserna ska omfatta alla bestämmelser i detta avtal och eventuella kompletterande avtal, utom
 - a) artikel 32.1–32.6 och artikel 36,
 - b) bilaga 12,
 - c) del två rubrik ett avdelning VII,
 - d) del två rubrik ett avdelning X,
 - e) artikel 355.1, 355.2 och 355.4, artikel 356.1 och 356.3, del två rubrik ett avdelning XI kapitel 2, artiklarna 371 och 372, del två rubrik ett avdelning XI kapitel 5, och artikel 411.4–411.9,

- f) del tre, inbegripet när det gäller situationer som regleras av andra bestämmelser i detta avtal,
 - g) del fyra,
 - h) del sex avdelning II,
 - i) artikel 782, och
 - j) avtalet om säkerhetsförfaranden för utbyte och skydd av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter.
3. Partnerskapsrådet får tas i anspråk av en part i syfte att lösa en tvist om skyldigheter som följer av de bestämmelser som avses i punkt 2.
4. Artikel 736 är tillämplig på de bestämmelser som avses i punkt 2 i den här artikeln.
5. Trots punkterna 1 och 2 ska den här avdelningen inte tillämpas på tvister som rör tolkningen och tillämpningen av bestämmelserna i protokollet om samordning av de sociala trygghetssystemen eller dess bilagor i enskilda fall.

ARTIKEL 736

Exklusivitet

Parterna förbinder sig att inte hänskjuta tvister dem emellan om tolkningen eller tillämpningen av bestämmelserna i det här avtalet eller något kompletterande avtal till en annan tvistlösningsmekanism än de som föreskrivs i det här avtalet.

ARTIKEL 737

Val av forum vid väsentligen likvärdiga skyldigheter enligt ett annat internationellt avtal

1. Om tvist uppkommer avseende någon åtgärds förenlighet med de skyldigheter som följer av detta avtal eller av eventuella kompletterande avtal och en materiellt sett likvärdig skyldighet enligt ett annat internationellt avtal i vilket båda parter är parter, däribland WTO-avtalet, ska den part som begär prövning välja vilket forum som ska lösa tvisten.
2. När parten valt forum och inlett ett tvistlösningsförfarande, antingen enligt denna avdelning eller enligt något annat internationellt avtal, ska parten avhålla sig från att inleda sådana förfaranden enligt det andra internationella avtalet om den åtgärd som avses i punkt 1, om inte det först valda forumet av förfarandemässiga eller rättsliga skäl inte når fram till några slutsatser.

3. Vid tillämpningen av denna artikel ska följande gälla:

- a) Tvistlösningsförfaranden enligt denna avdelning anses ha inletts genom att en part begär att en skiljedomstol ska inrättas i enlighet med artikel 739.
- b) Tvistlösningsförfaranden enligt WTO-avtalet anses ha inletts genom att en part begär att en panel ska upprättas i enlighet med artikel 6 i WTO-överenskommelsen om regler och förfaranden för tvistlösning.
- c) Tvistlösningsförfaranden enligt andra avtal anses ha inletts i enlighet med tillämpliga bestämmelser i respektive avtal.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 ska inget i detta avtal eller ett eventuellt kompletterande avtal hindra en part från att upphäva skyldigheter som tillåtit av Världshandelsorganisationens tvistlösningsorgan eller tillåtit enligt tvistlösningsförfaranden enligt andra internationella avtal i vilka de tvistande parterna är part. WTO-avtalet eller andra internationella avtal mellan parterna får inte åberopas i syfte att hindra en part från att upphäva skyldigheter enligt denna avdelning.

KAPITEL 2

FÖRFARANDE

ARTIKEL 738

Samråd

1. Om en part (*den klagande parten*) anser att den andra parten (*den svarande parten*) har åsidosatt en skyldighet enligt detta avtal eller ett eventuellt kompletterande avtal, ska parterna sträva efter att lösa frågan genom att inleda samråd i en förtroendefull anda i syfte att nå en ömsesidigt godtagbar lösning.
2. Den klagande parten kan begära samråd genom en skriftlig begäran till den svarande parten. Den klagande parten ska i sin skriftliga begäran ange skälen till begäran, inbegripet en identifiering av de berörda åtgärderna och den rättsliga grunden för begäran, och de berörda bestämmelser som den anser vara tillämpliga.
3. Den svarande parten ska besvara begäran snarast, dock senast tio dagar efter den dag då den överlämnades. Samrådet ska hållas inom 30 dagar från den dag då begäran överlämnades, genom fysiska möten eller på annat sätt som parterna kommit överens om. Om samrådet hålls genom fysiskt möte ska det äga rum på den svarande partens territorium, såvida inte parterna kommer överens om något annat.

4. Samrådet ska anses ha avslutats inom 30 dagar från den dag då begäran överlämnades, såvida inte parterna är överens om att fortsätta samrådet.

5. Samråd om brådsakande ärenden, inbegripet frågor som gäller lättfördärliga varor eller säsongsvaror eller säsongstjänster ska hållas inom 20 dagar från den dag då begäran överlämnades. Samrådet ska anses vara avslutat inom dessa 20 dagar om inte parterna är överens om att fortsätta samrådet.

6. Varje part ska tillhandahålla tillräcklig information om faktiska omständigheter för att möjliggöra en fullständig prövning av åtgärden i fråga, inbegripet hur åtgärden skulle kunna påverka tillämpningen av detta avtal eller eventuella kompletterande avtal. Varje part ska eftersträva att säkerställa deltagande av personal från dess behöriga myndigheter med kompetens i de frågor som samrådet avser.

7. För alla tvister som rör ett annat område än del två rubrik ett avdelningarna I–VII, avdelning VIII kapitel 4, avdelningarna IX–XII eller rubrik sex ska, på begäran av den klagande parten, det samråd som avses i punkt 3 i denna artikel hållas inom ramen för en specialiserad kommitté eller partnerskapsrådet. Den specialiserade kommittén får när som helst besluta att hänskjuta ärendet till partnerskapsrådet. Partnerskapsrådet får också själv ta upp frågan till prövning. Den specialiserade kommittén, eller i förekommande fall partnerskapsrådet, får avgöra tvisten genom ett beslut. De tidsfrister som avses i punkt 3 i denna artikel ska gälla. Platsen för sammanträden ska styras av den specialiserade kommitténs eller, i förekommande fall, partnerskapsrådets arbetsordning.

8. Samråd, och särskilt alla uppgifter som angetts som konfidentiella och de ståndpunkter som parterna intar under samråd, ska vara konfidentiella och påverkar inte någondera partens rättigheter i eventuella framtida förfaranden.

ARTIKEL 739

Skiljeförfarande

1. Den klagande parten får begära att en skiljedomstol inrättas om
 - a) den svarande parten inte svarar på begäran om samråd inom 10 dagar från dess överlämnande,
 - b) samråd inte hålls inom de tidsfrister som anges i artikel 738.3, 738.4 eller 738.5,
 - c) parterna kommer överens om att inte hålla samråd, eller
 - d) samråd har avslutats utan att en ömsesidigt godtagbar lösning har nåtts.
2. Begäran om inrättande av skiljedomstolen ska göras genom en skriftlig begäran som överlämnas till den svarande parten. I sin begäran ska den klagande parten uttryckligen ange åtgärden i fråga och förklara hur den utgör en överträdelse av de berörda bestämmelserna på ett sätt som är tillräckligt för att tydligt ange den rättsliga grunden för klagomålet.

ARTIKEL 740

Inrättande av en skiljedomstol

1. En skiljedomstol ska bestå av tre skiljemän.
2. Senast 10 dagar efter den dag då begäran om inrättande av en skiljedomstol överlämnades ska parterna samråda i syfte att enas om skiljedomstolens sammansättning.
3. Om parterna inte kan komma överens om skiljedomstolens sammansättning inom den tidsfrist som fastställs i punkt 2 i denna artikel ska varje part utse en skiljeman från den delförteckning för parten som upprättats enligt artikel 752 inom fem dagar efter utgången av den tidsfrist som fastställs i punkt 2 i den här artikeln. Om en part inte utser en skiljeman från sin delförteckning inom denna tidsfrist ska partnerskapsrådets ordförande från den klagande parten inom fem dagar efter utgången av tidsfristen genom lottning välja en skiljeman från delförteckningen för den part som inte utsett en skiljeman. Partnerskapsrådets ordförande från den klagande parten får delegera detta val av skiljeman genom lottning.
4. Om parterna inte kan enas om skiljedomstolens ordförande inom den tidsfrist som anges i punkt 2 i denna artikel, ska partnerskapsrådets ordförande från den klagande parten, senast fem dagar efter utgången av den tidsfristen, genom lottning välja ordföranden för skiljedomstolen från den delförteckning över ordförande som upprättats enligt artikel 752. Partnerskapsrådets ordförande från den klagande parten får delegera detta val av skiljedomstolens ordförande genom lottning.

5. Om någon av de förteckningar som anges i artikel 752 inte har upprättats eller inte innehåller tillräckligt många namn vid tidpunkten för ett val enligt punkt 3 eller 4 i den här artikeln, ska skiljemännen väljas genom lottning bland de personer som formellt har föreslagits av en part eller av båda parterna i enlighet med bilaga 48.

6. Dagen för inrättande av skiljedomstolen ska vara den dag då den sista av de tre skiljemännen har meddelat parterna sitt godtagande av uppdraget i enlighet med bilaga 48.

ARTIKEL 741

Krav på skiljemän

1. Alla skiljemän ska

- a) ha dokumenterad sakkunskap inom juridik och internationell handel, inbegripet i särskilda frågor som omfattas av del två rubrik ett avdelningarna I–VII, avdelning VIII kapitel 4, avdelningarna IX–XII eller av del två rubrik sex, eller inom juridik och alla andra frågor som omfattas av detta avtal och eventuella kompletterande avtal och, om det rör sig om en ordförande, även ha erfarenhet av tvistlösningsförfaranden,
- b) inte ha anknytning till eller ta emot instruktioner från någon av parterna,

c) uppträda i egenskap av enskilda individer och inte ta emot instruktioner från någon organisation eller regering vad gäller frågor som har samband med tvisten, och

d) följa bilaga 49.

2. Alla skiljemän ska vara personer vars oavhängighet inte kan ifrågasättas, som uppfyller nödvändiga villkor för utövande av de högsta domarämbetena i hemlandet eller är jurister med allmänt erkända kvalifikationer.

3. Med hänsyn till föremålet för en viss tvist får parterna komma överens om att göra undantag från de krav som anges i punkt 1 a.

ARTIKEL 742

Skiljedomstolens uppgifter

Skiljedomstolen

a) ska göra en objektiv bedömning av det ärende som föreläggs den, inbegripet en objektiv bedömning av de faktiska omständigheterna i ärendet och de berörda åtgärdernas tillämplighet och förenlighet med de berörda bestämmelserna,

- b) ska i sina avgöranden och beslut redovisa sina slutsatser med avseende på faktiska och rättsliga omständigheter samt skälen till sina slutsatser, och
- c) bör regelbundet samråda med parterna och se till att det skapas goda förutsättningar för att uppnå en ömsesidigt godtagbar lösning.

ARTIKEL 743

Mandat

1. Om inte parterna kommer överens om något annat inom fem dagar från den dag då skiljedomstolen inrättades, ska skiljedomstolens mandat vara

”att mot bakgrund av de relevanta berörda bestämmelserna i detta avtal eller ett kompletterande avtal pröva den fråga som avses i begäran om inrättande av en skiljedomstol, fastställa huruvida den aktuella åtgärden är förenlig med de bestämmelser som avses i artikel 735 och meddela ett avgörande i enlighet med artikel 745”.

2. Om parterna kommer överens om ett annat mandat än det som avses i punkt 1, ska de anmäla det överenskomna mandatet till skiljedomstolen inom den tidsfrist som avses i punkt 1.

ARTIKEL 744

Brådskanie förfaranden

1. På begäran av en part ska skiljedomstolen senast tio dagar efter den dag då den inrättades besluta huruvida ärendet är brådskanie.
2. I brådskanie fall ska de tillämpliga tidsfrister som anges i artikel 745 vara hälften av den tid som där anges.

ARTIKEL 745

Skiljedomstolens avgöranden

1. Skiljedomstolen ska lägga fram en interimsrapport till parterna inom 100 dagar från den dag då skiljedomstolen inrättades. Om skiljedomstolen anser att denna tidsfrist inte kan hållas, ska skiljedomstolens ordförande skriftligen meddela parterna detta och ange skälen till förseningen samt vilket datum skiljedomstolen planerar att lägga fram sin interimsrapport. Skiljedomstolen ska under inga omständigheter lägga fram sin interimsrapport senare än 130 dagar efter den dag då skiljedomstolen inrättades.

2. Varje part får inom 14 dagar från det att interimrapporten lades fram lämna in en skriftlig begäran till skiljedomstolen om att den ska granska särskilda aspekter i rapporten. En part får lämna synpunkter på den andra partens begäran inom sex dagar från det att begäran lämnades in.
3. Om ingen skriftlig begäran om granskning av särskilda aspekter av interimrapporten lämnas in inom den tidsfrist som avses i punkt 2, ska interimrapporten bli skiljedomstolens avgörande.
4. Skiljedomstolen ska meddela sitt avgörande till parterna inom 130 dagar efter den dag då skiljedomstolen inrättades. Om skiljedomstolen anser att denna tidsfrist inte kan hållas, ska dess ordförande skriftligen meddela parterna detta och ange skälen till förseningen samt vilket datum skiljedomstolen planerar att meddela sitt slutliga avgörande. Skiljedomstolen ska under inga omständigheter meddela sitt avgörande senare än 160 dagar efter den dag då skiljedomstolen inrättades.
5. Avgörandet ska innehålla en diskussion om varje skriftlig begäran från parterna om interimrapporten och tydligt behandla parternas synpunkter.
6. För tydlighetens skull påpekas att ett ”avgörande” eller ”avgöranden” som avses i artiklarna 742, 743 och 753 och i artikel 754.1, 754.3, 754.4 och 754.6 även ska anses hänvisa till skiljedomstolens interimrapport.

KAPITEL 3

EFTERLEVNAD

ARTIKEL 746

Efterlevnadsåtgärder

1. Om skiljedomstolen i sitt avgörande enligt artikel 745.4 finner att den svarande parten har underlåtit att uppfylla en skyldighet enligt detta avtal eller ett kompletterande avtal, ska den parten vidta nödvändiga åtgärder för att omedelbart följa skiljedomstolens avgörande i syfte att följa de berörda bestämmelserna.
2. Den svarande parten ska senast 30 dagar efter det att avgörandet meddelats underrätta den klagande parten om vilka åtgärder den har vidtagit eller planerar att vidta för att följa avgörandet.

ARTIKEL 747

Rimlig tidsperiod

1. Om omedelbar efterlevnad inte är möjlig ska den svarande parten, senast 30 dagar efter det avgörande som avses i artikel 745.4 meddelats, till den klagande parten överlämna en underrättelse om längden på den rimliga tidsperiod som den kommer att behöva för att följa det avgörande som avses i artikel 745.4. Parterna ska sträva efter att komma överens om längden på den rimliga tidsperioden för att följa avgörandet.
2. Om parterna inte har enats om längden på den rimliga tidsperioden får den klagande parten, tidigast 20 dagar efter överlämnandet av den underrättelse som avses i punkt 1, skriftligen begära att den ursprungliga skiljedomstolen fastställer den rimliga tidsperiodens längd. Skiljedomstolen ska meddela sitt beslut till parterna inom 20 dagar från den dag då begäran överlämnades.
3. Den svarande parten ska skriftligen underrätta den klagande parten om sina framsteg vad gäller att följa det avgörande som avses i artikel 745.4 minst en månad före utgången av den rimliga tidsperioden.
4. Parterna kan komma överens om att förlänga den rimliga tidsperioden.

ARTIKEL 748

Efterlevnadskontroll

1. Den svarande parten ska senast den dag då den rimliga tidsperioden löper ut underrätta den klagande parten om alla åtgärder som den har vidtagit för att följa det avgörande som avses i artikel 745.4.
2. Om parterna är oeniga om huruvida det har vidtagits en åtgärd för att följa avgörandet eller huruvida åtgärden är förenlig med de berörda bestämmelserna, får den klagande parten överlämna en skriftlig begäran till den ursprungliga skiljedomstolen om att avgöra frågan. I denna begäran ska åtgärden i fråga anges, och det ska förklaras hur den utgör en överträdelse av de berörda bestämmelserna på ett sätt som är tillräckligt för att tydligt ange den rättsliga grunden för klagomålet. Skiljedomstolen ska meddela sitt beslut till parterna inom 45 dagar från den dag då begäran överlämnades.

ARTIKEL 749

Tillfälliga korrigerande åtgärder

1. Den svarande parten ska, på begäran av och efter samråd med den klagande parten, lägga fram ett erbjudande om tillfällig kompensation om
 - a) den svarande parten överlämnar en underrättelse till den klagande parten om att det inte är möjligt att följa det avgörande som avses i artikel 745.4, eller
 - b) den svarande parten underlåter att inom den tidsfrist som avses i artikel 746, eller före den dag då den rimliga tidsperioden löper ut, överlämna en underrättelse om sådana åtgärder som har vidtagits för att följa skiljedomstolens avgörande, eller
 - c) skiljedomstolen finner att ingen åtgärd har vidtagits för att följa skiljedomstolens avgörande eller att den åtgärd som vidtagits för att följa skiljedomstolens avgörande inte är förenlig med de berörda bestämmelserna.
2. Om något av de villkor som avses i punkt 1 a, b och c är uppfyllt får den klagande parten överlämna en skriftlig underrättelse till den svarande parten om att den avser att tillfälligt upphäva tillämpningen av skyldigheter enligt de berörda bestämmelserna om
 - a) den klagande parten beslutar att inte göra en begäran enligt punkt 1, eller

- b) parterna inte kommer överens om den tillfälliga kompensationen inom 20 dagar efter det att den rimliga tidsperioden har löpt ut eller efter det att skiljedomstolens beslut meddelats enligt artikel 748 om en begäran enligt punkt 1 i den här artikeln görs.

I underrättelsen ska omfattningen av det avsedda tillfälliga upphävandet av skyldigheter anges.

3. Tillfälligt upphävande av skyldigheter ska omfattas av följande villkor:

- a) Skyldigheter enligt del två rubrik fyra, protokollet om samordning av de sociala trygghetssystemen eller dess bilagor eller del fem får inte tillfälligt upphävas enligt denna artikel.
- b) Genom undantag från led a får skyldigheter enligt del fem tillfälligt upphävas endast om det avgörande som avses i artikel 745.4 avser tolkningen och genomförandet av del fem.
- c) Skyldigheter som inte omfattas av del fem får inte tillfälligt upphävas om det avgörande som avses i artikel 745.1 avser tolkningen och genomförandet av del fem.
- d) Skyldigheter enligt del två rubrik ett avdelning II avseende finansiella tjänster får inte tillfälligt upphävas inom ramen för denna artikel, såvida inte det avgörande som avses i artikel 745.4 gäller tolkningen och tillämpningen av skyldigheter enligt del två rubrik ett avdelning II avseende finansiella tjänster.

4. Om en part fortsätter att inte följa ett avgörande från en skiljenämnd som tillsatts enligt ett tidigare avtal mellan parterna, får den andra parten tillfälligt upphäva skyldigheter enligt de berörda bestämmelser som avses i artikel 735. Med undantag för regeln i punkt 3 a i den här artikeln ska alla regler om tillfälliga korrigerande åtgärder vid bristande efterlevnad och om översyn av sådana åtgärder regleras av det tidigare avtalet.
5. Det tillfälliga upphävandet av skyldigheter får inte överstiga den nivå som motsvarar det upphävande eller den minskning av förmåner som orsakats av överträdelsen.
6. Om skiljedomstolen har konstaterat överträdelsen i del två rubrik ett eller rubrik tre, får det tillfälliga upphävandet tillämpas i en annan avdelning i samma rubrik än den där skiljedomstolen har konstaterat överträdelsen, särskilt om den klagande parten anser att ett sådant tillfälligt upphävande är ändamålsenligt för att få efterlevnad till stånd.
7. Om skiljedomstolen har konstaterat överträdelsen i del två rubrik två
 - a) bör den klagande parten först försöka tillfälligt upphäva skyldigheterna i samma avdelning som den där skiljedomstolen har konstaterat överträdelsen,
 - b) får den klagande parten, om den anser att det inte är praktiskt genomförbart eller ändamålsenligt att tillfälligt upphäva skyldigheter med avseende på samma avdelning som den där skiljedomstolen har konstaterat överträdelsen, försöka tillfälligt upphäva skyldigheter i den andra avdelningen i samma rubrik.

8. Om skiljedomstolen har konstaterat överträdelsen i del två rubrik ett, rubrik två, rubrik tre eller rubrik fem, och om den klagande parten anser att det inte är praktiskt genomförbart eller ändamålsenligt att tillfälligt upphäva skyldigheter inom samma rubrik som den där skiljedomstolen har konstaterat överträdelsen och att omständigheterna är tillräckligt allvarliga, får den försöka tillfälligt upphäva skyldigheter enligt andra berörda bestämmelser.
9. När det gäller punkterna 7 b och 8 ska den klagande parten ange skälen för sitt beslut.
10. Den klagande parten får tillfälligt upphäva skyldigheterna tio dagar efter den dag då den underrättelse som avses i punkt 2 överlämnades, såvida inte den svarande parten gjort en begäran enligt punkt 11.
11. Om den svarande parten anser att omfattningen av det anmälda tillfälliga upphävandet av skyldigheter överstiger den nivå som motsvarar det upphävande eller den minskning av förmåner som orsakats av överträdelsen, eller att de principer och förfaranden som anges i punkt 7 b, 8 eller 9 inte har följts, får den, före utgången av den tiodagarsperiod som anges i punkt 10, till den ursprungliga skiljedomstolen ge in en skriftlig begäran om att denna ska avgöra frågan. Skiljedomstolen ska meddela parterna sitt beslut om omfattningen av det tillfälliga upphävandet av skyldigheter inom 30 dagar från dagen för begäran. Inga skyldigheter ska tillfälligt upphävas förrän skiljedomstolen har meddelat sitt beslut. Det tillfälliga upphävandet av skyldigheter ska vara förenligt med det beslutet.

12. Den skiljedomstol som agerar i enlighet med punkt 11 ska inte pröva arten av de skyldigheter som ska tillfälligt upphävas, utan ska avgöra om omfattningen av sådana upphävanden överstiger den nivå som motsvarar de upphävda eller minskade förmåner som orsakats av överträdelsen. Om den fråga som hänskjuts till skiljeförfarandet innehåller ett påstående om att de principer och förfaranden som anges i punkterna 7 b, 8 eller 9 inte har följts, ska skiljedomstolen pröva detta påstående. Om skiljedomstolen fastställer att dessa principer och förfaranden inte har följts ska den klagande parten tillämpa dem i enlighet med punkterna 7 b, 8 och 9. Parterna ska godta skiljedomstolens beslut som slutgiltigt och får inte begära ett andra skiljeförfarande. Denna punkt får under inga omständigheter fördröja den dag från och med vilken den klagande parten har rätt att tillfälligt upphäva skyldigheter enligt denna artikel.

13. Det tillfälliga upphävande av skyldigheter eller den compensation som avses i denna artikel ska vara av tillfällig natur och får inte tillämpas efter det att

- a) parterna har nått en ömsesidigt godtagbar lösning i enlighet med artikel 756,
- b) parterna har kommit överens om att den åtgärd som vidtagits för att följa avgörandet innebär att den svarande parten följer de berörda bestämmelserna, eller
- c) eventuella åtgärder som har vidtagits för att följa skiljedomstolens avgörande och som enligt skiljedomstolen är oförenliga med de berörda bestämmelserna har återkallats eller ändrats i syfte att den svarande parten ska följa de berörda bestämmelserna.

ARTIKEL 750

Översyn av eventuella åtgärder som vidtagits för att följa skiljedomstolens avgörande efter antagande av tillfälliga korrigerande åtgärder

1. Den svarande parten ska till den klagande parten överlämna en underrättelse om alla åtgärder som den har vidtagit för att följa avgörandet efter ett tillfälligt upphävande av skyldigheter eller efter tillämpning av tillfällig kompensation, alltefter omständigheterna. Med undantag för fall enligt punkt 2 ska den klagande parten avsluta det tillfälliga upphävandet av skyldigheter inom 30 dagar från det att underrättelsen överlämnades. I fall där kompensation har tillämpats, och med undantag för fall enligt punkt 2, får den svarande parten avsluta tillämpningen av sådan kompensation inom 30 dagar från överlämnandet av dess underrättelse om att den följer avgörandet.

2. Om parterna inte når en överenskommelse om huruvida den åtgärd som är föremål för underrättelse innebär att den svarande parten följer de berörda bestämmelserna inom 30 dagar från den dag då underrättelsen överlämnades, ska den klagande parten till den ursprungliga skiljedomstolen överlämna en skriftlig begäran om att denna ska avgöra frågan. Skiljedomstolen ska meddela parterna sitt beslut inom 46 dagar från den dag då begäran överlämnades. Om skiljedomstolen anser att den åtgärd som vidtagits för att följa avgörandet är förenlig med de berörda bestämmelserna, ska det tillfälliga upphävandet av skyldigheter eller kompensationen, alltefter omständigheterna, avslutas. Omfattningen av ett tillfälligt upphävande av skyldigheter eller av kompensation ska i relevanta fall anpassas mot bakgrund av skiljedomstolens beslut.

KAPITEL 4

GEMENSAMMA FÖRFARANDEBESTÄMMELSER

ARTIKEL 751

Mottagande av information

1. Skiljedomstolen kan på begäran av en part eller på eget initiativ begära relevant information från parterna som den anser vara nödvändig och lämplig. Parterna ska utan dröjsmål och fullt ut efterkomma varje begäran från skiljedomstolen om sådan information.
2. Skiljedomstolen får på begäran av en part eller på eget initiativ begära all information från andra källor som den anser lämplig. Skiljedomstolen får också begära expertutlåtanden på det sätt den anser lämpligt och i förekommande fall på de villkor som parterna kommit överens om.
3. Skiljedomstolen ska behandla *amicus curiae*-inlagor från fysiska personer från en part eller från juridiska personer som är etablerade i en part i enlighet med bilaga 48.
4. All information som skiljedomstolen inhämtar enligt denna artikel ska göras tillgänglig för parterna, och parterna får lämna synpunkter på denna information till skiljedomstolen.

ARTIKEL 752

Förteckning över skiljemän

1. Partnerskapsrådet ska senast 180 dagar efter den dag då detta avtal träder i kraft upprätta en förteckning över personer med sakkunskap inom specifika sektorer som omfattas av detta avtal eller kompletterande avtal, som är villiga och kapabla att tjänstgöra som ledamöter av en skiljedomstol. Förteckningen ska omfatta minst 15 personer och bestå av tre delförteckningar:

- a) En delförteckning över enskilda personer som upprättats på grundval av förslag från unionen.
- b) En delförteckning över enskilda personer som upprättats på grundval av förslag från Förenade kungariket.
- c) En delförteckning över personer som inte är medborgare i någondera parten som ska tjänstgöra som ordförande i skiljedomstolen.

Varje delförteckning ska omfatta minst fem personer. Partnerskapsrådet ska säkerställa att förteckningen alltid innehåller detta minimiantal personer.

2. Partnerskapsrådet får upprätta ytterligare förteckningar över personer med sakkunskap inom särskilda sektorer som omfattas av detta avtal eller kompletterande avtal. Efter överenskommelse mellan parterna får sådana ytterligare förteckningar användas för att sätta samman skiljedomstolen i enlighet med förfarandet i artikel 740.3 och 740.5. Sådana ytterligare förteckningar ska bestå av två delförteckningar:

- a) En delförteckning över enskilda personer som upprättats på grundval av förslag från unionen.
- b) En delförteckning över enskilda personer som upprättats på grundval av förslag från Förenade kungariket.

3. De förteckningar som avses i punkterna 1 och 2 ska inte omfatta personer som är ledamöter, tjänstemän eller övriga anställda vid unionens institutioner eller i en medlemsstats eller Förenade kungarikets statsförvaltning.

ARTIKEL 753

Ersättning av skiljemän

Om en skiljeman under tvistlösningsförfarandet enligt denna avdelning är förhindrad att delta, avsäger sig sitt uppdrag eller behöver ersättas på grund av att han eller hon inte uppfyller kraven i uppförandekoden, ska förfarandet i artikel 740 tillämpas. Tidsfristen för att meddela avgörandet eller beslutet ska förlängas med den tid som krävs för att utse den nya skiljemannen.

ARTIKEL 754

Skiljedomstolens beslut och avgöranden

1. Skiljedomstolens överläggningar ska vara konfidentiella. Skiljedomstolen ska sträva efter att utforma avgöranden och fatta beslut genom konsensus. Om detta inte är möjligt ska skiljedomstolen besluta med majoritet. Skiljemännens enskilda ståndpunkter ska dock aldrig lämnas ut.
2. Alla skiljedomstolens beslut och avgöranden ska vara bindande för unionen och Förenade kungariket. De ska inte ge upphov till några rättigheter eller skyldigheter för fysiska eller juridiska personer.
3. Skiljedomstolens beslut och avgöranden får inte utöka eller inskränka parternas rättigheter och skyldigheter enligt detta avtal eller eventuella kompletterande avtal.
4. För tydlighetens skull påpekas att skiljedomstolen inte ska vara behörig att avgöra om en åtgärd som påstås utgöra en överträdelse av detta avtal eller ett kompletterande avtal är laglig enligt en parts inhemska lagstiftning. Skiljedomstolens slutsatser i ett avgörande i en tvist mellan parterna ska inte vara bindande för någondera partens inhemska domstolar vad gäller innebörden av den partens inhemska lagstiftning.
5. För tydlighetens skull påpekas att ingen av parternas domstolar ska ha behörighet att lösa tvister mellan parterna inom ramen för detta avtal.

6. Varje part ska göra skiljedomstolens avgöranden och beslut tillgängliga för allmänheten, med förbehåll för skyddet av konfidentiell information.
7. Den information som parterna lämnar till skiljedomstolen ska behandlas i enlighet med reglerna om konfidentialitet i bilaga 48.

ARTIKEL 755

Vilandeförklaring och avslutande av skiljeförfaranden

Skiljedomstolen ska när som helst på gemensam begäran av parterna vilandeförklara sitt arbete under en period som parterna enats om, men som inte får överstiga tolv på varandra följande månader. Skiljedomstolen ska återuppta sitt arbete före utgången av tiden för vilandeförklaringen på skriftlig begäran av båda parter, eller vid utgången av tiden för vilandeförklaringen på skriftlig begäran av endera parten. Den begärande parten ska överlämna en underrättelse till den andra parten i enlighet med detta. Om ingen part begär att skiljedomstolen ska återuppta sitt arbete vid utgången av tiden för vilandeförklaringen ska skiljedomstolen förlora sin behörighet och tvistlösningsförfarandet avslutas. Om skiljedomstolens arbete vilandeförklaras ska de tillämpliga fristerna förlängas med lika lång tid som skiljedomstolens arbete vilandeförklarats.

ARTIKEL 756

Ömsesidigt godtagbar lösning

1. Parterna kan när som helst nå en ömsesidigt godtagbar lösning med avseende på de tvister som avses i artikel 735.
2. Om en ömsesidigt godtagbar lösning nås under förfarandena ska parterna gemensamt anmäla den överenskomna lösningen till skiljedomstolens ordförande. Efter en sådan anmälan ska skiljeförfarandet avslutas.
3. Lösningen får antas genom ett beslut av partnerskapsrådet. Ömsesidigt godtagbara lösningar ska göras tillgängliga för allmänheten. Den version som görs tillgänglig för allmänheten får dock inte innehålla uppgifter som enligt en part är konfidentiella.
4. Varje part ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att genomföra den ömsesidigt godtagbara lösningen inom den överenskomna tidsfristen.
5. Den genomförande parten ska inom den överenskomna tidsfristen skriftligen underrätta den andra parten om alla åtgärder som vidtagits för att genomföra den ömsesidigt godtagbara lösningen.

ARTIKEL 757

Tidsfrister

1. Alla tidsfrister som fastställs i denna avdelning ska räknas i dagar från och med dagen efter den handling som de avser.
2. Alla tidsfrister som avses i denna avdelning får ändras genom överenskommelse mellan parterna.
3. Skiljedomstolen får när som helst föreslå parterna att ändra någon av de tidsfrister som avses i denna avdelning, med angivande av skälen till förslaget.

ARTIKEL 758

Kostnader

1. Varje part ska stå för sina egna utgifter för deltagandet i skiljedomstolsförfarandet.
2. Parterna ska gemensamt och lika dela på utgifter som rör de organisatoriska aspekterna, däribland arvoden och kostnadsersättning för skiljedomstolens ledamöter. Skiljemännens arvode ska vara i enlighet med bilaga 48.

ARTIKEL 759

Bilagor

1. De tvistlösningsförfaranden som fastställs i denna avdelning ska styras av förfaranderegler i bilaga 48 och utföras i enlighet med bilaga 49.
2. Partnerskapsrådet får ändra bilagorna 48 och 49.

KAPITEL 5

SÄRSKILDA ARRANGEMANG FÖR ENSIDIGA ÅTGÄRDER

ARTIKEL 760

Särskilda förfaranden för korrigerande åtgärder och ombalansering

1. Vid tillämpning av artikel 374 och artikel 411.2 och 411.3 ska denna avdelning tillämpas med de ändringar som anges i den här artikeln.

2. Genom undantag från artikel 740 och bilaga 48 ska, om parterna inte kommer överens om skiljedomstolens sammansättning inom två dagar, partnerskapsrådets ordförande från den klagande parten senast en dag efter utgången av tvådagarsperioden välja en skiljeman genom lottning från varje parts delförteckning och skiljedomstolens ordförande genom lottning från den delförteckning över ordförande som upprättats enligt artikel 752. Partnerskapsrådets ordförande från den klagande parten får delegera detta val av skiljeman eller ordförande genom lottning. Varje person ska bekräfta sin tillgänglighet till båda parterna inom två dagar från den dag personen underrättades om utseendet. Det organisatoriska möte som avses i regel 10 i bilaga 48 ska äga rum inom två dagar från det att skiljedomstolen inrättades.
3. Genom undantag från regel 11 i bilaga 48 ska den klagande parten inge sin skriftliga inlägga senast sju dagar efter den dag då skiljedomstolen inrättades. Den svarande parten ska överlämna sin skriftliga inlägga senast sju dagar efter det att den klagande partens skriftliga inlägga överlämnades. Skiljedomstolen ska vid behov anpassa alla andra relevanta tidsperioder för tvistlösningsförfarandet för att säkerställa att rapporten läggs fram i tid.
4. Artikel 745 är inte tillämplig och hänvisningar till avgörandet i denna avdelning ska förstås som hänvisningar till det avgörande som avses i artikel 374.10 eller 411.3 c.
5. Genom undantag från artikel 748.2 ska skiljedomstolen meddela sitt beslut till parterna inom 30 dagar från den dag då begäran överlämnades.

ARTIKEL 761

Tillfälligt upphävande av skyldigheter enligt artiklarna 374.12, 501.5 och 506.7

1. Omfattningen av det tillfälliga upphävandet av skyldigheter får inte överstiga den nivå som motsvarar upphävande eller minskning av förmåner enligt detta avtal eller enligt ett kompletterande avtal som direkt orsakats av de korrigerande åtgärderna eller kompensationsåtgärderna från och med den dag då de korrigerande åtgärderna eller kompensationsåtgärderna får verkan till och med den dag då skiljedomens meddelas.
2. Omfattningen av det tillfälliga upphävande av skyldigheter som begärs av den klagande parten och skiljedomstolens fastställande av nivån på det tillfälliga upphävandet av skyldigheter ska grundas på faktiska omständigheter som visar att upphävandet eller minskningen är en direkt följd av tillämpningen av den korrigerande åtgärden eller kompensationsåtgärden och påverkar specifika varor, tjänsteleverantörer, investerare eller andra ekonomiska aktörer och inte enbart på påståenden, antaganden eller avlägsna möjligheter.
3. Nivån på upphävda eller försämrade förmåner som begärts av den klagande parten eller fastställts av skiljedomstolen
 - a) ska inte inbegripa straffskadestånd, ränta eller hypotetiska förluster av vinster eller affärsmöjligheter,
 - b) ska minskas med eventuella tidigare återbetalningar av avgifter, skadeersättning eller andra former av kompensation som redan har mottagits av de berörda aktörerna eller den berörda parten, och

- c) ska inte omfatta bidrag till upphävande eller minskning genom avsiktlig eller försumlig handling eller underlåtenhet av den berörda parten eller någon person eller enhet gentemot vilken korrigerande åtgärder begärs i enlighet med det planerade tillfälliga upphävandet av skyldigheter.

ARTIKEL 762

Villkor för ombalansering, korrigerande åtgärder, kompensationsåtgärder och skyddsåtgärder

Om en part vidtar en åtgärd enligt artikel 374, 411, 469, 501, 506 eller 773 ska den åtgärden endast tillämpas med avseende på berörda bestämmelser i den mening som avses i artikel 735 och ska i tillämpliga delar uppfylla villkoren i artikel 749.3.

AVDELNING II

GRUNDEN FÖR SAMARBETET

ARTIKEL 763

Demokrati, rättsstatens principer och mänskliga rättigheter

1. Parterna ska fortsätta att upprätthålla de gemensamma värden och principer om demokrati, rättsstaten och respekt för de mänskliga rättigheterna som ligger till grund för deras inhemska och internationella politik. I detta hänseende bekräftar parterna sin respekt för den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och de internationella fördrag om mänskliga rättigheter som de är parter i.
2. Parterna ska främja sådana gemensamma värden och principer i internationella forum. Parterna ska samarbeta och samordna sitt arbete vad gäller att främja dessa värden och principer, inbegripet med eller i tredjeländer.

ARTIKEL 764

Kampen mot klimatförändringar

1. Parterna anser att klimatförändringar utgör ett existentiellt hot mot mänskligheten och upprepar sitt åtagande att stärka de globala åtgärderna mot detta hot. Kampen mot klimatförändringar som orsakas av människan, vilken kommit till uttryck i processen i anslutning till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (*UNFCCC*), särskilt i Parisavtalet, som antogs av partskonferensen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar vid dess 21:a session (*Parisavtalet*), inspirerar unionens och Förenade kungarikets inhemska och externa politik. Följaktligen ska varje part respektera Parisavtalet och den process som inrättats genom UNFCCC och avhålla sig från handlingar eller underlåtenheter som väsentligen skulle motverka Parisavtalets mål eller syften.
2. Parterna ska framhålla kampen mot klimatförändringar i internationella forum, inbegripet genom att samarbeta med andra länder och regioner för att höja deras ambitionsnivå när det gäller att minska utsläppen av växthusgaser.

ARTIKEL 765

Insatser för att motverka spridning av massförstörelsevapen

1. Parterna anser att spridning av massförstörelsevapen och bärare av sådana vapen, såväl till statliga som icke-statliga aktörer, utgör ett av de allvarligaste hoten mot internationell stabilitet och säkerhet. Parterna är därför överens om att samarbeta i och bidra till kampen mot spridning av massförstörelsevapen och bärare av dessa genom att till fullo iaktta och på nationell nivå genomföra befintliga skyldigheter enligt internationella fördrag och avtal om nedrustning och icke-spridning och andra relevanta internationella skyldigheter.
2. Parterna är vidare överens om att samarbeta i och bidra till kampen mot spridning av massförstörelsevapen och bärare av dessa genom att
 - a) vidta åtgärder för att underteckna, ratificera eller tillträda, beroende på vad som är tillämpligt, och till fullo genomföra alla andra relevanta internationella instrument, och
 - b) upprätta ett effektivt system för nationell exportkontroll som omfattar kontroll av export och transitering av varor med anknytning till massförstörelsevapen, vilket inbegriper kontroll av slutanvändningen av teknik med dubbla användningsområden i samband med massförstörelsevapen och effektiva sanktioner mot överträdelser av exportkontrollen.
3. Parterna är överens om att upprätta en regelbunden dialog om dessa frågor.

ARTIKEL 766

Handeldvapen och lätta vapen samt andra konventionella vapen

1. Parterna är medvetna om att olaglig tillverkning, överföring och spridning av handeldvapen och lätta vapen, inbegripet ammunition till sådana vapen, samt överdriven anhopning, bristfällig hantering, lagring med otillräcklig säkerhet och okontrollerad spridning av sådana vapen fortsätter att utgöra ett allvarligt hot mot fred och internationell säkerhet.
2. Parterna är överens om att iaktta och fullgöra sina respektive skyldigheter att bekämpa olaglig handel med handeldvapen och lätta vapen, inbegripet ammunition till dessa, enligt befintliga internationella avtal och FN:s säkerhetsråds resolutioner, samt sina respektive åtaganden inom ramen för andra internationella instrument som är tillämpliga på området, såsom FN:s handlingsprogram för att förebygga, bekämpa och utrota alla former av olaglig handel med handeldvapen och lätta vapen.
3. Parterna inser betydelsen av inhemska kontrollsystem för överföring av konventionella vapen i linje med befintliga internationella standarder. Parterna inser vikten av att tillämpa sådana kontroller på ett ansvarsfullt sätt, som ett bidrag till internationell och regional fred, säkerhet och stabilitet, och till en minskning av mänskligt lidande samt förebyggande av spridning av konventionella vapen.
4. Parterna åtar sig i detta hänseende att fullständigt genomföra vapenhandelsfördraget och att samarbeta med varandra inom ramen för det fördraget, inbegripet när det gäller att främja en universell anslutning till och ett fullständigt genomförande av det fördraget av alla FN:s medlemsstater.

5. Parterna åtar sig därför att samarbeta i sina ansträngningar att reglera eller förbättra regleringen av internationell handel med konventionella vapen och att förebygga, bekämpa och utrota olaglig handel med vapen.
6. Parterna är överens om att upprätta en regelbunden dialog om dessa frågor.

ARTIKEL 767

Den grävsta brottsligheten som angår hela det internationella samfundet

1. Parterna bekräftar att den grävsta brottsligheten som angår hela det internationella samfundet inte får förbli ostraffad och att en effektiv lagföring av dessa brott måste säkras genom åtgärder på det nationella planet och ett förstärkt internationellt samarbete, även med Internationella brottmålsdomstolen. Parterna är överens om att till fullo försvara Romstadgans för Internationella brottmålsdomstolen och därtill hörande instruments universalitet och integritet.
2. Parterna är överens om att upprätta en regelbunden dialog om dessa frågor.

ARTIKEL 768

Terrorismbekämpning

1. Parterna ska samarbeta på bilateral, regional och internationell nivå för att förebygga och bekämpa terroristdåd i alla dess former och yttringar i enlighet med folkrätten, inbegripet, i tillämpliga fall, internationella avtal på området terrorismbekämpning, internationell humanitär rätt och internationell människorättslagstiftning, samt i enlighet med principerna i Förenta nationernas stadga.
2. Parterna ska stärka samarbetet om terrorismbekämpning, inbegripet förebyggande och motverkande av våldsbejakande extremism och finansieringen av terrorism, i syfte att främja sina gemensamma säkerhetsintressen, med beaktande av Förenta nationernas globala strategi för terrorismbekämpning och relevanta resolutioner från Förenta nationernas säkerhetsråd, utan att det påverkar brottsbekämpning och straffrättsligt samarbete samt utbyte av underrättelser.
3. Parterna är överens om att upprätta en regelbunden dialog om dessa frågor. Denna dialog kommer bland annat syfta till att främja och underlätta
 - a) utbyte av bedömningar om terroristhot,
 - b) utbyte av bästa praxis och sakkunskap om terrorismbekämpning,

- c) operativt samarbete och informationsutbyte, och
- d) utbyten om samarbete inom ramen för multilaterala organisationer.

ARTIKEL 769

Skydd av personuppgifter

1. Parterna bekräftar sitt åtagande att säkerställa en hög skyddsnivå för personuppgifter. De ska sträva efter att samarbeta för att främja höga internationella standarder.
2. Varje part erkänner att enskilda personer har rätt till skydd av personuppgifter och personlig integritet och att höga standarder i detta avseende bidrar till förtroendet för den digitala ekonomin och till utvecklingen av handeln, och är en nödvändig förutsättning för effektivt samarbete inom brottsbekämpning. För detta ändamål ska parterna åta sig att inom ramen för sina respektive lagar och andra författningar respektera de åtaganden de har gjort i detta avtal i samband med denna rättighet.
3. Parterna ska samarbeta på bilateral och multilateral nivå, samtidigt som de iakttar sina respektive lagar och andra författningar. Sådant samarbete kan inbegripa dialog, utbyte av sakkunskap och samarbete om verkställighet, beroende på vad som är lämpligt, i fråga om skydd av personuppgifter.

4. Om detta avtal eller ett eventuellt kompletterande avtal föreskriver överföring av personuppgifter, ska sådan överföring ske i enlighet med den överförande partens regler om internationella överföringar av personuppgifter. För tydlighetens skull påpekas att denna punkt inte påverkar tillämpningen av eventuella särskilda bestämmelser i detta avtal som rör överföring av personuppgifter, särskilt artiklarna 202 och 525, och som rör del sex avdelning I. Vid behov ska varje part, med iakttagande av sina regler om internationella överföringar av personuppgifter, göra sitt yttersta för att fastställa de skyddsåtgärder som är nödvändiga för överföringen av personuppgifter, med beaktande av eventuella rekommendationer från partnerskapsrådet enligt artikel 7.4 h.

ARTIKEL 770

Globalt samarbete om frågor av gemensamt ekonomiskt, miljömässigt och socialt intresse

1. Parterna erkänner vikten av globalt samarbete för att hantera frågor av gemensamt ekonomiskt, miljömässigt och socialt intresse. Om det ligger i deras ömsesidiga intresse, ska de främja multilaterala lösningar på gemensamma problem.

2. Parterna ska, samtidigt som de bibehåller sin beslutsautonomi och utan att det påverkar tillämpningen av andra bestämmelser i detta avtal eller eventuella kompletterande avtal, sträva efter att samarbeta i aktuella och kommande globala frågor av gemensamt intresse, såsom fred och säkerhet, klimatförändringar, gränsöverskridande föroreningar, miljöskydd, digitalisering, folkhälsa och konsumentskydd, beskattning, finansiell stabilitet och fri och rättvis handel och investeringar. För detta ändamål ska parterna sträva efter att upprätthålla en kontinuerlig och effektiv dialog och att samordna sina ståndpunkter i multilaterala organisationer och forum som de deltar i, såsom Förenta nationerna, G7 och G20, Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling, Internationella valutafonden och Världshandelsorganisationen.

ARTIKEL 771

Väsentliga element

Artiklarna 763.1, 764.1 och 765.1 utgör väsentliga element i det partnerskap som inrättas genom detta avtal och eventuella kompletterande avtal.

AVDELNING III

FULLGÖRANDE AV SKYLDIGHETER OCH SKYDDÅTGÄRDER

ARTIKEL 772

Fullgörande av skyldigheter som beskrivs som väsentliga element

1. Om någon av parterna anser att den andra parten allvarligt och väsentligt har åsidosatt någon av de skyldigheter som beskrivs som väsentliga element i artikel 771, får den besluta att helt eller delvis avbryta tillämpningen av detta avtal eller eventuella kompletterande avtal.
2. Den part som åberopar tillämpningen av denna artikel ska dock först begära att partnerskapsrådet omedelbart sammanträder i syfte att omgående försöka nå en ömsesidigt godtagbar lösning. Om ingen ömsesidigt godtagbar lösning nås inom 30 dagar från dagen för begäran till partnerskapsrådet, får parten vidta de åtgärder som avses i punkt 1.
3. De åtgärder som avses i punkt 1 ska vidtas med full respekt för folkrätten och vara proportionella. Åtgärder som i minsta möjliga mån stör detta avtals och eventuella kompletterande avtals funktion ska prioriteras.

4. Parterna anser att för att en situation ska utgöra ett allvarligt och väsentligt åsidosättande av någon av de skyldigheter som beskrivs som väsentliga element i artikel 771, måste dess allvar och karaktär vara av exceptionellt slag som hotar fred och säkerhet eller har internationella återverkningar. För tydlighetens skull påpekas att en handling eller underlåtenhet som i väsentlig grad motverkar Parisavtalets mål och syfte alltid ska betraktas som ett allvarligt och väsentligt åsidosättande vid tillämpningen av den här artikeln.

ARTIKEL 773

Skyddsåtgärder

1. Om det uppstår allvarliga ekonomiska, samhällseliga eller miljömässiga svårigheter av sektoriell eller regional karaktär, även i samband med fiskeverksamhet och samhällen som är beroende av sådan verksamhet, som riskerar att bli bestående, får den berörda parten ensidigt vidta lämpliga skyddsåtgärder. Sådana skyddsåtgärder ska ha en räckvidd och varaktighet som inte går utöver vad som är strängt nödvändigt för att avhjälpa situationen. Prioritet ska ges till sådana åtgärder som i minsta möjliga mån stör detta avtals funktion.
2. Den berörda parten ska utan dröjsmål underrätta den andra parten via partnerskapsrådet och tillhandahålla alla relevanta uppgifter. Parterna ska omgående inleda samråd i partnerskapsrådet i syfte att finna en ömsesidigt godtagbar lösning.

3. Den berörda parten får inte vidta skyddsåtgärder förrän en månad har förflutit från dagen för underrättelsen enligt punkt 2, såvida inte samrådet enligt punkt 2 har slutförts gemensamt innan den fastställda tidsfristen har löpt ut. När exceptionella omständigheter som kräver omedelbara åtgärder omöjliggör förhandsgranskning, får den berörda parten omedelbart tillämpa de skyddsåtgärder som är absolut nödvändiga för att avhjälpa situationen.

Den berörda parten ska utan dröjsmål underrätta partnerskapsrådet om de åtgärder som vidtagits och tillhandahålla alla relevanta uppgifter.

4. Om en skyddsåtgärd som vidtas av den berörda parten skapar obalans mellan rättigheter och skyldigheter enligt detta avtal eller enligt ett kompletterande avtal, får den andra parten vidta de proportionella ombalanseringsåtgärder som är absolut nödvändiga för att avhjälpa obalansen. Prioritet ska ges till sådana åtgärder som i minsta möjliga mån stör detta avtals funktion. Punkterna 2–4 ska i tillämpliga delar gälla för sådana ombalanseringsåtgärder.

5. Varje part får, utan föregående samråd i enlighet med artikel 738, inleda det skiljeförfarande som avses i artikel 739 för att bestrida en åtgärd som den andra parten vidtagit med tillämpning av punkterna 1–5 i den här artikeln.

6. De skyddsåtgärder som avses i punkt 1 och de ombalanseringsåtgärder som avses i punkt 5 får också vidtas med avseende på ett kompletterande avtal, om inte annat föreskrivs i det avtalet.

DEL SJU

SLUTBESTÄMMELSER

ARTIKEL 774

Territoriellt tillämpningsområde

1. Detta avtal ska tillämpas på
 - a) de territorier där EU-fördraget, EUF-fördraget och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen är tillämpliga och på de villkor som fastställs i dessa fördrag, och
 - b) Förenade kungarikets territorium.
2. Detta avtal ska också tillämpas på Bailiwick of Guernsey, Bailiwick of Jersey och Isle of Man i den utsträckning som anges i del två rubrik fem och artikel 520.
3. Detta avtal ska varken tillämpas på Gibraltar eller ha någon verkan inom detta territorium.

4. Detta avtal ska inte tillämpas på de utomeuropeiska territorier som har särskilda förbindelser med Förenade kungariket: Anguilla, Bermuda, Brittiska antarktiska territoriet, Brittiska territoriet i Indiska oceanen, Brittiska Jungfruöarna, Caymanöarna, Falklandsöarna, Montserrat, Pitcairn-, Henderson-, Ducie- och Oeno-öarna, Sankt Helena, Ascension och Tristan da Cunha, Sydgeorgien och Sydsandwichöarna, Turks- och Caicosöarna.

ARTIKEL 775

Förhållande till andra avtal

Detta avtal och eventuella kompletterande avtal ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av tidigare bilaterala avtal mellan Förenade kungariket, å ena sidan, och unionen och Europeiska atomenergigemenskapen, å andra sidan. Parterna bekräftar sina skyldigheter att genomföra varje sådant avtal.

ARTIKEL 776

Översyn

Parterna ska gemensamt se över genomförandet av detta avtal och kompletterande avtal och eventuella relaterade frågor fem år efter detta avtals ikraftträdande och därefter vart femte år.

ARTIKEL 777

Säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter och känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter

Ingenting i detta avtal eller i något kompletterande avtal ska tolkas som en skyldighet för en part att göra säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter tillgängliga.

Säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter eller säkerhetsskyddsklassificerat material som tillhandahålls av eller utbyts mellan parterna inom ramen för detta avtal eller eventuella kompletterande avtal ska hanteras och skyddas i enlighet med avtalet om säkerhetsförfaranden för utbyte och skydd av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter och eventuella genomförandearrangemang som ingått inom ramen för detta.

Parterna ska komma överens om hanteringsanvisningar för att säkerställa skyddet av känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som de utbyter.

ARTIKEL 778

Integrerade delar av detta avtal

1. Protokollen, bilagorna, tilläggen och fotnoterna till detta avtal ska utgöra en integrerad del av detta avtal.

2. Var och en av bilagorna till detta avtal, inklusive tilläggen, ska utgöra en integrerad del av det avsnitt, kapitel, avdelning, rubrik eller protokoll som hänvisar till den bilagan eller till vilken det hänvisas i den bilagan. För tydlighetens skull påpekas följande:

- a) Bilaga 1 utgör en integrerad del av del ett avdelning III.
- b) Bilagorna 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 och 9 utgör en integrerad del av del två rubrik ett avdelning I kapitel 2.
- c) Bilaga 10 utgör en integrerad del av del två rubrik ett avdelning I kapitel 3.
- d) Bilagorna 2, 11, 12, 13, 14, 15, 16 och 17 utgör en integrerad del av del två rubrik ett avdelning I kapitel 4.
- e) Bilaga 18 utgör en integrerad del av del två rubrik ett avdelning I kapitel 5.
- f) Bilagorna 19, 20, 21, 22, 23 och 24 utgör en integrerad del av del två rubrik ett avdelning II.
- g) Bilaga 25 utgör en integrerad del av del två rubrik ett avdelning VI.
- h) Bilagorna 26, 27, 28 och 29 utgör en integrerad del av del två rubrik ett avdelning VIII.

- i) Bilaga 27 utgör en integrerad del av del två rubrik ett avdelning XI.
- j) Bilaga 30 och varje bilaga som antagits i enlighet med artikel 454 utgör en integrerad del av del två rubrik två avdelning II.
- k) Bilaga 31 utgör en integrerad del av del två rubrik tre avdelning I.
- l) Bilagorna 32, 33 och 34 utgör en integrerad del av del två rubrik tre avdelning II.
- m) Bilagorna 35, 36, 37 och 38 utgör en integrerad del av del två rubrik fem.
- n) Bilaga 39 utgör en integrerad del av del tre avdelning II.
- o) Bilaga 40 utgör en integrerad del av del tre avdelning III.
- p) Bilaga 41 utgör en integrerad del av del tre avdelning V.
- q) Bilaga 42 utgör en integrerad del av del tre avdelning VI.
- r) Bilaga 43 utgör en integrerad del av del tre avdelning VII.
- s) Bilaga 44 utgör en integrerad del av del tre avdelning IX.
- t) Bilaga 45 utgör en integrerad del av del tre avdelning III, avdelning VII och avdelning XI.

- u) Bilaga 46 utgör en integrerad del av del tre avdelning XI.
- v) Bilaga 47 utgör en integrerad del av del fem kapitel 1 avsnitt 2.
- w) Bilagorna 48 och 49 utgör en integrerad del av del sex avdelning I.
- x) Bilagan till protokollet om administrativt samarbete och bedrägeribekämpning inom området mervärdesskatt och om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter och tullar, utgör en integrerad del av protokollet om administrativt samarbete och bedrägeribekämpning inom området mervärdesskatt och om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter och tullar.
- y) Bilagorna SSC-1, SSC-2, SSC-3, SSC-4, SSC-5, SSC-6, SSC-7 och SSC-8 och tilläggen till dessa utgör en integrerad del av protokollet om samordning av de sociala trygghetssystemen.

ARTIKEL 779

Uppsägning

Var och en av parterna får säga upp avtalet genom skriftlig anmälan på diplomatisk väg. Avtalet och eventuella kompletterande avtal ska upphöra att gälla den första dagen i den tolfte månaden efter dagen för anmälan.

ARTIKEL 780

Giltiga texter

Detta avtal är upprättat i två exemplar på de bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, kroatiska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska språken, vilka alla texter är lika giltiga. Senast den 30 april 2021 ska alla språkversioner av avtalet bli föremål för juristlingvistisk slutgranskning. Trots föregående mening ska förfarandet för juristlingvistisk slutgranskning av den engelska versionen av avtalet slutföras senast den dag som avses i artikel 783.1 om den dagen infaller före den 30 april 2021.

De språkversioner som följer av det ovannämnda förfarandet för juristlingvistisk slutgranskning ska från början ersätta de undertecknade versionerna av avtalet och ska fastställas som giltiga och slutliga genom utväxling av diplomatiska noter mellan parterna.

ARTIKEL 781

Framtida anslutningar till unionen

1. Unionen ska underrätta Förenade kungariket om varje ny begäran om anslutning av ett tredjeland till unionen.
2. Under förhandlingarna mellan unionen och ett tredjeland om landets anslutning till unionen¹ ska unionen sträva efter att
 - a) på begäran av Förenade kungariket och, i den mån det är möjligt, lämna information om alla frågor som omfattas av detta avtal och eventuella kompletterande avtal, och
 - b) beakta eventuella farhågor som framförts av Förenade kungariket.
3. Partnerskapsrådet ska undersöka eventuella effekter av ett tredjelands anslutning till unionen på detta avtal och eventuella kompletterande avtal i tillräckligt god tid före dagen för anslutningen.
4. I den utsträckning som krävs ska Förenade kungariket och unionen, innan avtalet om ett tredjelands anslutning till unionen träder i kraft,
 - a) ändra detta avtal eller eventuella kompletterande avtal,

¹ För tydlighetens skull påpekas att punkterna 2–9 är tillämpliga på förhandlingar mellan unionen och ett tredjeland om anslutning till unionen som äger rum efter detta avtals ikraftträdande, även om en begäran om anslutning gjordes före detta avtals ikraftträdande.

- b) genom beslut av partnerskapsrådet införa alla andra nödvändiga anpassningar eller övergångsbestämmelser avseende detta avtal eller eventuella kompletterande avtal, eller
 - c) i partnerskapsrådet besluta huruvida
 - i) artikel 492 ska tillämpas på medborgare i det tredjelandet, eller
 - ii) övergångsbestämmelser ska fastställas för artikel 492 i förhållande till det tredjelandet och dess medborgare när det väl ansluter sig till unionen.
5. Om inget beslut enligt punkt 4 c i eller ii i denna artikel har fattats när avtalet om det berörda tredjelandets anslutning till unionen träder i kraft, ska artikel 492 inte vara tillämplig på medborgare i det tredjelandet.
6. Om partnerskapsrådet fastställer övergångsbestämmelser enligt punkt 4 c ii ska det ange deras giltighetstid. Partnerskapsrådet får förlänga de övergångsbestämmelsernas giltighetstid.
7. Innan de övergångsbestämmelser som avses i punkt 4 c ii i denna artikel upphör att gälla ska partnerskapsrådet besluta huruvida artikel 492 ska tillämpas på medborgare i det tredjelandet från och med utgången av övergångsbestämmelserna. I avsaknad av ett sådant beslut ska artikel 492 inte vara tillämplig på medborgare i det tredjelandet från och med utgången av övergångsbestämmelserna.

8. Punkt 4 c och punkterna 5–7 påverkar inte unionens befogenheter enligt dess inhemska lagstiftning.

9. För tydlighetens skull påpekas att, utan att det påverkar punkt 4 c och punkterna 5–7, ska detta avtal tillämpas med avseende på en ny medlemsstat i unionen från och med dagen för den nya medlemsstatens anslutning till unionen.

ARTIKEL 782

Interimsbestämmelse om överföring av personuppgifter till Förenade kungariket

1. Under den angivna perioden ska överföring av personuppgifter från unionen till Förenade kungariket inte betraktas som en överföring till ett tredjeland enligt unionsrätten, under förutsättning att Förenade kungarikets dataskyddslagstiftning den 31 december 2020 – såsom den har sparats och införlivats i Förenade kungarikets lagstiftning genom *European Union (Withdrawal) Act 2018* (2018 års lag om (utträde ur) Europeiska unionen) och ändrats genom *Data Protection, Privacy and Electronic Communications (Amendments etc) (EU Exit) Regulations 2019* (2019 års föreskrifter om dataskydd, integritet och elektronisk kommunikation (ändringar etc.) (EU Exit)) (SI 2019/419)¹ (*den tillämpliga dataskyddsordningen*) – är tillämplig och förutsatt att Förenade kungariket inte utövar de utsedda befogenheterna utan unionens samtycke i partnerskapsrådet.

¹ I dess ändrade lydelse enligt *Data Protection, Privacy and Electronic Communications (Amendments etc) (EU Exit) Regulations 2020* (2020 års föreskrifter om dataskydd, integritet och elektronisk kommunikation (ändringar etc.) (EU Exit)) (SI 2020/1586).

2. Om inte annat följer av punkterna 3–11 ska punkt 1 också tillämpas på överföringar av personuppgifter från Island, Furstendömet Liechtenstein och Konungariket Norge till Förenade kungariket under den period som anges i unionsrätten, såsom den tillämpas i dessa stater genom avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, upprättat i Porto den 2 maj 1992, så länge som punkt 1 är tillämplig på överföringar av personuppgifter från unionen till Förenade kungariket, förutsatt att dessa stater skriftligen meddelar båda parterna sitt uttryckliga godtagande av att tillämpa denna bestämmelse.
3. Vid tillämpningen av denna artikel avses med *utsedda befogenheter*, befogenheter att
- a) utfärda föreskrifter enligt *sections* 17A, 17C och 74A i Förenade kungarikets *Data Protection Act 2018* (Förenade kungarikets dataskyddslag från 2018),
 - b) utfärda ett nytt dokument som specificerar standardiserade dataskyddsbestämmelser enligt *section* 119A i Förenade kungarikets dataskyddslag från 2018,
 - c) godkänna ett nytt utkast till uppförandekod enligt artikel 40.5 i Förenade kungarikets *General Data Protection Regulation (Förenade kungarikets dataskyddsförordning)*, dock inte en uppförandekod som inte kan användas för att tillhandahålla lämpliga skyddsåtgärder för överföring av personuppgifter till ett tredjeland enligt artikel 46.2 e i Förenade kungarikets dataskyddsförordning,
 - d) godkänna nya certifieringsmekanismer enligt artikel 42.5 i Förenade kungarikets dataskyddsförordning, dock inte certifieringsmekanismer som inte kan användas för att tillhandahålla lämpliga skyddsåtgärder för överföring av personuppgifter till ett tredjeland enligt artikel 46.2 f i Förenade kungarikets dataskyddsförordning,

- e) godkänna nya bindande företagsregler enligt artikel 47 i Förenade kungarikets dataskyddsförordning,
 - f) godkänna nya avtalsklausuler som avses i artikel 46.3 a i Förenade kungarikets dataskyddsförordning, eller
 - g) godkänna nya administrativa arrangemang som avses i artikel 46.3 b i Förenade kungarikets dataskyddsförordning.
4. Den *angivna perioden* börjar den dag då detta avtal träder i kraft och upphör, om inte annat följer av punkt 5, på den av de följande dagarna som infaller först:
- a) Den dag då beslut om adekvat skyddsnivå med avseende på Förenade kungariket antas av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 36.3 i direktiv (EU) 2016/680 och artikel 45.3 i förordning (EU) 2016/679.
 - b) Den dag fyra månader efter den dag då den angivna perioden inleds, vilken ska förlängas med ytterligare två månader, om inte någon av parterna motsätter sig detta.
5. Om inte annat följer av punkterna 6 och 7 ska, om Förenade kungariket under den angivna perioden ändrar den tillämpliga dataskyddsordningen eller utövar de utsedda befogenheterna utan unionens samtycke i partnerskapsrådet, den angivna perioden löpa ut den dag då befogenheterna utövas eller ändringen träder i kraft.
6. Hänvisningarna till utövandet av utsedda befogenheter i punkterna 1 och 5 omfattar inte utövandet av befogenheter vilkas verkan är begränsad till anpassning till relevant unionslagstiftning om dataskydd.

7. Allt som annars skulle vara en ändring av den tillämpliga dataskyddsordningen som

- a) görs med unionens samtycke i partnerskapsrådet, eller
- b) är begränsad till anpassning till relevant unionslagstiftning om dataskydd,

ska inte behandlas som en ändring av den tillämpliga dataskyddsordningen vid tillämpningen av punkt 5 utan bör i stället behandlas som en del av den tillämpliga dataskyddsordningen vid tillämpningen av punkt 1.

8. Vid tillämpningen av punkterna 1, 5 och 7 avses med *unionens samtycke i partnerskapsrådet*

- a) ett beslut av partnerskapsrådet enligt punkt 11, eller
- b) ett samtycke enligt beskrivningen i punkt 10.

9. Om Förenade kungariket underrättar unionen om att det föreslår att de utsedda befogenheterna ska utövas eller föreslår att den tillämpliga dataskyddsordningen ska ändras, får endera parten inom fem arbetsdagar begära ett möte i partnerskapsrådet, vilket ska äga rum inom två veckor efter en sådan begäran.

10. Om inget sådant möte begärs ska unionen anses ha samtyckt till ett sådant utövande eller en sådan ändring under den angivna perioden.
11. Om ett sådant möte begärs ska partnerskapsrådet vid det mötet behandla förslaget om utövande eller ändring och får anta ett beslut om att det samtycker till utövandet eller ändringen under den angivna perioden.
12. Förenade kungariket ska, så långt det rimligen är möjligt, underrätta unionen när det under den angivna perioden ingår ett nytt instrument som kan åberopas för att överföra personuppgifter till ett tredjeland enligt artikel 46.2 a i Förenade kungarikets dataskyddsförordning eller *section 75.1 a* i Förenade kungarikets dataskyddslag från 2018 under den angivna perioden. Efter en underrättelse från Förenade kungariket enligt den här punkten får unionen begära ett möte i partnerskapsrådet för att diskutera det relevanta instrumentet.
13. Del sex avdelning I är inte tillämplig på tvister som rör tolkningen och tillämpningen av denna artikel.

ARTIKEL 783

Ikraftträdande och provisorisk tillämpning

1. Detta avtal träder i kraft den första dagen i månaden efter den månad då båda parterna har underrättat varandra om att de har slutfört sina respektive interna krav och förfaranden för att fastställa sitt samtycke till att bli bundna.
2. Parterna är överens om att provisoriskt tillämpa detta avtal från och med den 1 januari 2021, förutsatt att de före den dagen har underrättat varandra om att deras respektive interna krav och förfaranden som är nödvändiga för den provisoriska tillämpningen har slutförts. Den provisoriska tillämpningen ska upphöra vid det av följande datum som infaller först:
 - a) Den 28 februari 2021 eller ett annat datum som fastställts av partnerskapsrådet.
 - b) Den dag som anges i punkt 1.
3. Från och med den dag då detta avtal tillämpas provisoriskt ska parterna tolka hänvisningar i detta avtal till ”den dag då detta avtal träder i kraft” eller till ”detta avtals ikraftträdande” som hänvisningar till den dag från och med vilken detta avtal tillämpas provisoriskt.